

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

ระบบบริหารการศึกษาในสหราชอาณาจักรแบ่งออกเป็น 3 ระบบ คือ ใน อังกฤษและเวลส์ ไอร์แลนด์เหนือ และในสกอตแลนด์ การบริหารการศึกษาทั้ง 3 ระบบ มีลักษณะเป็นการกระจายอำนาจจากส่วนกลางไปยังท้องถิ่นและสถานศึกษา จึงไม่มี โครงสร้างการบริหารการศึกษาในระดับภูมิภาค

โครงสร้างการบริหารการศึกษาในระดับชาติ

การบริหารการศึกษาในระดับชาติในสหราชอาณาจักรอยู่ในการควบคุมดูแลของกระทรวงการศึกษาและการจ้างงานในอังกฤษ สำนักงานแห่งเวลส์ สำนักงานแห่ง ไอร์แลนด์เหนือ และสำนักงานแห่งสกอตแลนด์ โดยแต่ละแห่งมีรัฐมนตรีว่าการ (Secretary of State) ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากนายกรัฐมนตรี และขึ้นตรงต่อรัฐสภาที่กรุงลอนดอน โดย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการศึกษาและการจ้างงานในอังกฤษนั้นรับผิดชอบการจัดการ ศึกษาโดยตรง และมีรัฐมนตรีช่วยว่าการ (Minister of State) และผู้ช่วยรัฐมนตรีที่เป็น ส.ส. (Parliamentary Under-Secretary of State) รับผิดชอบบริหารการศึกษาโดยเฉพาะ

สำหรับในเวลส์ ไอร์แลนด์เหนือ และสกอตแลนด์นั้น รัฐมนตรีว่าการต้อง รับผิดชอบกิจการทุกด้านในเขตปกครอง รวมทั้งงานด้านการศึกษา ดังนั้น หน่วยงานที่ รับผิดชอบการบริหารการศึกษา จึงมีฐานะต่ำกว่ากระทรวง โดยมีรัฐมนตรีช่วย และ/หรือ ผู้ช่วยรัฐมนตรีที่ได้รับมอบหมายเป็นผู้รับผิดชอบงานด้านการศึกษา กล่าวคือ หน่วยงานที่ รับผิดชอบการศึกษาในสำนักงานแห่งเวลส์ และสำนักงานแห่งไอร์แลนด์เหนือมีฐานะ เทียบเท่ากรม อยู่ในความรับผิดชอบของผู้ช่วยรัฐมนตรีที่เป็น ส.ส. แต่ในไอร์แลนด์เหนือมี รัฐมนตรีช่วยว่าการที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการศึกษาด้วย ในขณะที่รัฐมนตรีว่าการแห่งเวลส์ ไม่มีรัฐมนตรีช่วยว่าการ ส่วนในสกอตแลนด์นั้น มีรัฐมนตรีช่วยว่าการด้านการศึกษาและ อุตสาหกรรม รับผิดชอบดูแลทบวงการศึกษาและอุตสาหกรรม

โครงสร้างการบริหารการศึกษาในระดับท้องถิ่น

การบริหารการศึกษาระดับท้องถิ่นในสหราชอาณาจักรอยู่ในการ รับผิดชอบขององค์กรท้องถิ่น ได้แก่ องค์กรบริหารการศึกษาท้องถิ่น (Local Education Authorities) ในอังกฤษและเวลส์ คณะกรรมการการศึกษาและห้องสมุด (Education and

Library Boards) ในไอร์แลนด์เหนือ และองค์การบริหารท้องถิ่นสกอตแลนด์ (Scottish Local Authorities) ในองค์การระดับท้องถิ่นแต่ละแห่งจะมีคณะกรรมการการศึกษา ซึ่งประกอบด้วย ผู้แทนจากกลุ่มต่าง ๆ ในท้องถิ่น รวมทั้งผู้ปกครองและกลุ่มธุรกิจเอกชน โดยองค์การท้องถิ่นจะจัดให้มีผู้อำนวยการศึกษาเป็นเจ้าหน้าที่รับผิดชอบการบริหารจัดการระดับท้องถิ่น

โครงสร้างการบริหารการศึกษาในระดับสถานศึกษา

การบริหารการศึกษาในสถานศึกษาแบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ การศึกษาในโรงเรียน การศึกษาต่อเนื่อง และการอุดมศึกษา โดยในแต่ละระดับมีทั้งสถานศึกษาของภาครัฐและเอกชน

ในการบริหารสถานศึกษาทุกระดับจะมีคณะกรรมการบริหารของสถานศึกษารับผิดชอบในการให้คำปรึกษาและตัดสินใจเกี่ยวกับแนวทางการดำเนินงานของสถานศึกษา ทั้งในด้านการจัดการเรียนการสอน หลักสูตร การควบคุมคุณภาพ และการบริหารงานทั่วไป

คณะกรรมการบริหารโรงเรียนที่ได้รับเงินอุดหนุนจากรัฐ ประกอบด้วย ผู้แทนของชุมชน ผู้ปกครอง ครูใหญ่และครูในโรงเรียนนั้น ส่วนโรงเรียนในอุปถัมภ์ขององค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่นทุกแห่งก็มีองค์ประกอบคล้ายคลึงกับโรงเรียนที่ได้รับเงินอุดหนุนจากรัฐ แต่ต้องมีผู้แทนจากองค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่นเป็นกรรมการอยู่ด้วย

สถาบันในภาคการศึกษาต่อเนื่องและอุดมศึกษามีการบริหารงานของตัวเองเป็นอิสระ คณะกรรมการบริหารสถาบันการศึกษาต่อเนื่องมีบทบาทคล้ายคลึงกับกรรมการอำนวยการของบริษัท ประกอบด้วย กรรมการส่วนใหญ่ที่มาจากภาคธุรกิจและอุตสาหกรรม รวมทั้งอาจารย์ใหญ่ ครู นักศึกษา และสถานศึกษาบางแห่งมีกรรมการที่เป็นผู้ปกครองด้วย ส่วนสถาบันอุดมศึกษานั้น มีคณะกรรมการบริหารสูงสุด คือ สภามหาวิทยาลัยหรือสถาบัน ประกอบด้วย คณาจารย์อาวุโสและกรรมการจากภายนอกที่มาจากการเลือกตั้ง มีหน้าที่ตัดสินใจเกี่ยวกับนโยบายทั่วไป องค์การบริหารระดับรองลงมา คือ สภการบริหารของสถาบัน ประกอบด้วย บุคลากรวิชาชีพ สหภาพการค้า และอื่น ๆ โดยมีหน้าที่ตัดสินใจเรื่องทีนอกเหนือความสามารถของคณะวิชา

ส่วนการบริหารงานประจำภายในสถาบันการศึกษาทุกระดับนั้นเป็นหน้าที่รับผิดชอบของผู้บริหารสถานศึกษาแต่ละแห่ง ตามนโยบายและแนวทางของคณะกรรมการบริหารสถานศึกษานั้น ๆ

การกระจายอำนาจและการมีส่วนร่วมในการบริหารการศึกษา

การบริหารการศึกษาในสหราชอาณาจักรมีลักษณะเป็นการกระจายอำนาจจากส่วนกลางไปยังท้องถิ่นและสถานศึกษา และมีการแบ่งความรับผิดชอบระหว่างรัฐบาลกลาง องค์กรท้องถิ่น สถานศึกษา ชุมชน และครู ทั้งในด้านการบริหารทั่วไป การบริหารงบประมาณ และการบริหารวิชาการ

ก. การบริหารทั่วไป

เขตปกครองต่าง ๆ ในสหราชอาณาจักร ได้แก่ อังกฤษ เวลส์ ไอร์แลนด์เหนือ และสกอตแลนด์ มีอิสระในการบริหารการศึกษาของตนเอง รัฐบาลกลางมีอำนาจและหน้าที่ในการกำหนดนโยบายระดับชาติ วางแผนและกำหนดทิศทางการจัดการศึกษาในภาพรวม โดยแต่ละเขตปกครองมีรัฐมนตรีว่าการ รัฐมนตรีช่วยว่าการ และ/หรือ ผู้ช่วยรัฐมนตรีที่เป็น ส.ส. รับผิดชอบดูแลการบริหารการศึกษาในระดับชาติ

ในระดับท้องถิ่น องค์กรบริหารระดับท้องถิ่นมีคณะกรรมการการศึกษาทำหน้าที่ควบคุมดูแลการจัดการศึกษาในท้องถิ่นตามนโยบายและแนวทางที่ส่วนกลางกำหนด นอกจากนี้ องค์กรบริหารท้องถิ่นยังมีหน้าที่ในการให้บริการคำปรึกษาและแนวทางในการจัดการศึกษาแก่สถานศึกษาในเขตรับผิดชอบ โดยมอบอำนาจให้สถานศึกษาทำหน้าที่บริหารงานของตนเอง ทั้งนี้สถานศึกษาแต่ละแห่งจะมีคณะกรรมการบริหารและผู้บริหารสถานศึกษารับผิดชอบในการบริหารงาน

ข. การบริหารงบประมาณ

รัฐบาลกลางมีหน้าที่ในการจัดสรรงบประมาณสำหรับจัดการศึกษาให้แก่หน่วยงานทางการศึกษาในระดับชาติ องค์กรบริหารท้องถิ่นและสถานศึกษาโดยจัดสรรเงินอุดหนุนผ่านองค์กรบริหารท้องถิ่นให้แก่โรงเรียนที่อยู่ในความดูแลขององค์กรท้องถิ่น ส่วนโรงเรียนที่ได้รับเงินอุดหนุนจากรัฐจะได้รับงบประมาณจากรัฐบาลกลาง โดยตรง

องค์กรบริหารท้องถิ่นรับผิดชอบในการจัดสรรงบประมาณให้แก่โรงเรียน ซึ่งประกอบด้วยงบประมาณที่เป็นเงินอุดหนุนจากส่วนกลางและรายได้ของ ท้องถิ่น โดยให้โรงเรียนรับผิดชอบในการบริหารงบประมาณของตนเอง

สำหรับสถาบันในภาคการศึกษาต่อเนื่องในอังกฤษและเวลส์นั้น จะได้รับงบประมาณผ่านสภาจัดสรรงบประมาณการศึกษาต่อเนื่อง ในบางกรณีสภาจัดสรรงบประมาณจะจัดสรรงบประมาณให้สถานศึกษาโดยผ่านองค์กรบริหารการศึกษาท้องถิ่น ส่วนในไอร์แลนด์เหนือและสกอตแลนด์ สถานศึกษาจะได้รับงบประมาณจากรัฐบาลกลางโดยผ่านคณะกรรมการการศึกษาและห้องสมุดและทบวงการศึกษาและอุตสาหกรรมสกอตแลนด์ตามลำดับ

สถาบันอุดมศึกษาในอังกฤษ เวลส์ และสกอตแลนด์ ได้รับงบประมาณจากรัฐบาลกลางผ่านสภาจัดสรรงบประมาณอุดมศึกษา ส่วนในไอร์แลนด์เหนือสถาบันอุดมศึกษาได้รับงบประมาณผ่านกรมการศึกษา นอกจากนี้ สถาบันอุดมศึกษาในอังกฤษ เวลส์ และไอร์แลนด์เหนือยังได้รับเงินอุดหนุนเพิ่มเติมผ่านองค์กรท้องถิ่นด้วย ในอังกฤษและเวลส์นั้น ยังมีงบประมาณที่จัดสรรผ่านสำนักงานฝึกอบรมครูให้แก่สถาบันอุดมศึกษาด้วย

ค. การบริหารวิชาการ

ในด้านวิชาการ รัฐบาลกลางในอังกฤษ เวลส์ และไอร์แลนด์เหนือได้จัดให้มีหลักสูตรแห่งชาติเป็นแนวทางในการจัดการศึกษาสำหรับโรงเรียนของรัฐ และองค์กรบริหารการศึกษาท้องถิ่น ส่วนในสกอตแลนด์ไม่มีหลักสูตรแห่งชาติ มีเพียงแนวทางระดับชาติที่รัฐมนตรีกำหนดไว้

นอกจากนี้ยังมีองค์กรระดับชาติที่รับผิดชอบเกี่ยวกับหลักสูตรและวุฒิการศึกษา ได้แก่ องค์กรวุฒิการศึกษาและหลักสูตร (QCA) ในอังกฤษ องค์กรหลักสูตรและการประเมินผลแห่งเวลส์ (ACCAC) สภาหลักสูตร การสอบ และการประเมินผล (CCEA) ในไอร์แลนด์เหนือ และองค์กรวุฒิการศึกษาแห่งสกอตแลนด์ (SQA)

สถานศึกษาทุกระดับมีหน้าที่ในการประเมินตนเอง โดยอยู่ในความรับผิดชอบของคณะกรรมการบริหารสถานศึกษา ในระดับโรงเรียนนั้น ครูใหญ่มีหน้าที่ รับผิดชอบในการประเมินการจัดองค์กรและมาตรฐานการศึกษา และรายงานผลการประเมินต่อคณะกรรมการบริหารโรงเรียน องค์กรบริหารการศึกษาท้องถิ่น และ

ผู้ปกครอง ส่วนองค์กรบริหารระดับท้องถิ่นมีหน้าที่ให้คำปรึกษาเพื่อปรับปรุงคุณภาพการศึกษาในโรงเรียน ให้ความสำคัญสนับสนุนด้านหลักสูตร การประกันคุณภาพ การติดตามผลการประเมินผล และการตรวจสอบคุณภาพ

ในระดับชาติ มีหน่วยงานที่รับผิดชอบตรวจสอบคุณภาพการศึกษาในโรงเรียน คือ สำนักงานมาตรฐานการศึกษา (OFSTED) ในอังกฤษ สำนักงานผู้ตรวจการของสมเด็จพระราชินีในเวลส์และในสกอตแลนด์ ส่วนในไอร์แลนด์เหนืออยู่ในความรับผิดชอบของกรมการศึกษาไอร์แลนด์เหนือ

การตรวจสอบคุณภาพของสถาบันการศึกษาต่อเนื่องในอังกฤษและเวลส์อยู่ในความรับผิดชอบของสภาจัดสรรงบประมาณการศึกษาต่อเนื่อง ในไอร์แลนด์เหนือดำเนินการโดยกรมการศึกษาและผู้ตรวจการโรงเรียนของสมเด็จพระราชินี ส่วนในสกอตแลนด์เป็นหน้าที่ของทบวงการศึกษาและอุตสาหกรรม

การตรวจสอบคุณภาพสถาบันอุดมศึกษาทั้งหมดในสหราชอาณาจักร ดำเนินการโดยสำนักงานประกันคุณภาพ (Quality Assurance Agency) นอกจากนี้ในแต่ละเขตปกครองยังมีหน่วยงานที่มีหน้าที่ประเมินคุณภาพการศึกษาและวิจัยในสถาบันอุดมศึกษา ได้แก่ สภาจัดสรรงบประมาณอุดมศึกษาแห่งอังกฤษ เวลส์ และสกอตแลนด์ และสภาการอุดมศึกษาไอร์แลนด์เหนือ

จุดเด่นของการบริหารการศึกษาในสหราชอาณาจักร ก็คือ การมีส่วนร่วมจากทุกส่วนของสังคมในการจัดการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งชุมชนท้องถิ่น เอกชน และผู้ปกครอง โดยมีผู้แทนจากกลุ่มต่าง ๆ ในสังคมร่วมเป็นกรรมการในการบริหารการศึกษาทุกระดับ

ระบบบริหารการศึกษาของสหราชอาณาจักร

1. บทนำ

สหราชอาณาจักร (United Kingdom) ประกอบด้วยบริเตนใหญ่ (อังกฤษ เวลส์ และสกอตแลนด์) และไอร์แลนด์เหนือ มีพื้นที่ 244,160 ตารางกิโลเมตร มีประชากรประมาณ 58.8 ล้านคน ประกอบด้วยชนชาติอังกฤษ สกอต เวลส์ ไอร์แลนด์เหนือ และอื่น ๆ ส่วนใหญ่นับถือศาสนาคริสต์นิกาย Anglican ทั้งนี้ ในสหราชอาณาจักรมีศาสนาทางราชการ คือ The Church of England (ในอังกฤษ) และ The Church of Scotland (ในสกอตแลนด์)

สหราชอาณาจักรมีการปกครองระบอบประชาธิปไตยแบบรัฐสภา โดยมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขภายใต้รัฐธรรมนูญ รัฐบาลประกอบด้วยฝ่ายนิติบัญญัติ (Legislature) คือ รัฐสภา ฝ่ายบริหาร (Executive) คือ คณะรัฐมนตรี ซึ่งมีรัฐมนตรีประมาณ 20 คน และฝ่ายตุลาการ (Judiciary) รัฐสภา ประกอบด้วยพระมหากษัตริย์ สภาขุนนาง และสภาผู้แทนราษฎร

สภาขุนนาง (The House of Lords) ประกอบด้วยสมาชิก 1,198 คน โดยมีสมาชิกจากฝ่ายศาสนาที่เรียกว่า Lords Spiritual คือ พระสังฆราช 2 องค์ ได้แก่ Archbishop of Canterbury และ Archbishop of York สังฆราช (bishop) 3 องค์ จาก London Durham และ Winchester และพระราชาคณะชั้นผู้ใหญ่อีก 24 องค์ ส่วนสมาชิกที่เป็นฝ่ายฆราวาส เรียกว่า Lords Temporal คือขุนนาง ซึ่งได้รับสิทธิเป็นสมาชิกสภาโดยการสืบทอด สภาขุนนางมีวาระการประชุมประมาณปีละ 165 วัน

สภาผู้แทนราษฎร (The House of Commons) สมาชิกมาจากการเลือกตั้งจำนวน 659 คน โดยมาจากแคว้นอังกฤษ 532 คน เวลส์ 38 คน สกอตแลนด์ 72 คน และไอร์แลนด์เหนือ 17 คน อยู่ในตำแหน่งครั้งละ ไม่เกิน 5 ปี มีสมัยประชุมประมาณ 170 วัน ระหว่างเดือนตุลาคม ถึงเดือนพฤษภาคมปีถัดไป

พรรคการเมืองที่สำคัญ ได้แก่ พรรคอนุรักษนิยม (Conservative) พรรคแรงงาน (Labour) และพรรคเสรีประชาธิปไตย (Liberal Democrats) ซึ่งมีชื่อเป็นทางการว่า Social and Liberal Democrats พรรคการเมืองที่ได้รับเสียงข้างมากในสภาผู้แทนราษฎรจะจัดตั้งคณะรัฐมนตรีขึ้นรับผิดชอบการบริหารประเทศ โดยหัวหน้าพรรคจะได้รับ

การรับรองจากพระมหากษัตริย์ให้เป็นนายกรัฐมนตรี และนายกรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอรายชื่อนายกรัฐมนตรีให้พระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้ง นายกรัฐมนตรีคนปัจจุบัน คือ นายโทนี แบลร์ (Tony Blair) หัวหน้าพรรคแรงงาน ดำรงตำแหน่งตั้งแต่วันที่ 2 พฤษภาคม พ.ศ. 2540

การปกครองส่วนท้องถิ่น แบ่งออกเป็น 3 ระดับใหญ่ ๆ คือ ระดับ County (เทียบเท่าจังหวัด) มี 53 จังหวัด ระดับ District (เทียบเท่าเขต/อำเภอ) มี 369 อำเภอ และระดับ Parish Council (เทียบเท่าตำบล) มีประมาณ 10,000 ตำบล ในแต่ละระดับจะมีสภา (Council) ทำหน้าที่บริหารกิจการต่าง ๆ สมาชิกสภาจากการเลือกตั้งโดยตรง อยู่ในตำแหน่งครั้งละ 4 ปี

2. ระบบและโครงสร้างการบริหารการศึกษา

ระบบการศึกษาในสหราชอาณาจักรแบ่งออกเป็น 3 ระบบ คือ ในอังกฤษ และเวลส์ ไนไอร์แลนด์เหนือ และในสกอตแลนด์ โดยมีโครงสร้างการบริหารการศึกษาในระดับชาติและท้องถิ่นเท่านั้น ไม่มีโครงสร้างการบริหารการศึกษาในระดับภูมิภาค ระบบการศึกษาในอังกฤษ เวลส์ และไอร์แลนด์เหนือมีลักษณะคล้ายคลึงกัน ส่วนระบบการศึกษาในสกอตแลนด์จะแยกออกไปโดยสิ้นเชิง โดยมีกฎหมายและวิธีดำเนินการของตนเอง โดยเฉพาะ

2.1 โครงสร้างการบริหารการศึกษาในระดับชาติ

2.1.1 หน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบการศึกษา

ในระดับชาติ หน่วยงานที่รับผิดชอบการศึกษาในสหราชอาณาจักร ได้แก่ กระทรวงการศึกษาและการจ้างงาน (Department for Education and Employment- DfEE) ในอังกฤษ สำนักงานแห่งเวลส์ (Welsh Office) ในเวลส์ กรมการศึกษาไอร์แลนด์เหนือ (Department of Education Northern Ireland- DENI) ซึ่งขึ้นอยู่กับสำนักงานแห่งไอร์แลนด์เหนือ ส่วนในสกอตแลนด์มีทบวงการศึกษาและอุตสาหกรรมแห่งสกอตแลนด์ (The Scottish Office Education and Industry Department-SOEID) ซึ่งขึ้นอยู่กับสำนักงานแห่งสกอตแลนด์ รับผิดชอบงานด้านการศึกษา (แผนภูมิ 1)

1) กระทรวงการศึกษาและการจ้างงาน (Department for Education and Employment - DfEE)

กระทรวงการศึกษาและการจ้างงาน เป็นหน่วยงานรัฐบาลกลางที่รับผิดชอบด้านการวางแผนและควบคุมดูแลบริการทางการศึกษาในอังกฤษ บุคลากรของกระทรวงนี้ประกอบด้วยข้าราชการประจำ ซึ่งมีปลัดกระทรวง (Permanent Secretary) เป็นผู้บังคับบัญชา ขึ้นตรงต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการศึกษาและการจ้างงาน (Secretary of State for Education and Employment) กระทรวงการศึกษาและการจ้างงาน ไม่มีโครงสร้างระดับภูมิภาค แต่แบ่งออกเป็นสำนักงานคณะกรรมการบริหารชุดต่าง ๆ (Directorates) ซึ่งรับผิดชอบบริหารการศึกษาและการจ้างงานด้านต่าง ๆ สำนักงานคณะกรรมการบริหารแต่ละแห่งประกอบด้วยหลายแผนก สำนักงานคณะกรรมการบริหารบางแห่งตั้งอยู่นอกกรุงลอนดอน

2) สำนักงานแห่งเวลส์ (Welsh Office)

สำนักงานแห่งเวลส์ขึ้นตรงต่อรัฐมนตรีว่าการแห่งเวลส์ (Secretary of State of Wales) หน้าที่สำคัญของสำนักงานแห่งนี้คือการพัฒนา นโยบาย ภารกิจทางด้านการบริหารมีค่อนข้างน้อย แต่ควบคุมดูแลและชี้แนะการดำเนินนโยบายรัฐบาลโดยองค์กรท้องถิ่นต่าง ๆ หน่วยบริการด้านสาธารณสุข หน่วยงานของรัฐที่ไม่สังกัดกระทรวงใด และสภาการฝึกอบรม (Training and Enterprise Councils - TECS) โครงสร้างของสำนักงานแบ่งออกเป็น 12 กลุ่ม ซึ่งแบ่งออกเป็นเกือบ 60 แผนก และในจำนวนนี้มี 4 แผนก ที่เกี่ยวข้องกับนโยบายด้านการศึกษา ลักษณะของสำนักงานแห่งเวลส์ ซึ่งมีหลากหลายหน้าที่ทำให้ต้องมีขอบข่ายและข้อกำหนดเกี่ยวกับการศึกษา นโยบายด้านอุตสาหกรรม และการฝึกอบรมที่เป็นแบบบูรณาการ

3) สำนักงานแห่งไอร์แลนด์เหนือ (Northern Ireland Office)

สำนักงานแห่งไอร์แลนด์เหนือ อยู่ในความรับผิดชอบของรัฐมนตรีว่าการแห่งไอร์แลนด์เหนือ ภารกิจด้านการศึกษาอยู่ในความดูแลของกรมการศึกษาแห่งไอร์แลนด์เหนือซึ่งมีหน้าที่ในการส่งเสริมการศึกษาของประชาชนไอร์แลนด์เหนือ และจัดให้มีการดำเนินงานตามนโยบายและกฎหมายที่เกี่ยวข้องอย่างมีประสิทธิภาพ โดยดำเนินงานร่วมกับคณะกรรมการการศึกษาและห้องสมุด (Education and Library Boards) และอื่น ๆ หน้าที่สำคัญของกรมการศึกษาคือ การกำหนดนโยบายการศึกษาระดับชาติ และการรักษา

มาตรฐานระดับชาติ รับผิดชอบการจัดสรรทรัพยากรเพื่อการศึกษา อัตราและการกระจายของอาคารเรียน การจัดหา ฝึกอบรม และการเกษียณอายุของครู ทั้งนี้โดยมีปลัดกระทรวง (Permanent Secretary) เป็นผู้บังคับบัญชา แบ่งสายการบังคับบัญชาเป็น 2 สาย แต่ละสายควบคุมดูแลโดยรองปลัดกระทรวง และสำนักผู้ตรวจการการศึกษาและฝึกอบรม (Education and Training Inspectorate) ซึ่งมีหัวหน้าผู้ตรวจการ (Chief Inspector) เป็นผู้ควบคุมดูแล

4) สำนักงานแห่งสกอตแลนด์ (The Scottish Office)

ทบวงการศึกษาและอุตสาหกรรมแห่งสกอตแลนด์ เป็นหน่วยงานรัฐบาลที่รับผิดชอบนโยบายการศึกษาและฝึกอบรมในสกอตแลนด์ จัดตั้งขึ้นโดยการรวมกรมการศึกษาและกรมอุตสาหกรรมของสำนักงานแห่งสกอตแลนด์เข้าด้วยกัน เมื่อพ.ศ.2538 โดยขึ้นอยู่กับสำนักงานแห่งสกอตแลนด์ (The Scottish Office) ในความรับผิดชอบของรัฐมนตรีว่าการแห่งสกอตแลนด์ (Secretary of State for Scotland) ซึ่งเป็นรัฐมนตรีในคณะรัฐบาลที่รับผิดชอบกิจการในสกอตแลนด์ทั้งหมด รัฐมนตรีช่วยว่าการด้านการศึกษาและอุตสาหกรรม (Minister of State for Education and Industry) เป็นหนึ่งในคณะทำงานระดับกระทรวงร่วมกับรัฐมนตรีว่าการแห่งสกอตแลนด์ (Secretary of State for Scotland)

2.1.2 รัฐมนตรีและผู้บริหารที่รับผิดชอบการศึกษาในระดับชาติ

เขตปกครองต่าง ๆ ในสหราชอาณาจักรได้แก่ อังกฤษ เวลส์ ไอร์แลนด์เหนือ และสกอตแลนด์ต่างก็มีรัฐมนตรีและผู้บริหารระดับกระทรวงที่รับผิดชอบการบริหารการศึกษาในระดับชาติ ดังนี้

รัฐมนตรีว่าการ (Secretary of State) เป็นรัฐมนตรีในคณะรัฐบาลที่นายกรัฐมนตรีแต่งตั้ง รัฐมนตรีว่าการมีผู้ช่วยปฏิบัติงาน คือรัฐมนตรีช่วยว่าการ (Minister of State) และผู้ช่วยรัฐมนตรีที่เป็น ส.ส. (Parliamentary Under-Secretary)

รัฐมนตรีช่วยว่าการ (Minister of State) อยู่ในสายการบังคับบัญชาลำดับที่สองรองจากรัฐมนตรีว่าการ

ผู้ช่วยรัฐมนตรีที่เป็น ส.ส. (Parliamentary Under-Secretary) เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สนับสนุนและช่วยเหลือรัฐมนตรีว่าการ และรัฐมนตรีช่วยว่าการ แล้วแต่กรณี

ปลัดกระทรวง (Permanent Secretary) เป็นหัวหน้าข้าราชการในกระทรวง ซึ่งขึ้นตรงต่อรัฐมนตรีว่าการ

1) รัฐมนตรีที่มีหน้าที่รับผิดชอบการศึกษาในอังกฤษ

อังกฤษมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการศึกษาและการจ้างงาน (Secretary of State for Education and Employment) ที่รับผิดชอบการศึกษา โดยได้รับแต่งตั้งจากนายกรัฐมนตรีและมีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการควบคุมดูแลและให้แนวทางการจัดการศึกษาของรัฐในอังกฤษ รัฐมนตรีว่าการได้รับความช่วยเหลือจากรัฐมนตรีช่วย (Minister of State) 3 คน และผู้ช่วย รมต. ที่เป็น ส.ส. (Parliamentary Under-Secretary) 3 คน นอกจากนี้ยังมีเจ้าหน้าที่ด้านวิชาชีพและด้านบริหารของกระทรวง และเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐที่ไม่สังกัดกระทรวงใด เช่น สำนักงานมาตรฐานการศึกษา (Office for Standards in Education - OFSTED) และองค์การวุฒิการศึกษาและหลักสูตร (Qualifications and Curriculum Authority - QCA) ซึ่งเดิมเรียกว่าองค์การหลักสูตรการศึกษาและการประเมินผล (SCAA) รัฐมนตรีว่าการจะเป็นผู้แทนด้านการศึกษาและการจ้างงานในคณะรัฐบาล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการศึกษาและการจ้างงานจะกำหนดนโยบายการศึกษา ปรึกษาหารือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และรับผิดชอบในการติดตามดูแลคุณภาพของการศึกษาและการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ พ.ร.บ. การศึกษา พ.ศ. 2539 ซึ่งใช้แทนพ.ร.บ. การศึกษา พ.ศ. 2487 และกฎหมายที่ตามมาได้ให้อำนาจแก่รัฐมนตรีว่าการในการดูแลองค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่น (LEAs) และคณะกรรมการบริหารโรงเรียน มิให้ปฏิบัติที่ไม่ถูกต้องตามเหตุผล และให้ทำหน้าที่เป็นตุลาการในกรณีที่มีความขัดแย้งระหว่างองค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่นต่าง ๆ ระหว่างผู้ปกครองและคณะกรรมการบริหารโรงเรียนหรือองค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่น

รัฐมนตรีที่ทำหน้าที่บริหารการศึกษาในกระทรวงการศึกษาและการจ้างงานในคณะรัฐบาลชุดปัจจุบันมีการแบ่งหน้าที่รับผิดชอบด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ (แผนภูมิ 2)

(1) **รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการศึกษาและการจ้างงาน** (The Secretary of State for Education and Employment)

มีหน้าที่รับผิดชอบโดยรวมต่อกระทรวง นโยบายและยุทธศาสตร์ของ กระทรวง การเงินและงบประมาณ และการแต่งตั้งในตำแหน่งสำคัญ ๆ

(2) **รัฐมนตรีช่วยว่าการด้านการจ้างงาน สวัสดิการในการทำงาน และความเสมอภาคด้านโอกาส** (The Minister for Employment, Welfare to Work and Equal Opportunities)

มีหน้าที่รับผิดชอบในด้านต่อไปนี้

- นโยบายการจ้างงาน
- เขตการจ้างงาน
- การดำเนินงานและโครงการด้านบริการการจ้างงาน
- นโยบาย New Deal ¹ (สำหรับผู้ปกครองคนเดียวและความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันในการเลี้ยงดูเด็ก)
- สถิติด้านตลาดแรงงาน
- สหภาพยุโรปและนโยบายการจ้างงานระหว่างประเทศ
- นโยบายเกี่ยวกับผู้อยู่อาศัยในเมืองและภูมิภาค
- ความสามารถในการแข่งขัน
- ความเสมอภาคด้านโอกาส
- การกีดกันด้านอายุ
- สนับสนุนรัฐมนตรีช่วยว่าการในเรื่องเกี่ยวกับเศรษฐกิจและการปฏิรูปด้านสิทธิประโยชน์และเงินช่วยเหลือผู้หางานทำ

(3) **รัฐมนตรีช่วยว่าการด้านมาตรฐานการศึกษา** (The Minister for School Standards)

มีหน้าที่รับผิดชอบในด้านต่อไปนี้

- มาตรฐานการศึกษา

¹ New Deal เป็นนโยบายของรัฐบาลเพื่อช่วยเหลือผู้ที่ว่างงานโดยมีมาตรการสำคัญ คือ การให้การศึกษาและฝึกอบรมเพื่อให้มีความสามารถในการทำงานมากขึ้น

- หน่วยมาตรฐานและประสิทธิภาพ (Standards and Effectiveness Unit)
- โรงเรียนเฉพาะทาง วิทยาลัยเทคโนโลยีและเรื่องที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งเด็กที่มีความสามารถพิเศษ
- โรงเรียนเอกชน
- ยุทธศาสตร์ด้านการรู้หนังสือและการคิดเลขเป็น
- ประสานงานและรับผิดชอบ สำนักงานมาตรฐานการศึกษา (OFSTED)
- เขตปฏิบัติการทางการศึกษา
- ขนาดชั้นเรียน
- เครือข่ายธุรกิจการศึกษา
- ภาพรวมเกี่ยวกับหลักสูตรแห่งชาติ (รวมทั้งการศึกษาด้านบุคคล สังคม และสุขภาพอนามัย และความเป็นพลเมืองและประชาธิปไตย)
- ภาพรวมเกี่ยวกับการรับนักเรียนอายุ 5-16 ปี และนโยบายการจัดโรงเรียน
- องค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่น (รวมทั้งรหัสใหม่ การจัดสรรงบประมาณที่เป็นธรรม)
- การจัดโรงเรียนและการรับนักเรียนรายกรณี (การแบ่งตามพื้นที่)
- งบดำเนินการของโรงเรียน
- ภาพรวมเกี่ยวกับเด็กปฐมวัย
- ภาพรวมเกี่ยวกับความต้องการทางการศึกษาพิเศษ
- การดำเนินงานตามรายงานของ Social Exclusion Unit
- สนับสนุนรัฐมนตรีว่าการเกี่ยวกับเงินโอนและเงินเดือนครูและรายงานปกเกี่ยวเกี่ยวกับการปฏิรูปครู

(4) รัฐมนตรีช่วยว่าการด้านการศึกษาและการจ้างงาน (The

Minister for Education and Employment)

มีหน้าที่รับผิดชอบในด้านต่อไปนี้

- การเรียนรู้ตลอดชีวิต
- ภาพรวมเกี่ยวกับการอุดมศึกษา การศึกษาต่อเนื่อง และการศึกษาผู้ใหญ่

- ภาพรวมเกี่ยวกับเป้าหมายแห่งชาติเพื่อการศึกษาและฝึกอบรม
- องค์การพิจารณางบประมาณ และองค์การเกี่ยวกับการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย วิทยาลัยที่มีชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย การศึกษาต่อเนื่องและการฝึกอบรม
- ทักษะพื้นฐาน
- ความช่วยเหลือที่ให้นักศึกษาและบริษัทเงินกู้นักศึกษา
- Investors in People
- มหาวิทยาลัยเพื่อการอุตสาหกรรม (University for Industry)
- บัญชีการเรียนรู้รายบุคคล (Individual Learning Accounts)
- การปฏิรูประบบราชการ
- สหภาพยุโรปและนโยบายการศึกษาระหว่างประเทศ
- การกีดกันทางสังคม (Social Exclusion)
- ดำเนินงานร่วมกับ รมต. ช่วยว่าการด้านมาตรฐานการศึกษาเกี่ยวกับวุฒิการศึกษาและการสอบ และองค์การวุฒิการศึกษาและหลักสูตร (Qualifications and Curriculum Authority)
- กิจการของกระทรวงการศึกษาและการจ้างงานทั้งหมดในสหราชอาณาจักร

(5) **ผู้ช่วย รมต. ด้านการเรียนรู้ตลอดชีวิต** (The Parliamentary

Under-Secretary of State for Lifelong Learning

มีหน้าที่รับผิดชอบดังนี้

- สนับสนุน รมต. ช่วยว่าการด้านการศึกษาและการจ้างงาน เกี่ยวกับ
 - การเรียนรู้ตลอดชีวิต
 - การอุดมศึกษาและการศึกษาต่อเนื่อง การศึกษาผู้ใหญ่และทักษะพื้นฐาน (กิจการในสภาผู้แทนราษฎร)
 - สภาการฝึกอบรมและวิสาหกิจ (Training and Enterprise Councils)
 - การประเมิน
 - บัญชีการเรียนรู้รายบุคคล (Individual Learning Accounts)
 - การฝึกงานสมัยใหม่

- ติดตามการดำเนินงานตามเอกสารปกเขียวว่าด้วยยุคแห่งการเรียนรู้ (Learning Age Green Paper)
- ประสานงานระหว่างสภาการฝึกอบรมและวิชาชีพ (TECs) การศึกษาต่อเนื่อง และองค์การบริหารท้องถิ่น เกี่ยวกับการศึกษาและฝึกอบรมหลังอายุ 16 ปี
- สนับสนุน รมต. ช่วยว่าการด้านการจ้างงาน สวัสดิการในการทำงาน และความเสมอภาคด้านโอกาสเกี่ยวกับ
 - ความสามารถในการมีงานทำ - ทักษะ และการฝึกอบรม
 - นโยบาย New Deal และปัญหาด้านเศรษฐกิจ
- พัฒนางานของ Skills Task Force และส่วนที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการแข่งขัน
- องค์การการฝึกอบรมระดับชาติ
- Investors in Young People
- บริการอาชีพ
- การปฏิรูปตามรัฐธรรมนูญ (รวมทั้ง Regional Development Agencies)
- นโยบายฟื้นฟู
- นโยบายเยาวชนและบริการเยาวชน
- ปฏิบัติงานร่วมกับผู้ช่วย รมต. ด้านมาตรฐานการศึกษาเกี่ยวกับหุ้นส่วนภาครัฐกับเอกชน
- สนับสนุน รมต. ว่าการเกี่ยวกับประสิทธิภาพและประสิทธิผลของกระทรวง (รวมทั้งด้านงบประมาณ)

(6) ผู้ช่วยรมต. ด้านการจ้างงานและความเสมอภาคด้านโอกาส (The Parliamentary Under - Secretary of State for Employment and Equal Opportunities)

- สนับสนุน รมต. ช่วยว่าการเกี่ยวกับ
 - การจ้างงาน รวมทั้งนโยบาย New Deal สำหรับผู้ประกอบการเดี่ยว
 - ปัญหาด้านโอกาสการให้ความช่วยเหลือแก่ครอบครัว ปัญหาความเสมอภาคด้านโอกาส

- นโยบาย New Deal สำหรับบุคคลพิการ
- สิทธิของผู้ไร้ความสามารถ
- การอนุญาตให้ทำงาน
- สนับสนุน รมต. ช่วยว่าการด้านมาตรฐานการศึกษาเกี่ยวกับการศึกษา
ระดับปฐมวัยและการเลี้ยงดูเด็ก
- บริการดูแลเด็ก (Day care services)
- สนับสนุน รมต. ว่าการเกี่ยวกับนโยบายด้านอาสาศาสตร์

(7) **ผู้ช่วย รมต. ด้านมาตรฐานการศึกษา** (The Parliamentary Under - Secretary of State for School Standards)

- สนับสนุน รมต. ช่วยว่าการเกี่ยวกับ
 - มาตรฐานการศึกษา
 - การจัดโรงเรียนและการรับนักเรียนรายกรณี (การแบ่งตามพื้นที่)
 - ความต้องการทางการศึกษาพิเศษ
- โรงเรียนที่ได้รับเงินอุดหนุน
- หลักสูตรแห่งชาติ ข้อมูลการประเมินผลและการดำเนินงาน
- การเรียนรู้นอกเวลาเรียน และ New Opportunities Fund
- การจัดหาครู และครูใหญ่ การฝึกอบรมและการประเมิน
- การประพฤติผิดของครู
- บำนาญครู
- General Teaching Council และ ประสานงานกับสำนักงานฝึกอบรมครู
(Teacher Training Agency)
- สำนักงานจัดสรรงบประมาณสำหรับโรงเรียน (The Funding Agency for School)
- สภาการถ่ายโอนการศึกษา (Education Transfer Council)
- สนับสนุน รมต. ช่วยว่าการด้านการศึกษาและการจ้างงาน
- การตัดลดระบบราชการ
- สวัสดิการนักเรียนและความปลอดภัยในโรงเรียน

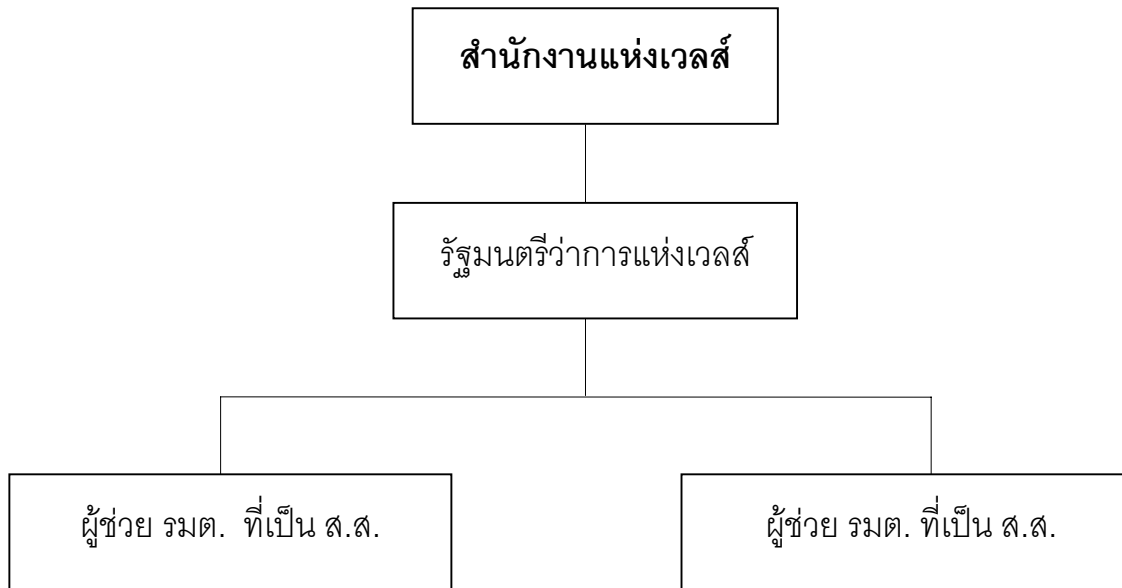
- เงินลงทุนของโรงเรียนและหุ้นส่วนระหว่างรัฐกับเอกชน
- ปัญหาความเสมอภาคในการศึกษา (รวมทั้งเรื่องเพศ)
- เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ในโรงเรียนและวิทยาลัย รวมทั้งโครงข่ายแห่งชาติเพื่อการเรียนรู้ (National Grid for Learning) และการฝึกอบรมสำหรับครู
- ยานพาหนะของโรงเรียน
- โรงเรียนในชนบท รวมทั้งการปิดโรงเรียน
- ปัญหาด้านชนบทและสภาพแวดล้อม
- การวิจัย

2) รัฐมนตรีที่มีหน้าที่รับผิดชอบการศึกษาในเวลส์

รัฐมนตรีว่าการแห่งเวลส์ (The Secretary of State for Wales) ได้รับการแต่งตั้งจากนายกรัฐมนตรี และขึ้นต่อรัฐสภาในทุกเรื่องที่ได้รับมอบหมายเกี่ยวกับเวลส์ โดยมีผู้ช่วยรัฐมนตรี ที่เป็น ส.ส. 2 คน พร้อมด้วยเจ้าหน้าที่สำนักงานแห่งเวลส์และสำนักงานหัวหน้าผู้ตรวจการของสมเด็จพระราชินีเป็นผู้ให้ความช่วยเหลือในการปฏิบัติหน้าที่ (แผนภูมิ 3)

รัฐมนตรีว่าการแห่งเวลส์รับผิดชอบทุกเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา และฝึกอบรมในเวลส์ ยกเว้นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับระยะเวลาและเงื่อนไขการทำงานของครู ซึ่งยังคงอยู่ในความรับผิดชอบของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการศึกษาและการจ้างงาน

แผนภูมิ 3 โครงสร้างการบริหารของสำนักงานแห่งเวลส์

หน้าที่รับผิดชอบ

- สภาแห่งเวลส์
- การพัฒนาระดับภูมิภาค
- การศึกษา
- การฝึกอบรม
- ยุโรป
- การพัฒนาเศรษฐกิจ
- ปัญหาเศรษฐกิจและอุตสาหกรรม
- การขนส่ง
- การกีดกันทางสังคม

หน้าที่รับผิดชอบ

- สภาแห่งเวลส์
- สาธารณสุข
- บริการสังคม
- รัฐบาลท้องถิ่น
- การเคหะ
- การวางแผน
- สิ่งแวดล้อม
- เกษตรและป่าไม้
- รัฐมนตรีด้านเด็ก
(Minister for Children)
- รัฐมนตรีสิ่งแวดล้อม
(Green Minister)

3) รัฐมนตรีที่มีหน้าที่รับผิดชอบการศึกษาในไอร์แลนด์เหนือ

รัฐมนตรีว่าการแห่งไอร์แลนด์เหนือ (The Secretary of State for Northern Ireland) ได้รับการแต่งตั้งโดยนายกรัฐมนตรีและขึ้นต่อรัฐสภาในทุกเรื่องที่ได้รับมอบหมายเกี่ยวกับไอร์แลนด์เหนือ โดยมีผู้ช่วยในการปฏิบัติงานคือ รัฐมนตรีช่วย (Minister of State) 2 คน ซึ่งคนหนึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการศึกษา และมีผู้ช่วยรัฐมนตรีที่เป็น ส.ส. 2 คน รัฐมนตรีช่วยที่รับผิดชอบการศึกษา จะมีเจ้าหน้าที่ด้านวิชาชีพและด้านบริหารของกรมศึกษาไอร์แลนด์เหนือ และสำนักงานผู้ตรวจการศึกษและฝึกอบรมของกรมศึกษาไอร์แลนด์เหนือช่วยในการปฏิบัติงาน

รัฐมนตรีว่าการแห่งไอร์แลนด์เหนือรับผิดชอบการศึกษาทั้งหมด ตั้งแต่วัฒนธรรมระดับก่อนประถมศึกษาจนถึงอุดมศึกษา รวมทั้งกีฬาและนันทนาการ บริการเยาวชน ศิลปวัฒนธรรม รวมทั้งห้องสมุด และการพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนและชุมชน

หน้าที่รับผิดชอบด้านการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมอยู่ที่สำนักงานฝึกอบรมและการจ้างงาน (Training and Employment Agency)

แผนภูมิ 4 โครงสร้างการบริหารของสำนักงานแห่งไอร์แลนด์เหนือ

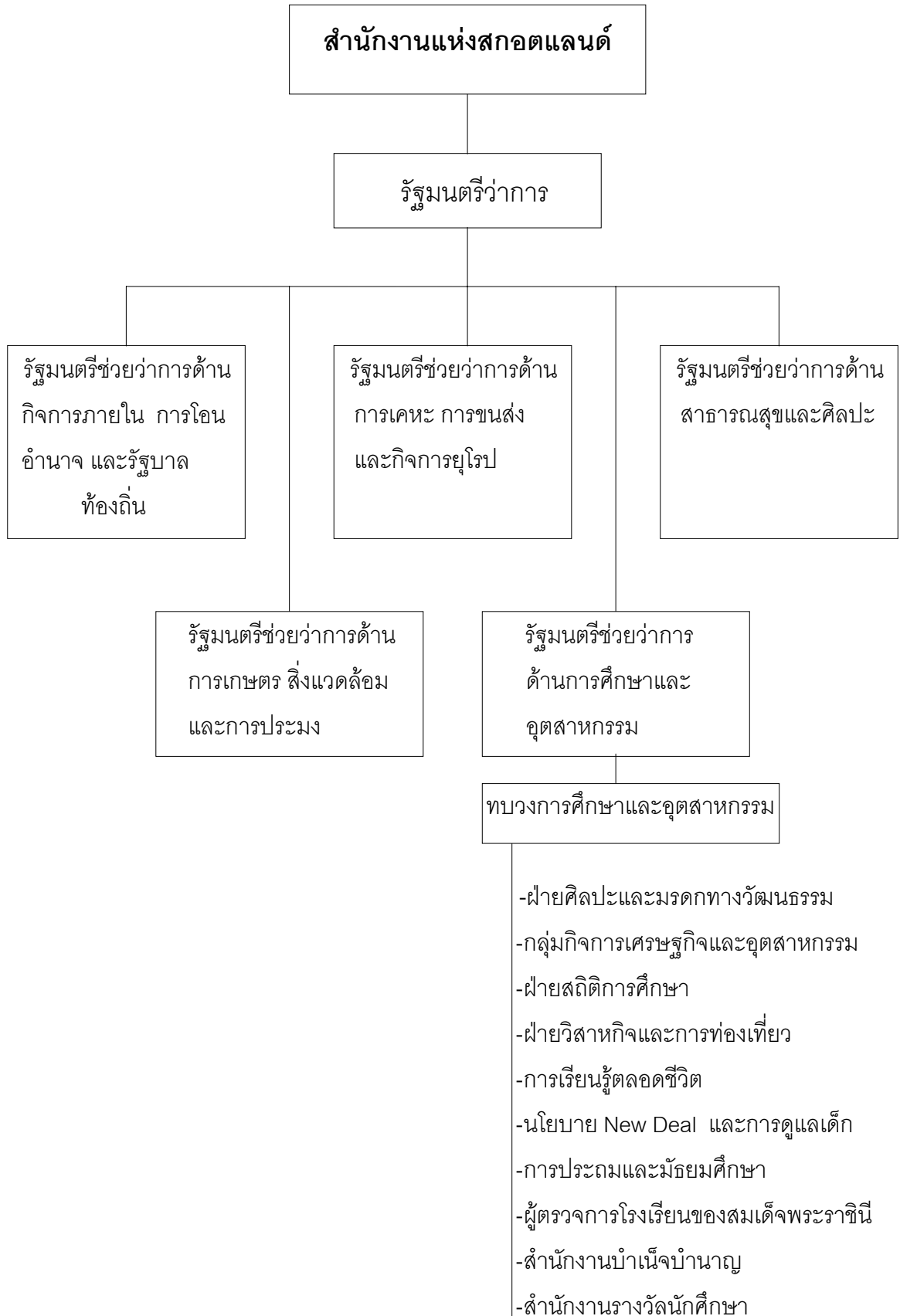
4) รัฐมนตรีที่มีหน้าที่รับผิดชอบการศึกษาในสกอตแลนด์

รัฐมนตรีว่าการแห่งสกอตแลนด์ (The Secretary of State for Scotland) มีหน้าที่รับผิดชอบงานในสกอตแลนด์ทั้งหมด ซึ่งในอังกฤษและเวลส์เป็นหน้าที่ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงต่าง ๆ โดยขึ้นตรงต่อรัฐสภาในกรุงลอนดอน ทั้งนี้ หน้าที่รับผิดชอบงานด้านการศึกษาในสกอตแลนด์อยู่ในความรับผิดชอบของรัฐมนตรีช่วยว่าการด้านการศึกษา (The Minister of State - Education) ซึ่งรับผิดชอบงานการศึกษาของสกอตแลนด์ ได้แก่ การศึกษาระดับก่อนประถมศึกษา ประถมศึกษา มัธยมศึกษา การศึกษาต่อเนื่อง และอุดมศึกษา การศึกษาตลอดชีวิต รับผิดชอบในการประสานงานและนำเสนอด้านนโยบาย และเป็นรัฐมนตรีด้านกิจการสตรี

ในปี พ.ศ. 2542 นี้ จะมีการจัดตั้งรัฐสภาสกอตแลนด์ (Scottish Parliament) ขึ้น หลังจากนั้น หน้าที่รับผิดชอบระบบการศึกษาในภาพรวมจะไปอยู่ในความรับผิดชอบของรัฐมนตรีคนที่ 1 (First Minister) ซึ่งจะตั้งขึ้นใหม่ อย่างไรก็ตาม หน้าที่รับผิดชอบในการบริหารงานประจำ จะยังคงมอบหมายไปยังรัฐมนตรีช่วยว่าการด้านการศึกษา และเจ้าหน้าที่ระดับสูงต่อไป

แผนภูมิ 5

โครงสร้างการบริหารของสำนักงานแห่งสกอตแลนด์

2.1.3 สรุป

กล่าวโดยสรุป การบริหารการศึกษาในสหราชอาณาจักรแบ่งออกเป็น 3 ระบบ คือ ในอังกฤษและเวลส์ ไนอร์แลนด์เหนือ และในสกอตแลนด์ การบริหารการศึกษาทั้ง 3 ระบบมีลักษณะเป็นการกระจายอำนาจจากส่วนกลางไปยังท้องถิ่นและสถานศึกษา จึงมีโครงสร้างการบริหารการศึกษาในระดับชาติและท้องถิ่นเท่านั้น

การบริหารการศึกษาระดับชาติในอังกฤษอยู่ในความรับผิดชอบของกระทรวงการศึกษาและการจ้างงาน (Department for Education and Employment) โดยมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการศึกษาและการจ้างงานรับผิดชอบงานด้านการศึกษาทั้งหมด ทั้งนี้ ได้มีการแบ่งงานในกระทรวงออกเป็น 3 กลุ่มใหญ่ ซึ่งมีรัฐมนตรีช่วยว่าการ (Minister of State) รับผิดชอบ 3 ท่าน คือ ด้านการจ้างงาน สถิติการในการทำงานและความเสมอภาคด้านโอกาส ด้านมาตรฐานการศึกษา และด้านการศึกษาและการจ้างงาน นอกจากนี้ ยังมีผู้ช่วยรัฐมนตรีที่เป็น ส.ส. (Parliamentary Under-Secretary of State) อีก 3 ท่าน รับผิดชอบงานในกระทรวง 3 ด้าน คือ ด้านการจ้างงานและความเสมอภาคด้านโอกาส ด้านมาตรฐานการศึกษา และด้านการเรียนรู้ตลอดชีวิต

การบริหารการศึกษาในเวลส์ขึ้นอยู่กับสำนักงานแห่งเวลส์ (Welsh Office) ซึ่งมีรัฐมนตรีว่าการแห่งเวลส์ (Secretary of State for Wales) รับผิดชอบกิจการทุกด้านในเวลส์ โดยไม่มีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการศึกษาโดยเฉพาะเหมือนในอังกฤษ งานด้านการศึกษาเป็นงานหนึ่งที่อยู่ในความดูแลของผู้ช่วยรัฐมนตรีที่เป็น ส.ส. โดยมีฐานะเทียบเท่ากรม (Department of Education) ทั้งนี้ รัฐมนตรีว่าการแห่งเวลส์จะเป็นผู้รับผิดชอบเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาและฝึกอบรมในเวลส์ทุกเรื่อง ยกเว้นเรื่องระยะเวลาและเงื่อนไขการทำงานของครู ซึ่งยังคงอยู่ในความรับผิดชอบของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการศึกษาและการจ้างงาน

ไนอร์แลนด์เหนือ การบริหารการศึกษาขึ้นอยู่กับสำนักงานแห่งไอร์แลนด์เหนือ (Northern Ireland Office) โดยมีรัฐมนตรีว่าการแห่งไอร์แลนด์เหนือ (Secretary of State for Northern Ireland) เป็นผู้ดูแล และมีรัฐมนตรีช่วย (Minister of State) 1 คน ในจำนวน 2 คน รับผิดชอบเกี่ยวกับการศึกษา งานด้านการศึกษาและฝึกอบรมอยู่ในความรับผิดชอบของกรมการศึกษาแห่งไอร์แลนด์เหนือ (Department of Education Northern Ireland-DENI) และสำนักงานฝึกอบรมและการจ้างงาน

(Training and Employment Agency) โดยอยู่ในความดูแลของผู้ช่วยรัฐมนตรีที่เป็น ส.ส. 1 คน ในจำนวน 2 คน

สำหรับระบบการศึกษาในสกอตแลนด์จะแยกออกจากระบบการศึกษา ในอังกฤษ เวลส์ และไอร์แลนด์เหนือ โดยมีกฎหมายและกระบวนการดำเนินงานเป็นของตนเองโดยเฉพาะ การบริหารการศึกษาในสกอตแลนด์ขึ้นอยู่กับสำนักงานแห่งสกอตแลนด์ (The Scottish Office) ซึ่งมีรัฐมนตรีว่าการแห่งสกอตแลนด์ (Secretary of State for Scotland) เป็นผู้รับผิดชอบกิจการทั้งหมดในสกอตแลนด์ และมีรัฐมนตรีช่วยว่าการด้าน การศึกษา (Minister of State - Education) ดูแลทบวงการศึกษาและอุตสาหกรรมแห่ง สกอตแลนด์ (The Scottish Office Education and Industry Department-SOEID)

2.2 การบริหารการศึกษาในระดับท้องถิ่น

การจัดการและการบริหารการศึกษาในระดับท้องถิ่นครอบคลุมหน้าที่รับ ผิดชอบซึ่งมอบหมายไปยังองค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่น (Local Education Authorities- LEAs) ในอังกฤษและเวลส์ คณะกรรมการศึกษาและห้องสมุด (Education and Library Boards) ในไอร์แลนด์เหนือ และองค์การบริหารท้องถิ่นสกอตแลนด์ (Scottish Local Authorities - SLAs) ในสกอตแลนด์

2.2.1 การบริหารการศึกษาท้องถิ่นในอังกฤษและเวลส์

องค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่น (LEAs) ในอังกฤษและเวลส์ แต่เดิม จัดตั้งขึ้นตาม พ.ร.บ.การศึกษา พ.ศ. 2487 จังหวัด (County) เขต/อำเภอ (district) (ใน กรณีของเวลส์ คือ county borough หรือ เทศบาลจังหวัด) หรือสภาเทศบาล (borough councils) ที่ได้รับจัดตั้งเป็นองค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่นมีหน้าที่ในการจัด บริการการศึกษาของรัฐ สมาชิกสภา (council members) เป็นผู้แทนและได้รับเลือกตั้ง จากผู้อยู่อาศัยในพื้นที่นั้น หน้าที่และอำนาจขององค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่นใน ปัจจุบันกำหนดไว้ใน พ.ร.บ.การศึกษา พ.ศ.2539

แม้ว่าตั้งแต่พ.ศ.2536 จะไม่มีข้อบังคับให้จัดตั้งคณะกรรมการการศึกษา (Education Committee) แต่องค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่นทุกแห่งก็ยังคงดำเนินการอยู่ คณะกรรมการประกอบด้วยสมาชิกสภาที่ได้รับเลือกตั้ง (ส่วนใหญ่) และกรรมการที่มี ประสบการณ์ในด้านการศึกษาหรือคุ้นเคยกับสภาวะทางการศึกษาในท้องถิ่น ในทาง

ปฏิบัติ หน้าที่รับผิดชอบด้านการศึกษาทั้งหมดจะมอบหมายให้คณะกรรมการการศึกษาแต่ละจังหวัด (county) เขต/อำเภอ (district) เทศบาลจังหวัด (ในกรณีของเวลส์) หรือสภาเทศบาล (borough council) ยังคงมีหน้าที่รับผิดชอบตามกฎหมาย องค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่นที่จะต้องจัดให้มีผู้อำนวยการศึกษา (Chief Education Officer) และการบริหารจัดการเกี่ยวกับบริการการศึกษาก็จะมอบหมายไปที่เจ้าหน้าที่ดังกล่าวนี้ (บางครั้งเรียกว่า Director of Education) ซึ่งมีผู้ช่วยปฏิบัติงาน ได้แก่ เจ้าหน้าที่การศึกษาที่เป็นนักวิชาชีพ ที่ปรึกษา และเจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหาร

ผลจากการจัดองค์กรของรัฐบาลท้องถิ่นใหม่ ทำให้องค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่นมีจำนวนเพิ่มขึ้น ในเดือนเมษายน พ.ศ.2540 มี 153 แห่ง

สภาองค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่น (The Council of Local Education Authorities) จัดตั้งขึ้นในพ.ศ.2517 โดยปฏิบัติงานในนามของคณะกรรมการการศึกษาขององค์การบริหารท้องถิ่นในพื้นที่ที่มีการดำเนินงานร่วมกัน โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะส่งเสริมสถานะและอิทธิพลของภาคการศึกษาของรัฐบาลท้องถิ่น ตั้งแต่ 1 เมษายน 2540 สภาองค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่น (CLEA) ได้กลายมาเป็นคณะทำงานของคณะกรรมการการศึกษา (Task Group of Education Committee) ของสมาคมรัฐบาลท้องถิ่น (Local Government Association - LGA) ที่จัดตั้งขึ้นใหม่

คณะกรรมการการศึกษาร่วมแห่งเวลส์ (The Welsh Joint Education Committee - WJEC) เดิมทำหน้าที่เป็นคณะกรรมการร่วมขององค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่นในเวลส์ แต่ขณะนี้บริษัทจำกัดโดยมีสภา 22 แห่งในเวลส์เป็นเจ้าของและควบคุม WJEC ทำหน้าที่ด้านกิจกรรมการศึกษาทุกระดับในเวลส์ WJEC เป็นคณะกรรมการการทดสอบในเวลส์เพื่อรับวุฒิ GCSE และ GCE A level และ Certificate of Educational Achievement (COE) WJEC ปฏิบัติงานโดยเป็นหุ้นส่วนร่วมกับ City and Guilds of London Institute ในการให้บริการวุฒิการศึกษาด้านอาชีพในเวลส์และมีหน้าที่รับผิดชอบในการให้คะแนนภายนอกในการสอบหลักสูตรแห่งชาติ ระดับ 2 และ 3 สำหรับโรงเรียนในเวลส์

องค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่นในอังกฤษและเวลส์มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการจัดการศึกษาในระดับท้องถิ่นหลายประการ ได้แก่ การจัดสถานที่เรียน การบริหารงบประมาณ การประกันคุณภาพ บุคลากร ดำเนินการให้มีการเข้าเรียนสม่ำเสมอ

การให้บริการตามความต้องการพิเศษ ดำเนินการเกี่ยวกับการร้องเรียน จัดบริการอาหารโรงเรียน การจ่ายเงินอุดหนุนและเงินช่วยเหลือ และหน้าที่รับผิดชอบอื่น ๆ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1) การจัดสถานที่เรียน

หน้าที่สำคัญขององค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่น (LEA) โดยร่วมมือกับ Funding Agency for Schools ก็คือดำเนินการให้มั่นใจว่ามีโรงเรียนเพียงพอที่จะให้การศึกษามีประสิทธิภาพเพื่อสนองความต้องการของประชากรในพื้นที่ และจัดการศึกษาตามหลักสูตรแห่งชาติ องค์การฯ ไม่จำเป็นต้องจัดให้มีโรงเรียนดังกล่าวนี้ด้วยตัวเอง องค์การฯ จะต้องประสานนโยบายการรับเข้าเรียนและอำนวยความสะดวกตามคำร้องขอของผู้ปกครองเกี่ยวกับสถานที่เรียน

2) การบริหารงบประมาณ

องค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่น (LEAs) รับผิดชอบในการจัดสรรงบประมาณให้แก่โรงเรียนในอุปถัมภ์ขององค์การฯ และสถาบันการศึกษาผู้ใหญ่ที่องค์การฯ อุปถัมภ์ โดยการตั้งงบประมาณสำหรับบริการการศึกษาในเขตของตนและกำหนดงบประมาณสำหรับสถานศึกษาแต่ละแห่ง งบประมาณของโรงเรียนจะต้องคำนวณและจัดสรรไปให้ตามสูตรการบริหารโรงเรียนท้องถิ่น (Local Management of Schools - LMS) ซึ่งกำหนดโดยองค์การฯ และได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีว่าการ

องค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่นได้รับงบประมาณ (capital settlement) จากรัฐบาลกลางโดยผ่านกองทุนรวมขององค์การบริหารท้องถิ่นและจ่ายให้ตามโครงการที่ใช้งบประมาณ องค์การฯ รับผิดชอบในการยื่นขอและบริหารเงินอุดหนุนพิเศษจากรัฐบาลกลางเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานตามลำดับความสำคัญต่าง ๆ

นอกจากนี้ องค์การฯ จะต้องบริหารเงินอุดหนุนค่าใช้จ่ายตามกฎหมายที่จ่ายให้แก่เด็กศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในหลักสูตรอุดมศึกษา สำหรับค่าใช้จ่ายดังกล่าวนี้รัฐบาลจะจ่ายคืนให้แก่องค์การฯ ในภายหลัง

3) การประกันคุณภาพ

องค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่นมีหน้าที่รับผิดชอบในการประกันคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษาของตน องค์การฯ อาจให้บริการคำปรึกษา เพื่อปรับปรุงคุณภาพการศึกษาในโรงเรียน ให้การแนะแนวแก่ครูเกี่ยวกับวิธีและอุปกรณ์การสอน อาจจัดหลักสูตรพัฒนาวิชาชีพสำหรับครูที่กำลังปฏิบัติหน้าที่ หรือช่วยเหลือโรงเรียนในการแก้ไขข้อบก

พร้อม ซึ่งอาจจะปรากฏหรือมีการระบุถึงในระหว่างที่มีการตรวจสอบเป็นทางการ เจ้าหน้าที่ของหน่วยบริการประกันคุณภาพขององค์การฯ อาจเชี่ยวชาญในระดับการศึกษาเฉพาะ (เช่น ระดับก่อนประถมศึกษา) หลักสูตรด้านใดด้านหนึ่ง (เช่น ภาษาสมัยใหม่) หรือนโยบายให้บริการในวงกว้าง (เช่น ความเสมอภาคในโอกาส) เจ้าหน้าที่เหล่านี้จะแจ้งให้องค์การฯ ทราบถึงคุณภาพของบริการการศึกษาโดยทั่วไปภายในเขตรับผิดชอบขององค์การฯ โดยผ่านผู้อำนวยการการศึกษา (Chief Education Officer) นอกจากนี้ องค์การฯ ยังรับผิดชอบในการดำเนินมาตรการเบื้องต้น เมื่อพบว่าโรงเรียนได้รับการพิจารณาจากการตรวจสอบอย่างเป็นทางการว่าโรงเรียนไม่สามารถ หรือมีแนวโน้มว่าจะไม่สามารถจัดการศึกษาที่มีมาตรฐานเป็นที่ยอมรับให้แก่นักเรียนได้

นอกจากนี้ เจ้าหน้าที่ขององค์การฯ อาจเสนอที่จะดำเนินการตรวจสอบโรงเรียนตาม พ.ร.บ. การตรวจสอบโรงเรียน พ.ศ. 2539 โดยเจ้าหน้าที่ขององค์การฯ ที่จะดำเนินการตรวจสอบดังกล่าวจะต้องเป็น “ผู้ตรวจการขึ้นทะเบียน” ทั้งนี้การดำเนินงานดังกล่าวนี้จะต้องใช้งบประมาณของตนเอง

4) บุคลากร

องค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่นมีหน้าที่ตรวจสอบดูแลครู และบุคคลที่จ้างปฏิบัติงานในโรงเรียนที่ตนดูแลทุกคน องค์การฯ เป็นผู้ดำเนินการจ้างครูในโรงเรียนจังหวัด (county schools)¹ โรงเรียนอาสาสมัครในความควบคุมของรัฐ (voluntary - controlled schools) และโรงเรียนข้อตกลงพิเศษ (special agreement schools) ส่วนในโรงเรียนอาสาสมัครในความช่วยเหลือของรัฐ (voluntary - aided schools) มีคณะกรรมการบริหารโรงเรียนเป็นผู้ว่าจ้าง คณะกรรมการบริหารโรงเรียนจะเป็นผู้ตัดสินใจเกี่ยวกับการแต่งตั้งและปลดครู แต่องค์การฯ มีหน้าที่ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการแต่งตั้งครูใหญ่ องค์การฯ ให้ความสนับสนุนแก่ครูโดยผ่านทางศูนย์ทรัพยากรของครู คณะทำงานต่างๆ ที่ให้คำปรึกษาและความสนับสนุนในด้านหลักสูตรเฉพาะ และการจัดหลักสูตรพัฒนาวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง องค์การฯ จะทำหน้าที่ควบคุมดูแลการประเมินครู นอกจากนี้ยังปรึกษากับสหภาพครูและอื่น ๆ

² โรงเรียนซึ่งรัฐบาลอุปถัมภ์และสนับสนุนงบประมาณทั้งหมดผ่านองค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่น

5) ดำเนินการให้มีการเข้าเรียนสม่ำเสมอ

ตาม พ.ร.บ. การศึกษา พ.ศ. 2539 ผู้ปกครองมีหน้าที่ดำเนินการให้เด็กที่มีอายุตามเกณฑ์การศึกษาภาคบังคับ (5-16 ปี) ได้รับการศึกษาเต็มเวลาที่มีประสิทธิภาพเหมาะสมกับวัย ความสามารถ ความถนัด และความต้องการทางการศึกษาพิเศษ

องค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่น (LEAs) มีหน้าที่ดำเนินการให้ผู้ปกครองปฏิบัติตามหน้าที่ดังกล่าว องค์การฯ สามารถออกคำสั่งการเข้าเรียน (School Attendance Order) กำหนดให้ผู้ปกครองต้องนำเด็กไปเข้าเรียนในโรงเรียนที่ประกาศไว้ในคำสั่ง (หากไม่ดำเนินการถือว่าการกระทำผิดกฎหมาย) องค์การฯ สามารถดำเนินการตามกฎหมายกับผู้ปกครองของนักเรียนที่มีอายุตามเกณฑ์การศึกษาภาคบังคับซึ่งไม่ไปเข้าเรียนอย่างสม่ำเสมอ หรืออาจใช้อำนาจศาลให้มีคำสั่งการนิเทศการศึกษา (Education Supervision Order) เกี่ยวกับเด็กบางคนเป็นการเฉพาะ

หน้าที่ในการบังคับการเข้าเรียนขององค์การฯ โดยปกติดำเนินการโดยเจ้าหน้าที่ขององค์การที่เรียกว่า เจ้าหน้าที่สวัสดิการด้านการศึกษา (Education Welfare Officers) ซึ่งบางพื้นที่เรียกว่า นักสังคมสงเคราะห์ด้านการศึกษา (Education Social Workers) เจ้าหน้าที่สวัสดิการด้านการศึกษาจะปฏิบัติงานอย่างใกล้ชิดกับโรงเรียนและครอบครัวเกี่ยวกับการเข้าเรียนและเรื่องสวัสดิการนักเรียน ทั้งนี้เป็นหน้าที่ขององค์การฯ ที่จะตัดสินใจว่าจะจ้างเจ้าหน้าที่สวัสดิการด้านการศึกษาจำนวนเท่าใด และจะบรรจุให้เหมาะสมที่สุดอย่างไร โดยมีสมาคมระดับชาติ 2 แห่ง ที่เป็นตัวแทนผลประโยชน์ของเจ้าหน้าที่ ดังกล่าว คือ Association of Chief Education Social Workers และ National Association of Social Workers in Education

6) การให้บริการตามความต้องการพิเศษ

องค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่นรับผิดชอบในการประเมินและจัดการศึกษาตามความต้องการทางการศึกษาพิเศษของเด็กอายุระหว่าง 2 - 19 ปี ในโรงเรียนสายหลัก หรือในหน่วยงานพิเศษ หรือโรงเรียนการศึกษาพิเศษ องค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่นจะต้องจัดให้มีบริการด้านจิตวิทยาทางการศึกษา เพื่อประเมินความต้องการทางการศึกษาพิเศษของเด็กแต่ละคน และให้คำปรึกษาแก่ผู้ปกครองและครู เพื่อช่วยให้สามารถตอบสนองความต้องการดังกล่าว พ.ร.บ. การศึกษา พ.ศ. 2539 ได้ให้อำนาจองค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่นในการกำหนดช้อยกเว้นในโรงเรียนหรือไม่ก็ดำเนินการอย่างอื่น เช่น ใน pupil referral units ซึ่งองค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่นในอังกฤษและเวลส์ จะ

ต้องจัดตั้งขึ้นสำหรับให้การศึกษาแก่เด็กที่ไม่สามารถเข้าเรียนในโรงเรียนสายหลักได้ อันเนื่องมาจากการไร้ความสามารถ การหนีโรงเรียน หรือการเจ็บป่วยเป็นระยะเวลาานาน

7) ดำเนินการเกี่ยวกับการร้องเรียน

มาตรา 409 ของ พ.ร.บ. การศึกษา พ.ศ. 2539 กำหนดให้องค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่นดำเนินการอย่างเป็นทางการเพื่อจัดการกับข้อร้องเรียนจากผู้ปกครองหรืออื่นๆ ข้อร้องเรียนดังกล่าวอาจเป็นการร้องเรียนต่อองค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่นหรือต่อคณะกรรมการบริหารโรงเรียนเกี่ยวกับโรงเรียนในอุปถัมภ์ขององค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่น และอาจเกี่ยวข้องกับ การจัดหลักสูตรแห่งชาติ และเรื่องที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ ในโรงเรียนที่ได้รับเงินอุดหนุน หน้าที่รับผิดชอบดังกล่าวนี้อยู่ที่คณะกรรมการบริหารโรงเรียน

8) อาหารโรงเรียน

องค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่นจะต้องจัดให้มีอาหารโรงเรียนฟรีสำหรับนักเรียนที่สิทธิได้รับบริการดังกล่าว ซึ่ง พ.ร.บ. ประกันสังคม พ.ศ. 2529 กำหนดไว้ว่าเด็กดังกล่าวนี้เป็นเด็กที่พ่อแม่ได้รับการช่วยเหลือด้านรายได้จากรัฐ ทั้งนี้ อาจจัดอาหารกลางวันให้แก่เด็กทุกคนด้วย แต่ถ้าจัดก็ต้องเก็บเงินตามที่จัดให้ องค์การฯ จะพิจารณาความสมดุลระหว่างเงินอุดหนุนและบริการที่ต้องจ่ายเงิน แต่จะต้องใช้นโยบายกำหนดราคาที่เหมาะสม ซึ่งนักเรียนทุกคนจะต้องเสียค่าใช้จ่ายเหมือนกัน ตามระเบียบการบริหารโรงเรียนท้องถิ่น (LMS) นั้น การจัดบริการในระดับโรงเรียนอาจมอบให้เป็นหน้าที่รับผิดชอบของคณะกรรมการบริหารโรงเรียนได้

9) เงินอุดหนุนและเงินช่วยเหลือ

ตาม พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2539 องค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่น มีอำนาจที่จะจัดเสื้อผ้าให้แก่เด็ก ซึ่งถ้าไม่ดำเนินการดังกล่าว เด็กเหล่านั้นจะไม่สามารถรับประโยชน์จากการศึกษาที่จัดให้ได้ องค์การฯ อาจจ่ายเงินอุดหนุนเพื่อให้ นักเรียนสามารถรับประโยชน์จากสิ่งอำนวยความสะดวกทางการศึกษาที่จัดให้โดยที่ตัวเองหรือผู้ปกครองไม่ลำบาก นอกจากนี้ องค์การฯ มีอำนาจที่จะจ่ายเงินช่วยเหลือให้แก่เด็กในวัยการศึกษาภาคบังคับได้

10) หน้าที่รับผิดชอบอื่น ๆ

องค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่นจะต้อง

- จัดให้มียานพาหนะรับส่งโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายสำหรับนักเรียนที่อาศัยอยู่ห่างไกลจากโรงเรียน
- จัดให้มีบริการเยาวชนและการศึกษาผู้ใหญ่
- รวบรวมข้อโต้แย้งและรายงานและตอบการซักถามจากกระทรวงการศึกษาและการจ้างงาน และหน่วยงานตามกฎหมายอื่น ๆ เช่น คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในวงราชการและคณะกรรมการตรวจสอบบัญชี
- กำหนดวันปิดเทอมและวันหยุดของโรงเรียนในอุปถัมภ์ขององค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่น (ยกเว้นโรงเรียนอาชีวศึกษาในความช่วยเหลือของรัฐ)
- จัดทำและจัดพิมพ์คำแถลงหลักสูตร จัดตั้งและให้บริการสภาที่ปรึกษาการศึกษาด้านศาสนา
- กำหนดนโยบายและมาตรการด้านสุขภาพและความปลอดภัย และให้มีการปฏิบัติตามระเบียบสถานที่ตั้งโรงเรียน
- ให้มีการฝึกอบรมคณะกรรมการบริหารโรงเรียน

2.2.2 การบริหารการศึกษาท้องถิ่นในไอร์แลนด์เหนือ

ในไอร์แลนด์เหนือ การศึกษาระดับอนุบาล ประถมศึกษา มัธยมศึกษา และการศึกษาต่อเนื่องมีการบริหารในระดับท้องถิ่น โดยคณะกรรมการการศึกษาและห้องสมุด (Education and Library Boards) 5 แห่ง การจัดองค์การบริหารของรัฐบาลท้องถิ่นในไอร์แลนด์เหนือนั้น ในพ.ศ. 2515 ได้จัดตั้งสภาเขต/อำเภอ (District Councils) ขึ้น คณะกรรมการการศึกษาและห้องสมุดได้รับการจัดตั้งจัดตั้งขึ้นครั้งแรกในพ.ศ. 2516 และได้รับการแต่งตั้งใหม่ทุก 4 ปีหลังการเลือกตั้งสภาเขต/อำเภอ คณะกรรมการแต่ละแห่งประกอบด้วยสภาเขต/อำเภอตั้งแต่หนึ่งพื้นที่ขึ้นไป กรรมการร้อยละ 40 เป็นสมาชิกสภาที่ได้รับแต่งตั้ง ร้อยละ 22 เป็นผู้แทนผลประโยชน์ของโบสถ์โปรเตสแตนต์และแคทอลิก กรรมการที่เหลือประกอบด้วยครู กลุ่มผลประโยชน์ด้านห้องสมุดและเยาวชน สหภาพการค้า กลุ่มผลประโยชน์ทางธุรกิจ และบุคคลอื่น ๆ ในชุมชนท้องถิ่น กรรมการทุกคนได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีที่รับผิดชอบการศึกษาโดยการเสนอชื่อ คณะกรรมการมีสถาบันทางการเงินและบริการด้านสถาปัตยกรรมของตนเองและเป็นอิสระจาก

องค์กรปกครองท้องถิ่นอื่น ๆ กรรมการไม่ได้หารายได้ของตนเองจากภาษีอากร แต่ได้รับงบประมาณสนับสนุนทั้งหมดจากกรมการศึกษาไอร์แลนด์เหนือ

คณะกรรมการการศึกษาและห้องสมุดมีหน้าที่รับผิดชอบบริการการศึกษา บริการเยาวชนและบริการสารสนเทศและห้องสมุดในชุมชนท้องถิ่น ต้องดำเนินการให้มีโรงเรียนและวิทยาลัยเพียงพอกับความต้องการของท้องถิ่นสำหรับการศึกษาระดับอนุบาลระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา และการศึกษาต่อเนื่อง คณะกรรมการเป็นผู้ดำเนินการจ้างครูและรับผิดชอบโรงเรียนทั้งหมดภายใต้การบริหารงานของตน ซึ่งเรียกกันว่า โรงเรียนในความควบคุม (controlled schools) แม้ว่าหลายโรงเรียนและวิทยาลัยการศึกษาต่อเนื่องทุกแห่งจะได้รับมอบอำนาจในการบริหารงบประมาณของตนเองและดำเนินการรับ นักเรียน อย่างไรก็ตาม คณะกรรมการไม่มีอำนาจตรวจสอบคุณภาพการศึกษาในโรงเรียนที่ตนควบคุม เนื่องจากการตรวจสอบคุณภาพการศึกษาเป็นหน้าที่ของกรมการศึกษาไอร์แลนด์เหนือ คณะกรรมการมีหน้าที่ในการบังคับการมาโรงเรียนและให้บริการสนับสนุนและปรึกษาด้านหลักสูตรแก่ทุกโรงเรียนในพื้นที่ นอกจากนี้ ยังจัดให้มีบริการอาหารโรงเรียนและยานพาหนะรับส่งไปโรงเรียน คณะกรรมการจัดให้มีทุนการศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยและอื่น ๆ นอกจากนี้ยังต้องพัฒนาบริการห้องสมุดที่มีประสิทธิภาพและครอบคลุมกว้างขวาง และรับผิดชอบการจัดบริการเยาวชนในพื้นที่ของตน

คณะกรรมการการศึกษาและห้องสมุดไม่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงในการฝึกหัดครูหรือการอุดมศึกษา แม้ว่าจะเป็นผู้แทนในคณะกรรมการบริหารของสถาบัน ดังกล่าวนั้น

2.2.3 การบริหารการศึกษาท้องถิ่นในสกอตแลนด์

ในสกอตแลนด์ องค์กรบริหารท้องถิ่น (Local Authorities) ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของรัฐบาลท้องถิ่น มีหน้าที่รับผิดชอบการจัดการศึกษาในท้องถิ่น

โครงสร้างขององค์กรบริหารการศึกษาท้องถิ่นสกอตแลนด์ (Scottish Local Authority - SLA)

พ.ร.บ. รัฐบาลท้องถิ่น (สกอตแลนด์) พ.ศ. 2537 ทำให้มีโครงสร้างใหม่ขององค์กรบริหารท้องถิ่นที่มีระดับเดียวเกิดขึ้นเมื่อวันที่ 1 เมษายน พ.ศ. 2539 โดยมีสภาใหม่ 29 แห่ง แทนสภาระดับจังหวัด 53 แห่ง และสภาระดับภูมิภาค 9 แห่งเดิม และมีสภาประจำเกาะ (island councils) เดิมอีก 3 แห่ง ที่ยังคงเดิม รวมเป็นทั้งหมด 32 แห่ง

องค์การบริหารท้องถิ่นทุกแห่งมีคณะกรรมการการศึกษา (Education Committee) และผู้อำนวยการการศึกษา (Director of Education) หรือเทียบเท่า โดยปกติผู้อำนวยการการศึกษาจะบังคับบัญชาเจ้าหน้าที่จำนวนหนึ่งที่มีหน้าที่รับผิดชอบพิเศษ องค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่นสกอตแลนด์รับผิดชอบในการจ้างครูและบุคลากรอื่น ๆ นอกจากนี้ยังมีอิสระที่จะตัดสินใจว่าโรงเรียนควรจัดบุคลากรอย่างไรตามข้อตกลงระดับชาติกับสหภาพครูรวมทั้งเรื่องอื่น ๆ

คณะกรรมการบริหารการศึกษา (The Education Directorate) ในองค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่นสกอตแลนด์ มีหน้าที่รับผิดชอบหลักในการสนับสนุนนโยบายและการตัดสินใจของคณะกรรมการการศึกษา (The Education Committee) ได้แก่

- การวางแผนยุทธศาสตร์
- การจัดทำนโยบาย
- การนำนโยบายไปปฏิบัติ
- การประกันคุณภาพ
- การแสดงความรับผิดชอบต่อ (accountability) การสนับสนุนและการ

พัฒนา

- การติดตามผล การประเมินผล และการตรวจสอบ

นอกจากนี้ องค์การฯ ยังดำเนินการจ้างนักจิตวิทยาการศึกษา เจ้าหน้าที่ดูแลการเข้าเรียนในการศึกษาภาคบังคับ (school attendance staff) และอื่น ๆ

หน้าที่รับผิดชอบขององค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่นสกอตแลนด์

องค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่นในสกอตแลนด์ทุกแห่งมีหน้าที่ ดังนี้

- ดูแลให้มีการจัดการศึกษาในโรงเรียนอย่างมีประสิทธิภาพและพอเพียงในพื้นที่ของตน ให้มีการจัดการศึกษาภาคบังคับสำหรับเด็กวัยเรียน (อายุ 5-16 ปี) การศึกษาในโรงเรียนเป็นแบบบูรณาการ ก้าวไปที่ละขั้น และเหมาะสมกับความต้องการของนักเรียน โดยพิจารณาถึงอายุ ความสามารถ และความถนัด

- ประเมินความต้องการทางการศึกษาพิเศษของเด็กและจัดความช่วยเหลือพิเศษให้ตามความเหมาะสม

- จัดสิ่งอำนวยความสะดวกอย่างพอเพียงให้แก่นักเรียนสำหรับการศึกษาและฝึกอบรมด้านพลศึกษาและสำหรับกิจกรรมด้านสังคม วัฒนธรรม และนันทนาการอื่นๆ และอาจจัดสิ่งอำนวยความสะดวกดังกล่าวนี้ให้แก่ประชาชนในชุมชนท้องถิ่นด้วย

- จัดหลักสูตรการสอนบางเวลาและเต็มเวลาแบบอาสาสมัครสำหรับบุคคลที่พ้นวัยเรียนแล้ว

นอกจากนี้ องค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่นยังมีนโยบายในการจัดบริการการศึกษาแก่นักเรียนและการดูแลเด็กนอกโรงเรียนด้วย

2.2.4 สรุป

การจัดการและบริหารการศึกษาระดับท้องถิ่นในอังกฤษและเวลส์ อยู่ในความรับผิดชอบขององค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่น (Local Education Authorities) โดยองค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่นจะมีคณะกรรมการการศึกษา (Education Committee) ประกอบด้วย กรรมการส่วนใหญ่ที่มาจากกรรมการเลือกตั้ง และกรรมการที่มีประสบการณ์ทางการศึกษาหรือคุ้นเคยกับสภาพในท้องถิ่น คณะกรรมการการศึกษามีหน้าที่รับผิดชอบงานด้านการศึกษาในท้องถิ่นทั้งหมด โดยมีผู้อำนวยความสะดวกการบริหารจัดการเกี่ยวกับการศึกษา

สำหรับคณะกรรมการการศึกษาขององค์การบริหารท้องถิ่นต่างๆ ในอังกฤษ ที่มีการดำเนินงานร่วมกันนั้น เดิมมีสภาองค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่นที่ส่งเสริมการศึกษาของรัฐบาลท้องถิ่น แต่ได้เปลี่ยนมาเป็นคณะทำงานของคณะกรรมการการศึกษา (Task Group of Education Committee) ของสมาคมรัฐบาลท้องถิ่น (Local Government Association) ส่วนในเวลส์นั้น มีคณะกรรมการการศึกษาร่วมแห่งเวลส์ (The Welsh Joint Education Committee) รับผิดชอบกิจกรรมการศึกษาทุกระดับในเวลส์

หน้าที่รับผิดชอบขององค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่นในอังกฤษและเวลส์ โดยสรุปได้แก่ การจัดสถานที่เรียน การบริหารงบประมาณ การประกันคุณภาพ งานด้านบุคลากร ดำเนินการให้มีการเข้าเรียนสม่ำเสมอ การให้บริการตามความต้องการพิเศษ ดำเนินการเกี่ยวกับการร้องเรียน จัดบริการอาหารโรงเรียน การจ่ายเงินอุดหนุนและเงินช่วยเหลือ เป็นต้น

การบริหารการศึกษาท้องถิ่นในไอร์แลนด์เหนืออยู่ในความรับผิดชอบของ คณะกรรมการการศึกษาและห้องสมุด (Education and Library Boards) ซึ่งมี 5 แห่ง โดยได้รับการแต่งตั้งทุก 4 ปี หลังจากที่มีการเลือกตั้งสภาเขต/อำเภอ คณะกรรมการแต่ละแห่ง จะมีสภาเขต/อำเภอ ตั้งแต่ 1 พื้นที่ขึ้นไป องค์ประกอบของคณะกรรมการการศึกษาและห้องสมุด ร้อยละ 40 เป็นสมาชิกสภาที่ได้รับการแต่งตั้ง ร้อยละ 22 เป็นผู้แทนของโบสถ์โปรเตสแตนต์และแคทอลิก กรรมการที่เหลือได้แก่ ครู กลุ่มผลประโยชน์ด้านห้องสมุดและเยาวชน สหภาพการค้า กลุ่มธุรกิจ และบุคคลอื่นๆ ในท้องถิ่น

คณะกรรมการการศึกษาและห้องสมุดในไอร์แลนด์เหนือมีหน้าที่รับผิดชอบบริการการศึกษา บริการเยาวชน และบริการสารสนเทศและห้องสมุดในท้องถิ่น โดยรับผิดชอบการจัดการศึกษาระดับอนุบาล ประถมศึกษา มัธยมศึกษา และการศึกษาต่อเนื่อง ทั้งนี้ คณะกรรมการจะต้องดำเนินการให้มีโรงเรียนและวิทยาลัยอย่างเพียงพอ ดำเนินการจ้างครู แต่ไม่มีอำนาจตรวจสอบคุณภาพการศึกษาในโรงเรียนที่อยู่ในความดูแล นอกจากนี้ ยังไม่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงในการฝึกอบรมครู หรือการอุดมศึกษา แต่จะเป็นผู้แทนในคณะกรรมการบริหารของสถาบันดังกล่าว

สำหรับในสกอตแลนด์ องค์การบริหารท้องถิ่น (Local Authorities) มีหน้าที่รับผิดชอบการจัดการศึกษาในระดับท้องถิ่น ซึ่งมีทั้งหมด 32 แห่ง โดยแต่ละแห่งจะมีคณะกรรมการการศึกษา (Education Committee) และผู้อำนวยการการศึกษาหรือเทียบเท่า นอกจากนี้ องค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่นในสกอตแลนด์ยังมีคณะกรรมการบริหารการศึกษา (The Education Directorate) ซึ่งรับผิดชอบในการสนับสนุนนโยบายและการตัดสินใจของคณะกรรมการการศึกษา (Education Committee) ในด้านการวางแผนยุทธศาสตร์ การจัดทำนโยบาย การนำนโยบายไปปฏิบัติ การประกันคุณภาพ การแสดงความรับผิดชอบต่อ (accountability) การสนับสนุนและการพัฒนา การติดตามผล การประเมินผล และการตรวจสอบ

ในภาพรวม องค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่นในสกอตแลนด์มีหน้าที่ดูแลการจัดการศึกษาภาคบังคับอย่างมีประสิทธิภาพและเพียงพอ รวมทั้ง การจัดการศึกษาก่อนวัยเรียนและการดูแลเด็กนอกโรงเรียน ประเมินความต้องการทางการศึกษาพิเศษ จัดสิ่งอำนวยความสะดวกให้แก่นักเรียนอย่างเพียงพอ และจัดหลักสูตรสำหรับบุคคลที่พ้นวัยเรียนแล้ว

2.3 การบริหารการศึกษาในระดับสถานศึกษา

สถานศึกษาในสหราชอาณาจักร แบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ การศึกษาในโรงเรียน การศึกษาต่อเนื่อง และการอุดมศึกษา ทั้งนี้ในแต่ละระดับจะมีการจัดการศึกษาทั้งของภาครัฐและภาคเอกชน

2.3.1 การศึกษาในโรงเรียน

2.3.1.1 สถานภาพทางกฎหมายของโรงเรียน

1) โรงเรียนในอังกฤษและเวลส์

การศึกษาของรัฐสำหรับนักเรียนที่อยู่ในวัยเรียนตามกฎหมาย (5-16 ปี) ในอังกฤษและเวลส์จัดในโรงเรียนที่รัฐอุปถัมภ์ 2 ประเภทคือ โรงเรียนที่อยู่ในอุปถัมภ์ขององค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่น (LEA-maintained) และโรงเรียนที่ได้รับเงินอุดหนุน (grant-maintained) บทบัญญัติตามกฎหมายที่ครอบคลุมการจัดตั้ง และการดำเนินงานของโรงเรียนที่อยู่ในอุปถัมภ์ของรัฐ (maintained schools) ทุกแห่งขึ้นอยู่กับ พ.ร.บ.การศึกษา พ.ศ.2539 ซึ่งใช้แทนพ.ร.บ.การศึกษา พ.ศ.2487 วิทยาลัยเทคโนโลยีในเมือง (city technology colleges) และ วิทยาลัยเทคโนโลยีศิลปะในเมือง (city colleges for the technology of the arts) ได้รับการจัดตั้งตาม พ.ร.บ. พ.ศ.2531 แต่ถือว่าเป็นโรงเรียนเอกชน (independent schools) แม้ว่าจะได้รับงบประมาณสนับสนุนจากรัฐเป็นส่วนใหญ่ก็ตาม

ประเภทของโรงเรียนตามกรอบกฎหมายใหม่ มีดังนี้

(ก) **โรงเรียนที่อยู่ในอุปถัมภ์ขององค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่น (LEA-maintained schools)** อาจเป็นโรงเรียนจังหวัด (county schools) หรือโรงเรียนอาสาสมัคร (voluntary schools) ก็ได้ โรงเรียนจังหวัด (county schools) ได้รับงบประมาณและค่าใช้จ่ายจากรัฐทั้งหมดโดยผ่านองค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่น โรงเรียนอาสาสมัคร (voluntary schools) คือโรงเรียนที่แต่เดิมจัดตั้งขึ้นโดยมูลนิธิ (โดยปกติเป็นมูลนิธิทางศาสนาหรือการกุศล) และแบ่งออกเป็น 3 ประเภท ตาม พ.ร.บ.การศึกษา พ.ศ.2487 ได้แก่ โรงเรียนอาสาสมัครในความช่วยเหลือของรัฐ (voluntary - aided schools) โรงเรียนอาสาสมัครในความควบคุมของรัฐ (voluntary - controlled schools) และโรงเรียนข้อตกลงพิเศษ (special agreement schools)

โรงเรียนอาสาสมัครในความช่วยเหลือของรัฐ (voluntary - aided schools) เป็นโรงเรียนในอังกฤษและเวลส์ซึ่งเดิมจัดตั้งขึ้นโดยมูลนิธิ โรงเรียนเหล่านี้ได้รับงบดำเนินการผ่านองค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่น และมีสิทธิได้รับงบลงทุน (capital costs) ร้อยละ 85 คณะกรรมการบริหารโรงเรียนที่ได้รับการแต่งตั้งโดยหน่วยงานที่จัดตั้ง (คณะกรรมการมูลนิธิ) จะต้องมีจำนวนมากกว่าคณะกรรมการบริหารอื่น ๆ รวมทั้งผู้ได้รับแต่งตั้งจากองค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่นและผู้แทนครู/ผู้ปกครอง

โรงเรียนอาสาสมัครในความควบคุมของรัฐ (Voluntary-controlled school) เป็นโรงเรียนในอังกฤษและเวลส์ซึ่งเดิมจัดตั้งขึ้นโดยมูลนิธิ โดยปกติคือ Church of England โดยได้รับงบดำเนินการและงบลงทุนทั้งหมดจากองค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่น

โรงเรียนข้อตกลงพิเศษ (special agreement school) เป็นโรงเรียนอาสาสมัครในอังกฤษและเวลส์ซึ่งเกิดขึ้นตามข้อตกลงระหว่างหน่วยงานอาสาสมัครและรัฐ โรงเรียนดังกล่าวได้รับงบดำเนินการทั้งหมดผ่านองค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่นและมีสิทธิได้รับงบลงทุน (capital costs) ร้อยละ 85

(ข) **โรงเรียนที่ได้รับเงินอุดหนุน** (Grant-maintained school) แต่เดิมจัดตั้งขึ้นตาม พ.ร.บ. ปฏิรูปการศึกษา พ.ศ.2531 แต่การดำเนินงานปัจจุบันอยู่ภายใต้บทบัญญัติของ พ.ร.บ.การศึกษา พ.ศ.2539 โรงเรียนประถมศึกษาและมัธยมศึกษาทุกแห่งที่อยู่ในอุปถัมภ์ขององค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่นมีสิทธิยื่นขอสถานภาพเป็นโรงเรียนที่ได้รับเงินอุดหนุนจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการศึกษา ตามผลการลงคะแนนเสียงส่วนใหญ่ของผู้ปกครอง ทรัพย์สินที่เป็นขององค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่นเพื่อวัตถุประสงค์ของโรงเรียนโดยปกติจะโอนไปยังคณะกรรมการบริหารโรงเรียนตลอดอายุของโรงเรียนที่ได้รับเงินอุดหนุน เจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติงานที่โรงเรียนเพียงอย่างเดียว จะโอนจากการว่าจ้างขององค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่นไปขึ้นอยู่กับคณะกรรมการบริหารโรงเรียน

โรงเรียนที่ได้รับเงินอุดหนุนได้รับงบประมาณจากรัฐมนตรีว่าการโดยผ่านสำนักงานจัดสรรงบประมาณสำหรับโรงเรียน (The Funding Agency for schools)

โรงเรียนที่ได้รับเงินอุดหนุนจะเป็นอิสระจากองค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่น คณะกรรมการบริหารโรงเรียนมีอำนาจหน้าที่ในการบริหารกิจการของโรงเรียนอย่างเต็มที่ภายในกรอบของกฎหมาย ซึ่งบังคับใช้กับโรงเรียนของรัฐทุกแห่ง โรงเรียนที่ได้รับเงิน

อุดหนุนจะได้รับงบประมาณสนับสนุนในระดับเดียวกับโรงเรียนขององค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่น ผนวกกับงบประมาณเพิ่มเติมเป็นค่าใช้จ่ายสำหรับหน้าที่รับผิดชอบที่เพิ่มขึ้น

พ.ร.บ.การศึกษา พ.ศ.2537 ได้ขยายสิทธิการมีสถานภาพเป็นโรงเรียนที่ได้รับเงินอุดหนุนให้แก่โรงเรียนพิเศษ (special schools) และทำให้เอกชนสามารถเสนอขอจัดตั้งโรงเรียนที่ได้รับเงินอุดหนุนแห่งใหม่ได้ ในเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2539 มีโรงเรียนที่ได้รับเงินอุดหนุนในอังกฤษ 1,089 โรง ในเวลส์มี 16 โรง แต่ไม่มีโรงเรียนที่มีสถานภาพนี้ในไอร์แลนด์เหนือ

2) โรงเรียนในไอร์แลนด์เหนือ

โรงเรียนที่ได้รับงบประมาณสนับสนุนจากรัฐในไอร์แลนด์เหนือ เรียกว่า grant-aided schools โรงเรียนที่ได้รับเงินอุดหนุนระดับประถมศึกษาให้นักเรียนทุกคนเข้าเรียนโดยไม่คำนึงถึงความสามารถ โรงเรียนที่ได้รับเงินอุดหนุนในไอร์แลนด์เหนือขณะนี้ มี 4 ประเภท คือ โรงเรียนในความควบคุมของรัฐ (controlled schools) โรงเรียนในอุปถัมภ์ของรัฐ (maintained schools) โรงเรียนแบบบูรณาการที่ได้รับเงินอุดหนุน (grant-maintained integrated schools) และโรงเรียนแบบบูรณาการที่อยู่ในความควบคุมของรัฐ (controlled integrated schools)

โรงเรียนในไอร์แลนด์เหนือเปิดกว้างสำหรับนักเรียนทุกคน โดยไม่คำนึงถึงนิกายทางศาสนา และเช่นเดียวกับเขตปกครองอื่น ๆ ในสหราชอาณาจักร กฎหมายบัญญัติให้ผู้ปกครองมีโอกาสเลือกโรงเรียนตามความต้องการ โรงเรียนหลายแห่งในไอร์แลนด์เหนือมีทั้งนักเรียนที่นับถือโปรเตสแตนต์และโรมันแคทอลิก แต่เด็กโรมันแคทอลิกส่วนใหญ่เข้าเรียนในโรงเรียนในอุปถัมภ์ของโรมันแคทอลิก และนักเรียนโปรเตสแตนต์ส่วนใหญ่เรียนในโรงเรียนในความควบคุมของรัฐ

สภาโรงเรียนในอุปถัมภ์ของแคทอลิก (The Council for Catholic Maintained Schools - CCMS)

สภาโรงเรียนในอุปถัมภ์ของแคทอลิกจัดตั้งขึ้นตามคำสั่งปฏิรูปการศึกษา (ไอร์แลนด์เหนือ) พ.ศ.2532 และมีหน้าที่รับผิดชอบโรงเรียนในอุปถัมภ์ของแคทอลิก กรรมการของสภาประกอบด้วย ผู้แทนที่แต่งตั้งโดยสังฆราชาไอร์แลนด์เหนือ บุคคลที่แต่งตั้งโดยผู้บริหารกรมการศึกษาไอร์แลนด์เหนือโดยหารือกับสังฆราชา ผู้ปกครอง และครู วัตถุประสงค์หลักของสภาก็คือ ส่งเสริมการศึกษาในโรงเรียนของตนให้มีมาตรฐานสูง

ดำเนินการจ้างครูและส่งเสริมการบริหารที่มีประสิทธิภาพและมีหลักการในการจัดโรงเรียนในอุปถัมภ์ของแคธอลิค ให้คำปรึกษาแนะนำแก่คณะกรรมการบริหารโรงเรียน (boards of governors) เกี่ยวกับเกณฑ์ในการรับนักเรียน สนับสนุนโรงเรียนในการกำหนดและทบทวนหลักสูตร จัดทำแผนสำหรับการคัดเลือก และดำเนินการให้มีการจัดการศึกษาพิเศษสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการทางการศึกษาพิเศษ

คณะกรรมการการศึกษาและห้องสมุด (Education and Library Boards) จะต้องปรึกษากับสภาเกี่ยวกับการจัดงบประมาณของโรงเรียนและเกี่ยวกับการให้การฝึกอบรมและคำปรึกษาต่อเนื่องแก่ครูใหญ่ ครู และคณะกรรมการบริหารโรงเรียน สภาจะจัดเตรียมแผนการบริหารสำหรับทุกโรงเรียนในความควบคุมและประสานกับคณะกรรมการการศึกษาและห้องสมุดเกี่ยวกับบุคลากรผู้สอนและไม่ใช่ผู้สอนสำหรับโรงเรียนที่ได้รับงบประมาณเป็นบางส่วน

3) โรงเรียนในสกอตแลนด์

โรงเรียนของรัฐในสกอตแลนด์ แบ่งออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้

- **โรงเรียนรัฐบาล** (state schools) อยู่ในความอุปถัมภ์และความควบคุมขององค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่น

- **โรงเรียนที่ได้รับเงินอุดหนุน** (grant-aided schools) ซึ่งรวมถึงโรงเรียนสำหรับความต้องการทางการศึกษาพิเศษ

- **โรงเรียนที่ปกครองตนเอง** (self-governing schools) ซึ่งเทียบเท่ากับโรงเรียนที่ได้รับเงินอุดหนุน (grant-maintained schools) ในอังกฤษ

2.3.1.2 การบริหารโรงเรียนในอังกฤษ เวลส์ และไอร์แลนด์เหนือ

เหนือ

1) อังกฤษ เวลส์ และไอร์แลนด์เหนือ

จากการนำแผนการบริหารโรงเรียนท้องถิ่น (LMS) มาใช้ตาม พ.ร.บ.การปฏิรูปการศึกษา พ.ศ.2531 และคำสั่งการปฏิรูปการศึกษา (ไอร์แลนด์เหนือ) พ.ศ.2532 หน้าที่ในการบริหารและจัดการโรงเรียนทั้งหมดจะดำเนินการในระดับสถานศึกษา เพื่อให้จะให้การบริหารตนเองของโรงเรียนมีประสิทธิภาพ กระทรวงการศึกษาและการจ้างงานจึงได้เสนอแนะให้มีการใช้แผนพัฒนาโรงเรียน (School Development Plan)

และมีการมอบอำนาจในการจัดการและบริหารสถานศึกษาไปยังคณะกรรมการบริหารของสถานศึกษา และครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ รวมทั้งคณะครู

(ก) คณะกรรมการบริหารโรงเรียน

โรงเรียนในอุปถัมภ์ขององค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่นทุกแห่งในอังกฤษและเวลส์จะต้องมีคณะกรรมการบริหารโรงเรียน ประกอบด้วย ผู้แทนขององค์การฯ ชุมชน ผู้ปกครอง และครูผู้สอนของโรงเรียนนั้น องค์ประกอบของคณะกรรมการบริหารของโรงเรียนที่ได้รับเงินอุดหนุนจากรัฐ (grant-maintained schools) ก็มีลักษณะคล้ายคลึงกัน แต่ไม่รวมผู้แทนขององค์การฯ สมาชิกภาพ หน้าที่ และการดำเนินงานของคณะกรรมการบริหารโรงเรียนจะกำหนดไว้ใน Instrument of Government และ Articles of Government สำหรับแต่ละโรงเรียน

คณะกรรมการบริหารโรงเรียนมีหน้าที่ตัดสินใจเกี่ยวกับแนวทางการทั่วไปของโรงเรียนและหลักสูตร ตามข้อกำหนดในหลักสูตรแห่งชาติ (National Curriculum) คณะกรรมการฯ จะต้องดำเนินการให้มีการปฏิบัติตามหลักสูตรแห่งชาติ และมีการสอนด้านศาสนา คณะกรรมการฯ จะตัดสินใจว่าจะใช้งบประมาณอย่างไรและโรงเรียนควรมีบุคลากรจำนวนเท่าใด โดยทำหน้าที่คัดเลือกครูรวมทั้งครูใหญ่ และรับผิดชอบในด้านการส่งเสริมและรักษาวินัยบุคลากรอื่น ๆ นอกจากครูใหญ่ นอกจากนี้คณะกรรมการฯ ผู้ทำหน้าที่เป็นตัวเชื่อมระหว่างชุมชนท้องถิ่นและโรงเรียน ในทางปฏิบัติ คณะกรรมการฯ จะมอบหน้าที่รับผิดชอบด้านการบริหารโรงเรียนปกติให้แก่ครูใหญ่ ในขณะที่รักษาบทบาทในการพัฒนาและติดตามผลการปฏิบัติตามนโยบายที่โรงเรียน ทั้งนี้ กฎหมายกำหนดให้คณะกรรมการฯ จัดทำรายงานประจำปีและจัดการประชุมผู้ปกครองเป็นประจำ

ในไอร์แลนด์เหนือ พระราชกฤษฎีกาการศึกษาและห้องสมุด พ.ศ. 2529 และคำสั่งการปฏิรูปการศึกษา (ไอร์แลนด์เหนือ) พ.ศ.2532 กำหนดเกี่ยวกับสมาชิกภาพ ขั้นตอนการดำเนินงานและหน้าที่ของคณะกรรมการบริหาร (Board of Governors) ของโรงเรียนที่ได้รับเงินอุดหนุน (grant-aided schools) ซึ่งเป็นโรงเรียนที่ได้รับการสนับสนุนด้านงบประมาณจากกรมการศึกษาไอร์แลนด์เหนือ คณะกรรมการบริหารโรงเรียนในความควบคุมของรัฐ (controlled schools) และโรงเรียนในอุปถัมภ์ของรัฐ (maintained schools) ประกอบด้วยผู้ปกครองและครูที่ได้รับเลือกตั้ง และมีบทบัญญัติให้สมาชิกของชุมชนท้องถิ่นและธุรกิจได้รับการแต่งตั้งเข้ามาช่วยในคณะกรรมการบริหารโรงเรียน

เรียน โรงเรียนมัธยมศึกษาอาสาสมัคร (voluntary grammar schools) บริหารโดยคณะกรรมการบริหารโรงเรียน ซึ่งบางคนได้รับการเสนอชื่อโดยคณะกรรมการการศึกษาและห้องสมุด คณะกรรมการบริหารของโรงเรียนแบบบูรณาการที่ได้รับเงินอุดหนุนจากรัฐ (grant-maintained integrated schools) จะต้องประกอบด้วยบุคคล 16 หรือไม่กี่ 24 คน ซึ่งเรียกกันว่าคณะกรรมการที่ลงคะแนนเสียง และครูใหญ่และสมาชิกที่ได้รับการแต่งตั้งซึ่งอาจเข้าร่วมและมีส่วนร่วมในการประชุมแต่อาจจะไม่ลงคะแนนเสียง คณะกรรมการที่ลงคะแนนเสียง 6 หรือ 9 คน (ขึ้นอยู่กับขนาดของคณะกรรมการฯ) เป็น “คณะกรรมการก่อตั้ง” กฎหมายกำหนดให้คณะกรรมการจัดทำรายงานประจำปี และจัดประชุมผู้ปกครองประจำปี

(ข) หน้าที่รับผิดชอบของครูใหญ่

โรงเรียนทุกแห่งมีครูใหญ่รับผิดชอบในการจัดองค์กรภายใน การบริหารและควบคุมดูแลโรงเรียน ครูใหญ่จะมีครู 1 คนขึ้นไปที่ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้ช่วยครูใหญ่ หรืออาจมีครูอาวุโสอื่น ๆ เป็นผู้ช่วย

ครูใหญ่จะต้องปฏิบัติหน้าที่ด้านวิชาชีพตามพระราชบัญญัติ การศึกษาและอำนาจหน้าที่อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ในการปฏิบัติหน้าที่ ครูใหญ่จะต้องปรึกษาหารือตามความเหมาะสมกับองค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่น คณะกรรมการบริหารโรงเรียน บุคลากรของโรงเรียนและผู้ปกครอง ครูใหญ่มักมอบหมายหน้าที่เฉพาะเกี่ยวกับการ จัดหลักสูตร วิธีการสอนให้แก่ครูอาวุโส

หน้าที่รับผิดชอบที่สำคัญของครูใหญ่ มีดังนี้

• การจัดองค์กร

ครูใหญ่รับผิดชอบการกำหนดและปฏิบัติตามจุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ในภาพรวมของโรงเรียนที่เกี่ยวกับหลักสูตรและการประเมินผล และสวัสดิการและความประพฤติของนักเรียนและครูทุกคน

• บุคลากร

ครูใหญ่มีส่วนร่วมในการสรรหาและแต่งตั้งครูและบุคลากรที่ไม่ใช่ครู รับผิดชอบในการมอบหมายหน้าที่ นิเทศและร่วมในการประเมินผลการปฏิบัติงานของครู และส่งเสริมการพัฒนาวิชาชีพอย่างต่อเนื่องของครูทุกคน

- **หลักสูตร**

ครูใหญ่ พร้อมด้วยองค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่นและคณะกรรมการบริหารโรงเรียนจะต้องดำเนินการให้มีการสอนหลักสูตรแห่งชาติแก่นักเรียนทุกคนในโรงเรียน ยกเว้นผู้ที่มีความต้องการทางการศึกษาพิเศษ

- **การสื่อสารและประสานงาน**

ครูใหญ่จะต้องส่งเสริมความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างโรงเรียนและผู้ปกครองโดยการจัดให้มีการรายงานอย่างสม่ำเสมอเกี่ยวกับความก้าวหน้าของนักเรียนและข้อมูลเกี่ยวกับหลักสูตร การจัดองค์การและเรื่องอื่น ๆ ที่มีผลกระทบต่อโรงเรียน ครูใหญ่จะต้องให้คำปรึกษาและช่วยเหลือคณะกรรมการบริหารโรงเรียนในเรื่องงานโดยเข้าร่วมประชุม รายงานผลงาน หรือโดยวิธีอื่น ๆ ครูใหญ่โรงเรียนในอุปถัมภ์ขององค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่นจะต้องรายงานเกี่ยวกับหน้าที่รับผิดชอบต่อองค์การฯ

- **ทรัพยากร**

ครูใหญ่รับผิดชอบในการจัดสรร ควบคุมดูแล และชี้แจงเกี่ยวกับทรัพยากรด้านการเงินและวัสดุอุปกรณ์ของโรงเรียน นอกจากนี้ ยังต้องจัดการให้มีความปลอดภัยและการดูแลอาคารเรียนและพื้นที่บริเวณโรงเรียน

- **การสอน**

ครูใหญ่ควรมีส่วนร่วมในการสอนนักเรียนในโรงเรียน รวมทั้งจัดให้มีการสอนแทนครูที่ขาด

- **การประเมินผล**

ครูใหญ่มีหน้าที่รับผิดชอบการประเมินการจัดองค์การของโรงเรียนและมาตรฐานการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอ

2) สกอตแลนด์

จากนโยบายโอนอำนาจการบริหารโรงเรียน (Devolved School Management) มีผลให้อำนาจขององค์การบริหารท้องถิ่นในสกอตแลนด์ในการควบคุมดูแลสถานศึกษาลดน้อยลง หน่วยงานการศึกษาจะต้องจัดตั้งคณะกรรมการบริหารโรงเรียน (School Boards) ขึ้น ประกอบด้วยกรรมการส่วนใหญ่ที่เป็นผู้ปกครองซึ่งมาจากการเลือกตั้ง ครู และกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้ง

คณะกรรมการบริหารโรงเรียนมีหน้าที่หลายประการ ซึ่งรวมถึงการส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน มีส่วนร่วมในการแต่งตั้งบุคลากรในโรงเรียน อนุมัติแผนการใช้จ่ายเงินของครูใหญ่เกี่ยวกับตำราเรียนและวัสดุอุปกรณ์ และส่งเสริมให้ชุมชนใช้อาคารสถานที่ของโรงเรียน

2.3.2 การศึกษาต่อเนื่อง³ (Further education)

นับตั้งแต่เดือนเมษายน พ.ศ. 2536 สถาบันการศึกษาต่อเนื่อง ซึ่งเคยได้รับเงินอุดหนุนโดยตรงจากรัฐบาล ได้รับอำนาจอิสระในการดำเนินกิจการของตนเอง การจัดองค์กรภายใน เรื่องที่เกี่ยวกับงบประมาณและการบริหาร รวมทั้งค่าจ้างและเงื่อนไขในสัญญาการปฏิบัติงานเป็นเรื่องของวิทยาลัยแต่ละแห่งที่จะกำหนด สถาบันทุกแห่งมีคณะกรรมการบริหาร (Governing Bodies) ซึ่งประกอบด้วยผู้แทนของชุมชนธุรกิจในท้องถิ่น และหลายหลักสูตรดำเนินการร่วมกับนายจ้างในท้องถิ่น

การบริหารของสถาบันการศึกษาต่อเนื่องส่วนใหญ่ดำเนินการตามกฎหมายที่ใช้กับสถาบันต่างๆ ได้แก่ สถาบันในภาคของสภาจัดสรรงบประมาณการศึกษาต่อเนื่อง (Further Education Funding Council Sector) ในอังกฤษและเวลส์ ศูนย์การศึกษาผู้ใหญ่ในอังกฤษและเวลส์ และวิทยาลัยการศึกษาต่อเนื่องในไอร์แลนด์เหนือ และสถาบันการศึกษาต่อเนื่องในสกอตแลนด์

1) สถาบันในภาคการศึกษาต่อเนื่องในอังกฤษและเวลส์

สถาบันในภาคการศึกษาต่อเนื่องเป็นหน่วยงานอิสระ ซึ่งมีสภาพทางกฎหมายเป็นบริษัทมหาชน คณะกรรมการบริษัทของสถาบัน (โดยปกติยังคงเรียกว่าคณะกรรมการบริหาร) มีบทบาทคล้ายคลึงกับคณะกรรมการอำนวยการของบริษัท คณะกรรมการ พร้อมทั้งอาจารย์ใหญ่ และผู้บริหารอาวุโส รับผิดชอบการตัดสินใจเกี่ยวกับสถาบัน ภายในขอบเขตของกฎหมาย บริษัทการศึกษาต่อเนื่อง (Further Education Corporation) เป็นคณะกรรมการบริหารของสถาบัน คณะกรรมการวิชาการจะให้คำแนะนำเกี่ยวกับเรื่องวิชาการ

³ การศึกษาต่อเนื่อง หมายถึง การศึกษาเต็มเวลาและบางเวลาที่ไม่อยู่ในภาคการอุดมศึกษาสำหรับผู้ที่มิใช่ผู้พ้นเกณฑ์การศึกษาภาคบังคับ (16 ปี) ซึ่งรวมทั้งหลักสูตรวิชาชีพ วิชาการ สังคม พลศึกษา และนันทนาการ อย่างไรก็ตาม การศึกษาสำหรับบุคคลที่พ้นวัยการศึกษาภาคบังคับจะไม่ถือว่าเป็นการศึกษาต่อเนื่องถ้าหากจัดในโรงเรียน แต่ถือเป็นการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา

สถานภาพทางกฎหมายของสถาบันการศึกษาต่อเนื่อง

ในอังกฤษและเวลส์ พ.ร.บ. การศึกษาต่อเนื่องและอุดมศึกษา พ.ศ. 2535 ได้จัดตั้งบริษัทการศึกษาต่อเนื่อง และสถาบันในภาคของสภาจัดสรรงบประมาณการศึกษาต่อเนื่องขึ้นใหม่ สถาบันในภาคการศึกษาต่อเนื่อง ประกอบด้วยวิทยาลัยการศึกษาต่อเนื่อง (ทั้งสายสามัญและเฉพาะทาง) Tertiary Colleges⁴ และ sixth-form colleges⁵ สถาบันส่วนใหญ่เป็นบริษัทการศึกษาต่อเนื่อง (further education corporations) ซึ่งเป็นบริษัทมหาชน จึงขึ้นอยู่กับกฎหมายบริษัท สถาบันซึ่งจัดหลักสูตรการศึกษาต่อเนื่องบางเวลาสำหรับผู้ใหญ่เป็นส่วนใหญ่จะอยู่ในการดูแลขององค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่น สำหรับสภาจัดสรรงบประมาณการศึกษาต่อเนื่องมี 2 แห่ง คือ ในอังกฤษ และในเวลส์

หน้าที่รับผิดชอบ

(ก) หน้าที่รับผิดชอบของอาจารย์ใหญ่

อาจารย์ใหญ่รับผิดชอบเกี่ยวกับการจัดองค์กร ทิศทางและการบริหารของสถาบัน และเป็นผู้นำฝ่ายบุคลากร รวมทั้งการกำหนดกิจกรรมทางวิชาการของสถาบัน หลังจากปรึกษาหารือกับคณะกรรมการวิชาการตามความเหมาะสม นอกจากนี้ ยังรับผิดชอบเกี่ยวกับการรักษาวินัยของนักศึกษา

(ข) หน้าที่รับผิดชอบของคณะกรรมการบริหาร

คณะกรรมการบริหารสถาบันในภาคการศึกษาต่อเนื่องควรประกอบด้วยคณะกรรมการระหว่าง 10 ถึง 20 คน รวมทั้งอาจารย์ใหญ่และกรรมการ 1 คน จากสภาการฝึกอบรมและวิสาหกิจท้องถิ่น (Training and Enterprise Council - TEC) กรรมการอื่น ๆ ส่วนใหญ่มาจากธุรกิจและอุตสาหกรรมท้องถิ่น แต่รวมถึงกรรมการที่เป็นครู และกรรมการที่เป็นนักศึกษา 1 คนด้วย ใน sixth - form colleges นั้น มีกรรมการที่เป็นผู้ปกครองด้วย คณะกรรมการมีวาระ 4 ปี และควรประชุมกันอย่างน้อยภาคการศึกษาละ 1 ครั้ง คณะกรรมการบริหารอาจแต่งตั้งคณะกรรมการ (Committees) และมอบหน้าที่ให้แก่คณะกรรมการ หรือประธานหรืออาจารย์ใหญ่ คณะกรรมการอาจให้คำปรึกษาเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ เช่น นโยบายการเงินและการจ้างงาน หน้าที่รับผิดชอบของคณะกรรมการรวม

⁴ สถาบันการศึกษาสำหรับกลุ่มอายุ 16-19 ปี ซึ่งรวมภารกิจของวิทยาลัยการศึกษาต่อเนื่อง และ sixth-form college ไว้ด้วยกัน และจัดหลักสูตรการศึกษาต่อเนื่องทั้งวิชาชีพและวิชาการ

⁵ สถานศึกษาหลังการศึกษาภาคบังคับในภาคการศึกษาต่อเนื่อง ซึ่งมีเฉพาะในอังกฤษและเวลส์ โดยจัดหลักสูตรวิชาการเต็มเวลาเป็นส่วนใหญ่ สำหรับนักศึกษาอายุ 16-19 ปี แต่ก็อาจจัดหลักสูตรวิชาชีพด้วยเช่นกัน

ถึงการกำหนดลักษณะทางการศึกษาและภารกิจของสถาบัน และดำเนินการให้มีการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ยังรับผิดชอบเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการแต่งตั้ง การตอบแทน และเงื่อนไขการปฏิบัติงานของบุคลากรอาวุโส และกำหนดกรอบการจ่ายค่าจ้างและเงื่อนไขของบุคลากรที่ไม่ใช่ระดับอาวุโส ต้องจัดทำรายงานบัญชีประจำปีตามแนวทางที่ได้รับจากสภาจัดสรรงบประมาณการศึกษาต่อเนื่องของอังกฤษและเวลส์

(ค) คณะกรรมการวิชาการ (Academic Board)

ในสถาบันต่างๆ นอกเหนือจาก sixth - form colleges นั้น จะต้องมีความคณะกรรมการวิชาการเพื่อให้คำปรึกษาแก่อาจารย์ใหญ่เกี่ยวกับมาตรฐานการวางแผน การประสานงาน การพัฒนา และการควบคุมดูแลงานด้านวิชาการของสถาบัน รวมทั้งการดำเนินงานด้านการรับนักศึกษา การประเมินผล และการสอบของนักศึกษา และวิธีการไล่นักศึกษาออกด้วยเหตุผลทางวิชาการ

(ง) การจัดองค์กรภายใน

การจัดองค์กรภายในนั้นไม่ได้มีการเสนอแนะโครงสร้างไว้ในระดับประเทศ วิทยาลัยต่างๆ จึงมีอิสระที่จะปรับโครงสร้างให้สอดคล้องกับสถานการณ์ วิทยาลัยส่วนใหญ่แบ่งองค์กรเป็นภาควิชาต่าง ๆ หัวหน้าภาควิชารับผิดชอบหลักสูตรแต่ละกลุ่มภาควิชาใหญ่ ๆ อาจมีผู้บรรยายอาวุโสรับผิดชอบงานของฝ่ายต่าง ๆ ในคณะ ในวิทยาลัยขนาดใหญ่ ภาควิชาต่าง ๆ อาจรวมกันเป็นคณะ (faculties หรือ schools)

2) ศูนย์การศึกษาผู้ใหญ่ในอังกฤษและเวลส์

ศูนย์การศึกษาผู้ใหญ่อยู่ในความควบคุมดูแลขององค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่น พ.ร.บ. ปฏิรูปการศึกษา พ.ศ. 2531 อนุญาตให้องค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่นจัดทำแผนงานเพื่อการบริหารระดับท้องถิ่นของสถาบันเหล่านี้ ซึ่งส่งผลให้มีการมอบอำนาจหน้าที่การบริหารบางส่วนไปยังคณะกรรมการบริหารสถานศึกษา

ในศูนย์การศึกษาผู้ใหญ่ องค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่นมอบอำนาจการบริหารปกติของสถาบันไปยังอาจารย์ใหญ่และผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ องค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่นได้รับการส่งเสริมแต่ไม่ได้เป็นการบังคับให้จัดตั้งคณะกรรมการบริหารสถานศึกษาในศูนย์การศึกษาผู้ใหญ่ และมอบอำนาจการบริหารงบประมาณและบุคลากรไปให้

ศูนย์การศึกษาผู้ใหญ่อาจจัดองค์กรเป็นภาควิชาในลักษณะเดียวกับสถาบันในภาคการศึกษาต่อเนื่อง โดยปกติศูนย์การศึกษาผู้ใหญ่จะมีศูนย์กลางการบริหาร

แห่งเดียว โดยมีการสอนทั่วทุกสถานที่ตั้ง ซึ่งบางแห่งอาจใช้สถานที่ของโรงเรียนที่ยังคงเปิดอยู่ในตอนค่ำ ศูนย์มีบุคลากรที่ปฏิบัติงานเต็มเวลาจำนวนน้อย โดยเป็นผู้ที่ประสานงานกับบุคลากรที่ปฏิบัติงานบางเวลาเป็นส่วนใหญ่ อย่างไรก็ตาม การจัดองค์กรการศึกษาผู้ใหญ่จะแตกต่างกันระหว่างองค์กรบริหารการศึกษาท้องถิ่นต่าง ๆ

3) วิทยาลัยการศึกษาต่อเนื่องในไอร์แลนด์เหนือ

วิทยาลัยการศึกษาต่อเนื่องในไอร์แลนด์เหนืออยู่ในความควบคุมของคณะกรรมการการศึกษาและห้องสมุด คำสั่งการปฏิรูปการศึกษา (ไอร์แลนด์เหนือ) พ.ศ. 2532 กำหนดให้คณะกรรมการการศึกษาและห้องสมุด จัดทำแผนงานเพื่อการบริหารระดับท้องถิ่นของวิทยาลัยการศึกษาต่อเนื่อง คณะกรรมการบริหารวิทยาลัยแต่ละแห่งรับผิดชอบการตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ ของสถาบัน

คณะกรรมการการศึกษาและห้องสมุด มอบอำนาจการบริหารวิทยาลัยไปยังคณะกรรมการบริหาร ซึ่งจะต้องประกอบด้วยคณะกรรมการไม่เกิน 25 คน โดยกรรมการร้อยละ 50 จะต้องมาจากชุมชนธุรกิจหรือวิชาชีพในท้องถิ่น ร้อยละ 20 แต่งตั้งโดยคณะกรรมการฯ และคณะกรรมการร้อยละ 10 ควรเป็นครูในสถานศึกษาและได้รับเลือกตั้งจากบุคลากรทั้งหมด หน้าที่ของคณะกรรมการบริหารกำหนดไว้ใน Articles of Government ของวิทยาลัย และรวมถึงการบริหารบุคลากร การควบคุมงบประมาณ การให้เช่าอาคารสถานที่ การเก็บค่าสินค้าและบริการตามเงื่อนไขบางอย่าง ส่วนการบริหารงานปกติประจำวันจะดำเนินการโดยอาจารย์ใหญ่ และบุคลากรอาวุโส

วิทยาลัยการศึกษาต่อเนื่องในไอร์แลนด์เหนือ จะจัดองค์กรเป็นภาควิชา คล้ายคลึงกับในอังกฤษและเวลส์

วิทยาลัยการศึกษาต่อเนื่องเป็นอิสระจากคณะกรรมการการศึกษาและห้องสมุด ตั้งแต่เดือนเมษายน พ.ศ. 2541 และมีสถานภาพตามกฎหมายคล้ายคลึงกับบริษัทมหาชน

4) การศึกษาต่อเนื่องในสกอตแลนด์

วิทยาลัยการศึกษาต่อเนื่องในสกอตแลนด์ส่วนใหญ่เป็นของเอกชนและรวมตัวกันเป็นรูปบริษัท โดยได้รับงบประมาณจากกรมการศึกษาและอุตสาหกรรมแห่งสกอตแลนด์ และมี 2 แห่ง ที่ได้รับงบประมาณสนับสนุนจากองค์การบริหารท้องถิ่นและได้รับการสนับสนุนโดยกรมการศึกษาและอุตสาหกรรมแห่งสกอตแลนด์จ่ายเงินให้โดยตรง

วิทยาลัยการศึกษาต่อเนื่องในสกอตแลนด์จะดำเนินกิจการของตนเองเช่นเดียวกับอังกฤษ วิทยาลัยที่รวมตัวกันในรูปบริษัทจะมีการบริหารงานเฉพาะแห่งโดยคณะกรรมการบริหาร (Boards of Management) ซึ่งกรรมการประกอบด้วยนายจ้างด้านอุตสาหกรรมและการค้า บุคลากรของวิทยาลัยและนักศึกษา

2.3.3 การอุดมศึกษา

พ.ร.บ. การศึกษาต่อเนื่องและการอุดมศึกษา พ.ศ. 2535 ส่งผลให้มีการปฏิรูปที่สำคัญ ๆ ในอังกฤษและเวลส์ รวมทั้งทำให้มีการรวมภาคการศึกษาระดับอุดมศึกษาในสถาบันต่าง ๆ เป็นภาคเดียวในอังกฤษ และอีกภาคหนึ่งในเวลส์ โดยได้รับงบประมาณจากสภาจัดสรรงบประมาณอุดมศึกษา อย่างไรก็ตาม ยังคงมีความแตกต่างในด้านโครงสร้างระหว่างสถาบันที่เรียกกันว่า มหาวิทยาลัย “เก่า” และมหาวิทยาลัย “ใหม่” และสถาบันระดับอุดมศึกษาอื่น ๆ ซึ่งไม่ได้ใช้ชื่อว่า “มหาวิทยาลัย”

สถานภาพทางกฎหมายของสถาบันอุดมศึกษา

มหาวิทยาลัยส่วนใหญ่จัดตั้งขึ้นโดย Royal Charter แต่บางแห่งอาศัยกฎหมายรัฐสภา (Parliamentary Statue) พ.ร.บ. ปฏิรูปการศึกษา พ.ศ. 2531 บัญญัติให้มีบริษัทการอุดมศึกษา (higher education corporations) และโดยทั่วไปมหาวิทยาลัย “ใหม่” จะบริหารโดยบริษัทดังกล่าว มหาวิทยาลัย “ใหม่” ส่วนใหญ่คือวิทยาลัยโพลีเทคนิคเดิม สถาบันอุดมศึกษาอื่น ๆ แต่เดิมจัดตั้งขึ้นโดยองค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่น แต่ปัจจุบันเป็นหน่วยงานอิสระ

สถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งจะกำหนดเกี่ยวกับปริญญาและวุฒิการศึกษาอื่น ๆ ที่จะเปิดสอนพร้อมทั้งเงื่อนไขต่างๆไว้ อย่างไรก็ตาม สถาบันทุกแห่งมีการจัดองค์การในลักษณะคล้ายคลึงกัน และเปิดโอกาสให้มีการวิจัยและมีหลักสูตรที่เปิดสอนในระดับปริญญาตรี หลังปริญญาตรี และวุฒิการศึกษาวิชาชีพในระดับบัณฑิตศึกษา นอกจากนี้ยังเปิดสอนระดับอนุปริญญา วุฒิกการศึกษาวิชาชีพและวุฒิการศึกษาบางประเภทที่ต่ำกว่าระดับปริญญา แต่ถือว่าเป็นการศึกษาระดับอุดมศึกษา

การบริหารสถาบันอุดมศึกษา

มหาวิทยาลัยทุกแห่งและสถาบันอุดมศึกษาอื่น ๆ เป็นหน่วยงานอิสระ ดังนั้นจึงรับผิดชอบการจัดองค์การบริหารภายในของตนเอง อย่างไรก็ตาม ทุกสถาบันมีรูปแบบการบริหารคล้ายคลึงกัน ผู้บริหารมหาวิทยาลัยโดยทั่วไป เรียกกันว่า รองอธิการบดี

(Vice - Chancellor) ตำแหน่งอธิการบดี (Chancellor) เป็นตำแหน่งกิตติมศักดิ์ ไม่ใช่ตำแหน่งบริหาร

คณะกรรมการบริหารระดับสูงสุด เรียกว่า สภามหาวิทยาลัย หรือ สถาบัน (Court) และประกอบด้วยคณาจารย์อาวุโสและกรรมการจากภายนอกที่มาจากการเลือกตั้ง สภามหาวิทยาลัย (Court) จะตัดสินใจเรื่องที่เป็นนโยบายทั่วไปและจะไม่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานประจำของมหาวิทยาลัย องค์การระดับรองลงมา คือ สภาบริหารของสถาบัน (Senate) ซึ่งโดยทั่วไปประกอบด้วยบุคลากรวิชาชีพ สหภาพการค้า และอื่น ๆ โดยทำหน้าที่ตัดสินใจเรื่องที่อยู่นอกเหนือความสามารถของคณะวิชา

ภาควิชาที่เกี่ยวข้องจะรวมกันเป็นคณะวิชา โดยมีผู้บริหารคือคณบดี และตำแหน่งนี้มักจะหมุนเวียนกันระหว่างอาจารย์อาวุโสของภาควิชาต่าง ๆ ภายในคณะ ทั้งนี้จะอยู่ในตำแหน่งเป็นเวลา 1 ปี หรือ 2 ปี หรืออาจจะ 3 ปี ในบางมหาวิทยาลัย คณบดีอุทิศเวลาทั้งหมดให้แก่กิจการของคณะโดยไม่สอนระหว่างที่อยู่ในตำแหน่ง ในบางมหาวิทยาลัยคณบดีอาจลดภาระการสอนลง

ทุกคณะจะจัดตั้งคณะกรรมการต่าง ๆ ขึ้น และจะมีความแตกต่างกันระหว่างมหาวิทยาลัยในเรื่องความถี่ของการประชุมเต็มคณะและจำนวนคณะกรรมการ ในองค์กรที่กล่าวข้างต้นนี้ไม่มีกฎหมายที่กำหนดให้มีผู้แทนนักศึกษาเป็นกรรมการอยู่ด้วย แต่หลายแห่งมีผู้แทนนักศึกษาหนึ่งหรือสองคน ซึ่งมักจำกัดการมีส่วนร่วมโดยไม่ให้ลงคะแนนเสียง ผู้แทนนักศึกษาอาจถูกขอให้ออกจากที่ประชุมระหว่างที่มีการพิจารณาในบางประเด็น

สถาบันอุดมศึกษาอื่น ๆ ก็มีการแบ่งงานภายในคล้ายคลึงกัน แม้ว่าชื่ออาจจะแตกต่างกันและโครงสร้างโดยทั่วไปไม่ซับซ้อนเท่า ผู้บริหารสถานศึกษาอาจใช้ว่า Provost หรือ Rector หรืออาจารย์ใหญ่ และหัวหน้าฝ่ายบริหารอาจเรียกว่านายทะเบียนหรือเลขานุการ คณะกรรมการบริหารจะรวมถึงผู้แทนจากชุมชนภายนอกเช่นเดียวกับในมหาวิทยาลัย

2.3.4 การศึกษาเอกชน

โดยทั่วไป การศึกษาเอกชนคือการศึกษาที่จัดในสถานศึกษาซึ่งได้รับงบประมาณส่วนใหญ่จากเอกชน โดยมีรายได้ส่วนใหญ่จากค่าเล่าเรียน การจัดการศึกษาเอกชนมีอยู่ในทุกระดับการศึกษา

1) การจัดการศึกษาระดับอนุบาลของเอกชน

การจัดการศึกษาเอกชนระดับนี้ดำเนินการในรูปของสถานเลี้ยงเด็กกลางวัน (day nurseries) กลุ่มการเล่น (play - groups) โรงเรียนอนุบาลที่ดำเนินการโดยเอกชน และชั้นอนุบาลในโรงเรียนเอกชน (independent schools) ซึ่งจะต้องขึ้นทะเบียนกับกระทรวงการศึกษาและการจ้างงาน หรือสำนักงานแห่งเวลส์ โรงเรียนอนุบาลของเอกชนและสถานเลี้ยงเด็กกลางวันจะต้องขึ้นทะเบียนกับแผนกบริการสังคมขององค์การบริหารท้องถิ่น

2) โรงเรียนเอกชน (private schools)

โรงเรียนเอกชนมักเรียกกันว่า independent schools คือโรงเรียนที่จัดการศึกษาให้แก่นักเรียนในวัยการศึกษาภาคบังคับ ตั้งแต่ 5 คนขึ้นไป โดยไม่เป็นโรงเรียนที่อยู่ในอุปถัมภ์ขององค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่น โรงเรียนที่ได้รับเงินอุดหนุนจากรัฐ หรือโรงเรียนพิเศษ โรงเรียนเอกชนระดับมัธยมศึกษาที่จัดตั้งมาเป็นเวลานานบางแห่งเรียกว่า “public schools”

โรงเรียนเอกชนจะต้องรับการตรวจสอบตาม พ.ร.บ. การตรวจสอบโรงเรียน พ.ศ. 2539 และรายงานผลการตรวจสอบจะต้องเปิดเผยต่อสาธารณะเช่นเดียวกัน หากการจัดการศึกษาด้านใดไม่เป็นที่พึงพอใจจะต้องมีการปรับปรุงแก้ไข และโรงเรียนที่ไม่สามารถดำเนินการตามมาตรฐานที่กำหนดอาจถูกถอนจากทะเบียนโรงเรียนเอกชน

หลักสูตรของโรงเรียนเอกชนอยู่ในความรับผิดชอบของคณะกรรมการบริหารของโรงเรียนและไม่ขึ้นอยู่กัข้อกําหนดของหลักสูตรแห่งชาติ อย่างไรก็ตาม หลักสูตรเป็นเรื่องสำคัญเรื่องหนึ่งที่พิจารณาในการตรวจสอบโรงเรียน และความกว้างและความลึกของหลักสูตรที่จัดจะต้องเหมาะสมกับอายุ ความถนัด ความสามารถ และความต้องการทางการศึกษาพิเศษของนักเรียน

เงื่อนไขในการจ้างครูที่กำหนดขึ้นโดยคณะกรรมการบริหารของโรงเรียนอาจเป็นไปตามหรือไม่เป็นไปตามเงื่อนไขที่ใช้กับครูในภาคที่อยู่ในอุปถัมภ์ของรัฐ แม้ว่าระดับเงินเดือนโดยปกติจะคล้ายคลึงกับของครูในอุปถัมภ์ของรัฐ แต่อาจจะต่ำกว่าหรือสูงกว่า โดยทั่วไปเป็นที่คาดกันว่าครูในโรงเรียนเอกชนจะเข้ามีส่วนร่วมอย่างจริงจังในกิจกรรมนอกหลักสูตรของโรงเรียน และอาจระบุไว้อย่างชัดเจนในสัญญา ครูในโรงเรียนเอกชนไม่ต้องมีสถานภาพของครูที่มีคุณวุฒิเหมาะสม (Qualified Teacher Status)⁶

วิทยาลัยเทคโนโลยีในเมือง (city technology colleges)

วิทยาลัยเทคโนโลยีในเมือง (city technology colleges) และวิทยาลัยเทคโนโลยีศิลปะในเมือง (city colleges for technology of the arts) เป็นโรงเรียนเอกชนประเภทหนึ่งที่ตั้งขึ้นในอังกฤษตาม พ.ร.บ. ปฏิรูปการศึกษา พ.ศ. 2531 พ.ร.บ. ดังกล่าวมอบทบัญญัติให้จัดตั้งวิทยาลัยเทคโนโลยีในเมืองขึ้นในเขตเมือง เพื่อจัดการศึกษาระดับมัธยมศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีอายุ 11-18 ปี ที่มีความสามารถในด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และวิทยาลัยเทคโนโลยีศิลปะในเมืองเน้นในด้านศิลปะสร้างสรรค์และนาฏศิลป์ วิทยาลัยทั้ง 2 ประเภทนี้เป็นอิสระจากองค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่นและดำเนินการโดยมีผู้อุปถัมภ์และผู้ส่งเสริมสนับสนุนจากวงการอุตสาหกรรม ซึ่งได้รับการคาดหวังให้สนับสนุนค่าใช้จ่ายด้านอาคารและอุปกรณ์ กระทรวงการศึกษาและการจ้างงานรับผิดชอบในการจ่ายเงินเดือนบุคลากรและค่าใช้จ่ายด้านวัสดุอุปกรณ์และการบำรุงรักษา โดยโรงเรียนต้องปฏิบัติตามสัญญาที่ตกลงร่วมกัน วิทยาลัยดังกล่าวนี้อาจไม่เก็บค่าเล่าเรียน ซึ่งต่างจากโรงเรียนเอกชนอื่น ๆ

3) สถาบันการศึกษาต่อเนื่องของเอกชน

สถาบันการศึกษาเอกชนที่จัดการศึกษาหลังภาคบังคับส่วนใหญ่จัดการศึกษาเพื่อรับประกาศนียบัตรการศึกษาสายสามัญชั้นสูง (GCE A Level) และเพื่อการสอบประกาศนียบัตรการศึกษาสายสามัญเสริมชั้นสูง (GCE AS examinations) นอกจากนี้ยังมีสถาบันเฉพาะทางจำนวนหนึ่ง เช่น วิทยาลัยเลขานุการและธุรกิจและวิทยาลัยศิลปะ วิทยาลัยสอนพิเศษฝึกนักเรียนสำหรับการสอนเฉพาะด้าน ซึ่งโดยปกติเป็นหลักสูตรระยะสั้น

⁶ ในอังกฤษและเวลส์ ครูทุกคนที่สอนนักเรียนในวัยการศึกษาภาคบังคับ (5-16 ปี) ในโรงเรียนที่รัฐอุปถัมภ์และผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งให้สอนในโรงเรียนอนุบาล (2-5 ปี) ตั้ง 1 กันยายน พ.ศ. 2532 จะต้องมีสถานภาพของครูที่มีวุฒิเหมาะสม (QTS) ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการศึกษาและการจ้างงาน เป็นผู้มอบให้เมื่อสำเร็จหลักสูตรฝึกหัดครูในระดับที่น่าพอใจ

สภารับรองวิทยฐานะการศึกษาต่อเนื่องและการอุดมศึกษา เอกชนแห่งอังกฤษ (The British Accreditation Council for Independent Further and Higher Education) ทำหน้าที่ควบคุมมาตรฐาน และสถาบันที่มีมาตรฐานตามเกณฑ์เฉพาะจะได้รับการรับรองว่า “มีประสิทธิภาพ”

สมาคมการศึกษาต่อเนื่องเอกชน (The Conference for Independent Further Education) จัดทำแนวทางสำหรับการศึกษาเอกชน สถานศึกษาที่เป็นสมาชิกจะต้องได้รับการตรวจสอบทุก 3 ปี เป็นอย่างน้อย

4) สถาบันอุดมศึกษาของเอกชน

มหาวิทยาลัยเอกชนมีเพียงแห่งเดียวคือ มหาวิทยาลัยบั๊กกิงแฮม (University of Buckingham) ซึ่งไม่ได้รับงบประมาณจากรัฐบาลโดยตรง อย่างไรก็ตาม เมื่อวุฒิการศึกษาของมหาวิทยาลัยได้รับการรับรองจากรัฐบาล นักศึกษาก็มีสิทธิได้รับความช่วยเหลือทางการเงินจากองค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่นในรูปแบบของค่าบำรุง (maintenance allowance) และการช่วยเหลือค่าเล่าเรียน

นอกจากมหาวิทยาลัยบั๊กกิงแฮมแล้วยังมีสถาบันอุดมศึกษาเอกชนอื่น ๆ อีก แต่มีจำนวนน้อยมาก

2.3.5 สรุป

กล่าวโดยสรุป การบริหารการศึกษาในระดับสถานศึกษา แบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ การศึกษาในโรงเรียน การศึกษาต่อเนื่อง และการอุดมศึกษา โดยในแต่ละระดับจะมีสถานศึกษาทั้งของภาครัฐและภาคเอกชน

สถานศึกษาที่จัดการศึกษาในโรงเรียนสำหรับเด็กก่อนวัยเรียนจนถึงอายุ 16 ปี ได้แก่ โรงเรียนที่อยู่ในอุปถัมภ์ขององค์กรระดับท้องถิ่น โรงเรียนที่ได้รับการอุดหนุนจากรัฐบาลกลาง และโรงเรียนของภาคเอกชน หลังจากการประกาศใช้ พ.ร.บ. ปฏิรูปการศึกษา พ.ศ. 2531 และคำสั่งการปฏิรูปการศึกษา (ไอร์แลนด์เหนือ) พ.ศ. 2532 แล้ว ได้มีการนำแผนการบริหารโรงเรียนท้องถิ่น (Local School Management) มาใช้ในอังกฤษ เวลส์ ไอร์แลนด์เหนือ ส่วนในสกอตแลนด์มีนโยบายโอนอำนาจการบริหารโรงเรียน (Devolved School Management) มีผลให้การบริหารและจัดการโรงเรียนทั้งหมดเป็นหน้าที่ของ

สถานศึกษา โรงเรียนจะทำแผนพัฒนาโรงเรียน (School Development Plan) เป็นแนวทางในการบริหารงาน และมีการมอบอำนาจการจัดการและบริหารสถานศึกษาไปยังคณะกรรมการบริหารของสถานศึกษานั้น และครูใหญ่หรืออาจารย์ใหญ่ ซึ่งรวมถึงคณะครูต่าง ๆ ด้วย ซึ่งให้มีหน้าที่โดยสรุปดังนี้

คณะกรรมการบริหารโรงเรียน มีหน้าที่รับผิดชอบ

- แนวทางการดำเนินงานของโรงเรียนทั่วไป
- การปฏิบัติตามหลักสูตรแห่งชาติ
- งบประมาณของโรงเรียน
- การกำหนดจำนวนบุคลากรและการคัดเลือกครูและครูใหญ่
- การจัดทำรายงานประจำปี
- การส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน

ครูใหญ่ มีหน้าที่รับผิดชอบการบริหารงานประจำของโรงเรียน ดังนี้

- การกำหนดและปฏิบัติตามจุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ในภาพรวมของโรงเรียน
- มีส่วนร่วมในการสรรหาและแต่งตั้งบุคลากร
- มอบหมายหน้าที่พิเศษ และร่วมในการประเมินผลการปฏิบัติงานของครู และส่งเสริมการพัฒนาวิชาชีพครู
- ให้มีการสอนตามหลักสูตรแห่งชาติ / แนวทางระดับชาติที่กำหนดไว้
- ส่งเสริมความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างโรงเรียนและผู้ปกครอง
- การจัดสรร ควบคุมดูแล และชี้แจงเกี่ยวกับการเงินและวัสดุอุปกรณ์
- ดูแลอาคารเรียนและบริเวณโรงเรียน
- มีส่วนร่วมในการสอน
- การประเมินโรงเรียนและมาตรฐานการเรียนการสอน
- ให้คำปรึกษาและช่วยเหลือคณะกรรมการบริหารโรงเรียนในการปฏิบัติงาน

สถาบันในภาคการศึกษาต่อเนื่อง มีอิสระในการบริหารงาน เนื่องจากมีลักษณะเป็นบริษัท สถาบันมีคณะกรรมการบริหาร ซึ่งมีบทบาทคล้ายคลึงกับคณะ

กรรมการอำนวยการของบริษัท คณะกรรมการบริหาร พร้อมทั้งอาจารย์ใหญ่ และผู้บริหาร อาวุโสรับผิดชอบการตัดสินใจเกี่ยวกับสถาบันภายในขอบเขตของกฎหมาย นอกจากนี้ สถาบันการศึกษาต่อเนื่องต่างๆ ยกเว้น six - form colleges จะต้องมีความกรรมการวิชาการ เพื่อให้คำปรึกษาแก่อาจารย์ใหญ่ในด้านวิชาการด้วย

คณะกรรมการบริหารของสถาบันการศึกษาต่อเนื่อง มีหน้าที่โดยสรุป ดังนี้

- ให้คำปรึกษาเรื่องต่างๆ
- กำหนดลักษณะทางการศึกษาและภารกิจของสถาบัน
- ดำเนินการให้มีการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ
- การบริหารบุคลากร
- ควบคุมงบประมาณ
- จัดทำรายงานบัญชีประจำปี

อาจารย์ใหญ่ ในสถาบันการศึกษาต่อเนื่องมีหน้าที่รับผิดชอบ ดังนี้

- การจัดองค์กร การกำหนดทิศทาง และการบริหารงานของสถาบัน
- การกำหนดกิจกรรมทางวิชาการ โดยปรึกษาหารือกับคณะกรรมการวิชาการ
- การรักษาวินัยของนักศึกษา

ในส่วนของสถาบันอุดมศึกษา มหาวิทยาลัย และสถาบันอุดมศึกษาอื่น ๆ เป็นหน่วยงานอิสระ รับผิดชอบการจัดองค์กรบริหารภายในของตนเอง ซึ่งมีรูปแบบคล้ายคลึงกันทุกสถาบัน ผู้บริหารมหาวิทยาลัยโดยทั่วไป คือ รองอธิการบดี (Vice-Chancellor) ส่วนตำแหน่งอธิการบดีเป็นตำแหน่งกิตติมศักดิ์ ไม่ใช่ตำแหน่งบริหาร

สถาบันอุดมศึกษามีคณะกรรมการบริหารสูงสุด คือ สภามหาวิทยาลัย หรือสถาบัน ซึ่งประกอบด้วยคณาจารย์อาวุโสและกรรมการจากภายนอกที่มาจากการเลือกตั้ง มีหน้าที่ตัดสินใจเรื่องที่เป็นนโยบายทั่วไปและไม่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานประจำของมหาวิทยาลัย

สภการบริหารของสถาบัน (Senate) เป็นองค์กรที่อาวุโสรองลงมา ประกอบด้วยบุคลากรวิชาชีพ สหภาพการค้า และอื่น ๆ มีหน้าที่ตัดสินใจเรื่องทีนอกเหนือความสามารถของคณะวิชา

คณะวิชามีคณบดีเป็นผู้บริหาร อยู่ในตำแหน่ง 1-3 ปี โดยหมุนเวียนกัน
ระหว่างอาจารย์อาวุโสของภาควิชาต่าง ๆ นอกจากนี้ทุกคณะจะจัดตั้งคณะกรรมการต่าง ๆ
ขึ้นมาบริหารงานในคณะ

3. การกระจายอำนาจและการมีส่วนร่วมในการบริหารการศึกษา

3.1 การบริหารทั่วไป

การจัดการศึกษาในสหราชอาณาจักรมีการกระจายอำนาจหน้าที่รับผิดชอบและมีการแบ่งสรรความรับผิดชอบระหว่างรัฐบาลกลาง องค์กรบริหารการศึกษาท้องถิ่น วัดและหน่วยงานอาสาสมัคร สถาบันการศึกษา และผู้สอน รัฐบาลกลางมีอำนาจและหน้าที่รับผิดชอบในการจัดบริการการศึกษาทั้งหมด ในการกำหนดนโยบายระดับชาติ และในการวางแผนแนวทางของระบบในภาพรวม ส่วนองค์กรบริหารการศึกษาท้องถิ่น และคณะกรรมการบริหารของโรงเรียน สถาบันการศึกษาต่อเนื่อง และสถาบันอุดมศึกษา เป็นผู้ปฏิบัติและบริหารงานตามนโยบาย ในขณะเดียวกันก็มีอำนาจตามกฎหมายเช่นกัน (ตาราง 1)

นอกจากนี้ ระบบบริหารการศึกษาในสหราชอาณาจักรยังเน้นการมีส่วนร่วมของชุมชนในวงกว้าง วิธีการหลักคือ การให้มีตัวแทนของกลุ่มต่างๆ อยู่ในคณะกรรมการบริหารของสถาบันการศึกษาทุกระดับ รัฐบาลได้เชิญให้กลุ่มต่างๆ เช่น สหภาพครู สมาคมผู้ปกครอง และผู้แทนภาคการค้าและอุตสาหกรรมเข้าร่วมในขั้นตอนการปรึกษาหารือหรือเป็นประจําก่อนการปฏิรูป ธรรมนูญสำหรับผู้ปกครอง (ในกรณีของโรงเรียน) ธรรม- นูญการศึกษาต่อเนื่องและการอุดมศึกษา จะกำหนดเค้าโครงหน้าที่รับผิดชอบและสิทธิของทุกคนที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นผู้ปกครองนักเรียน หรือนักศึกษา หรือนายจ้าง

ในอังกฤษและเวลส์ การที่ชุมชนท้องถิ่นเลือกตั้งสมาชิกสภาเข้าไปในองค์การบริหารท้องถิ่น และต่อมาเป็นผู้แทนขององค์กรฯ ในคณะกรรมการบริหาร เป็นส่วนหนึ่งในการแสดงความรับผิดชอบต่อท้องถิ่น (local accountability) รัฐบาลได้ประกาศเจตนารมณ์ไว้ในสมุดปกขาว ที่จะให้ผู้ปกครองเข้าไปมีส่วนร่วมในนโยบายการศึกษาโดยตรง โดยให้มีผู้ปกครองอย่างน้อย 1 คน ได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการในคณะกรรมการการศึกษา โดยมีสิทธิในการลงคะแนนเสียง สำหรับในองค์การบริหารการศึกษาขนาดใหญ่ให้มีได้ถึง 3 คน

ในไอร์แลนด์เหนือ คณะกรรมการการศึกษาและห้องสมุด ประกอบด้วยกรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งโดยสภาเขต/อำเภอจากสมาชิกสภาที่ได้รับเลือกตั้ง กรรมการที่เหลือได้รับการแต่งตั้งโดยรัฐมนตรีช่วยว่าการด้านการศึกษาจากบุคคลที่กลุ่มผลประโยชน์

ในท้องถิ่นเสนอชื่อ เช่น วัด ครูผู้สอน ธุรกิจท้องถิ่น สหภาพการค้า ผู้ปกครอง และกลุ่มต่าง ๆ ในชุมชน

สำหรับการบริหารการศึกษาในสกอตแลนด์นั้น จะมีการร่วมมือเป็นหุ้นส่วนอย่างใกล้ชิดระหว่างรัฐบาลกลางและรัฐบาลท้องถิ่น โดยรัฐมนตรีว่าการแห่งสกอตแลนด์รับผิดชอบดูแล และพัฒนาการจัดบริหารการศึกษาในภาพรวมทั้งหมด ซึ่งส่งผลให้มีการกำหนดแนวทางจากส่วนกลางอย่างมากโดยมีการปรึกษาหารือทั้งระบบ ซึ่งเป็นเอก-ลักษณะของระบบการศึกษาในสกอตแลนด์

ในระดับชาตินั้น ทบวงการศึกษาและอุตสาหกรรมในสำนักงานแห่งสกอตแลนด์ เป็นผู้ควบคุมดูแล ให้คำปรึกษานโยบายระดับชาติ และประสานกิจกรรมของหน่วยงานการศึกษาและอื่น ๆ นอกจากนี้ ทบวงการศึกษา จะให้ข้อมูลและแนวทางเกี่ยวกับการออกแบบอาคารทางการศึกษา และเรื่องเกี่ยวกับสุขภาพและความปลอดภัย หลักสูตร และวิธีการสอน เป็นต้น

ส่วนในระดับท้องถิ่น ได้มีการมอบหน้าที่ในการจัดการศึกษาไปที่องค์การบริหารท้องถิ่น โดยให้มีหน้าที่ตามกฎหมายในการจัดการศึกษาในโรงเรียน และการศึกษาต่อเนื่องให้เพียงพอ และมีประสิทธิภาพ รวมทั้งจัดบริการความต้องการทางการศึกษาพิเศษ และจัดการสอนหลักสูตรพิเศษ โดยมีหน้าที่รับผิดชอบหลักสูตรที่สอนในโรงเรียน ซึ่งพิจารณาตามแนวทางแห่งชาติ เนื่องจากสกอตแลนด์ไม่มีหลักสูตรแห่งชาติ นอกจากนี้ยังรับผิดชอบการก่อสร้างอาคาร การจ้างครูและบุคลากรอื่น ๆ รวมทั้งการจัดหาวัสดุอุปกรณ์

ในระดับโรงเรียน ชุมชนมีส่วนร่วมในการบริหารการศึกษา โดยการเป็นตัวแทนในคณะกรรมการบริหารโรงเรียน ซึ่งในอังกฤษและเวลส์เรียกว่า School Governing Body ในไอร์แลนด์เหนือเรียกว่า Board of Governors และในสกอตแลนด์เรียกว่า School Board นอกจากนี้ ยังสามารถเป็นกรรมการในสมาคมผู้ปกครองและครูได้ด้วย คณะกรรมการบริหารโรงเรียนจะมีผู้แทนของชุมชนภาคต่าง ๆ รวมทั้งชุมชนธุรกิจท้องถิ่นและผู้ปกครอง

ตาราง 1 หน่วยงานและหน้าที่รับผิดชอบในการบริหารการศึกษาในสหราชอาณาจักร

ระดับ	หน่วยงาน/บุคคลที่เกี่ยวข้อง	หน้าที่รับผิดชอบ
ระดับชาติ	<ul style="list-style-type: none"> ● กระทรวงการศึกษาและการจ้างงาน (อังกฤษ) ● กรมการศึกษาในสำนักงานแห่งเวลส์ ● กรมการศึกษาไอร์แลนด์เหนือ ● ทบวงการศึกษาและอุตสาหกรรมสกอตแลนด์ 	<ul style="list-style-type: none"> - การจัดบริการการศึกษาในภาพรวมทั้งหมด - การกำหนดนโยบายระดับชาติ - การวางแผนและแนวทางของระบบในภาพรวม
ระดับท้องถิ่น	<ul style="list-style-type: none"> ● องค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่น (อังกฤษและเวลส์) <ul style="list-style-type: none"> - คณะกรรมการการศึกษา - คณะทำงานของคณะกรรมการการศึกษา (อังกฤษ) - คณะกรรมการการศึกษาร่วมแห่งเวลส์ ● คณะกรรมการการศึกษาและห้องสมุด (ไอร์แลนด์เหนือ) ● องค์การบริหารท้องถิ่นสกอตแลนด์ <ul style="list-style-type: none"> - คณะกรรมการบริหารการศึกษา - คณะกรรมการการศึกษา 	<ul style="list-style-type: none"> - การจัดให้มีสถานที่เรียนอย่างเพียงพอ - การบริหารงบประมาณ - การประกันคุณภาพ - งานด้านบุคลากร - ดำเนินการให้มีการเข้าเรียนสม่ำเสมอในระดับการศึกษาภาคบังคับ - การจัดบริการตามความต้องการพิเศษ - ดำเนินการเกี่ยวกับการร้องเรียน - จัดบริการอาหารโรงเรียน - การจ่ายเงินอุดหนุนและเงินช่วยเหลือ - การจัดบริการการศึกษา บริการเยาวชนและบริการสารสนเทศและห้องสมุดในท้องถิ่น - การจัดการศึกษาระดับอนุบาล ประถมศึกษา มัธยมศึกษา และการศึกษาต่อเนื่อง โดยจัดให้มีสถานศึกษาอย่างเพียงพอ - ดำเนินการจ้างครู - จัดการศึกษาภาคบังคับให้มีประสิทธิภาพและเพียงพอ - จัดการศึกษานอกโรงเรียนและดูแลเด็กนอกโรงเรียน - ประเมินความต้องการทางการศึกษาพิเศษ - จัดสิ่งอำนวยความสะดวกให้แก่นักเรียน - จัดหลักสูตรสำหรับบุคคลที่พ้นวัยเรียนแล้ว

ตาราง 1 (ต่อ)

ระดับ	หน่วยงาน/บุคคลที่เกี่ยวข้อง	หน้าที่รับผิดชอบ
ระดับสถานศึกษา	<p>การศึกษาในโรงเรียน</p> <ul style="list-style-type: none"> ● คณะกรรมการบริหารโรงเรียน ● ครูใหญ่ <p>การศึกษาต่อเนื่อง</p> <ul style="list-style-type: none"> ● คณะกรรมการบริหารของสถาบันการศึกษาต่อเนื่อง ● อาจารย์ใหญ่ 	<ul style="list-style-type: none"> - ตัดสินใจและดูแลเกี่ยวกับ <ul style="list-style-type: none"> ○ แนวทางการดำเนินงานของโรงเรียน ○ การปฏิบัติตามหลักสูตรแห่งชาติ ○ งบประมาณของโรงเรียน ○ จำนวนบุคลากรและการคัดเลือกครูและครูใหญ่ ○ การจัดทำรายงานประจำปี ○ การส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน - บริหารงานประจำของโรงเรียน - ให้มีการสอนตามหลักสูตรแห่งชาติ/แนวทางระดับชาติ - ให้คำปรึกษาและช่วยเหลือคณะกรรมการบริหารโรงเรียน - ประเมินโรงเรียนและมาตรฐานการเรียนการสอน - มีส่วนร่วมในการสอน - ส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนและผู้ปกครอง - ให้คำปรึกษาแก่สถาบัน - กำหนดลักษณะทางการศึกษาและภารกิจของสถาบัน - ดูแลการใช้ทรัพยากรให้มีประสิทธิภาพ - บริหารบุคลากร - ควบคุมงบประมาณ - จัดทำรายงานบัญชีประจำปี - การจัดองค์กร การกำหนดทิศทาง และการบริหารงานของสถาบัน - การกำหนดกิจกรรมทางวิชาการ - การรักษาวินัยของนักศึกษา

ตาราง 1 (ต่อ)

ระดับ	หน่วยงาน/บุคคลที่เกี่ยวข้อง	หน้าที่รับผิดชอบ
	การอุดมศึกษา <ul style="list-style-type: none"> ● สภามหาวิทยาลัย/สถาบัน (Court) ● สภการบริหารของสถาบัน (Senate) ● รองอธิการบดี (Vice-Chancellor) ● คณบดี (Dean) 	<ul style="list-style-type: none"> - ตัดสินใจเรื่องนโยบายทั่วไป - ตัดสินใจเรื่องที่นอกเหนือความสามารถของคณะวิชา - บริหารงานประจำของมหาวิทยาลัย - บริหารงานของคณะวิชา

การบริหารโรงเรียนท้องถิ่นในอังกฤษและเวลส์

(Local Management of Schools - LMS)

พ.ร.บ.ปฏิรูปการศึกษา พ.ศ. 2531 ในอังกฤษและเวลส์ กำหนดไว้ว่า โรงเรียนแต่ละแห่ง ควรทำหน้าที่บริหารงานของตนเองมากขึ้น นโยบายนี้ทำให้มีการมอบอำนาจหน้าที่รับผิดชอบในด้านการบริหารงบประมาณ และการบริหารทั่วไปของโรงเรียน รวมทั้งหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการสรรหา การแต่งตั้ง และการจ่ายค่าตอบแทนให้แก่ครูและบุคลากรที่ไม่ใช่ผู้สอน จากองค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่นไปยังคณะกรรมการบริหารโรงเรียน

การบริหารโรงเรียนท้องถิ่น (LMS) กำหนดให้การบริหารการศึกษาท้องถิ่นมอบอำนาจหน้าที่ในการบริหารโรงเรียนประถมศึกษาและมัธยมศึกษาทุกแห่งในความดูแลขององค์การฯ ไปยังคณะกรรมการบริหารโรงเรียน และค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของโรงเรียนจะต้องได้รับการสนับสนุนจากงบประมาณทั้งหมดของโรงเรียนและบริหารโดยคณะกรรมการบริหารโรงเรียน (school governing body) โรงเรียนจะต้องให้มีการทำสัญญาโดยการประมูลในลักษณะแข่งขัน หรือให้ได้รับการจัดบริการไม่ว่าจากภาคเอกชนหรือจากองค์การ ในทุกกรณี จะต้องมีการจัดพิมพ์ลักษณะและมาตรฐานของงานที่ต้องการ และการพิจารณางานประมูล การมอบอำนาจความรับผิดชอบนี้ จะต้องมีการปรึกษาหารืออย่างต่อเนื่องระหว่างองค์การฯ และคณะกรรมการบริหารโรงเรียนในเรื่องการบริหาร

บุคลากร การบริหารโรงเรียนท้องถิ่น (LMS) นี้ ไม่ใช่บังคับกับโรงเรียนอนุบาล หรือ pupil referral units⁷

การบริหารโรงเรียนท้องถิ่น (LMS) ในไอร์แลนด์เหนือ

การปฏิรูปการศึกษาที่สำคัญอย่างหนึ่ง คือ การนำวิธีการสนับสนุนงบประมาณตามสูตรมาใช้และการมอบอำนาจความรับผิดชอบด้านการเงินและการบริหารหลักการสำคัญก็คือ การมอบความรับผิดชอบด้านการเงินและการบริหารให้แก่คณะกรรมการบริหาร (Boards of Governors) ให้มากที่สุด ให้สอดคล้องกับการยกเลิกหน้าที่ตามกฎหมายของกรมการศึกษา คณะกรรมการการศึกษาและห้องสมุด และสภาโรงเรียนในความดูแลของแคธอลิค

การโอนอำนาจการบริหารโรงเรียน (Devolved School Management - DSM) ในสกอตแลนด์

อำนาจขององค์การบริหารท้องถิ่นในสกอตแลนด์ที่มีต่อสถาบันการศึกษาที่อยู่ในความดูแลด้อยลง อันเป็นผลมาจากนโยบายการโอนอำนาจการบริหารโรงเรียน (Devolved School Management) หน่วยงานการศึกษาจะต้องจัดตั้งคณะกรรมการบริหารโรงเรียน ประกอบด้วย ผู้ปกครอง ครู และกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้ง กรรมการส่วนใหญ่เป็นผู้ปกครอง คณะกรรมการบริหารโรงเรียนจะต้องส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครอง โรงเรียน และชุมชน และมีหน้าที่เฉพาะต่าง ๆ อย่างเช่น มีส่วนร่วมในกระบวนการแต่งตั้งบุคลากรอาวุโสและการให้ชุมชนใช้อาคารสถานที่ของโรงเรียน

ในชั้นการศึกษาต่อเนื่อง ชุมชนจะมีส่วนร่วมได้โดยการเป็นตัวแทนในสภาจัดสรรงบประมาณการศึกษาต่อเนื่อง (FEFC) และคณะกรรมการบริหารของสถานศึกษา (governing bodies) นอกจากนี้ ยังมีองค์กรที่ปรึกษาอีกหลายคณะ สภาจัดสรรงบประมาณการศึกษาต่อเนื่อง ประกอบด้วยกรรมการที่แต่งตั้งโดยรัฐมนตรีว่าการ กรรมการที่มาจากองค์กรธุรกิจ อุตสาหกรรมและวิชาชีพ และองค์การบริหารท้องถิ่น รวมทั้งกรรมการที่มาจากภาคการศึกษาต่อเนื่อง ทั้งนี้ สภาก็จะมีการปรึกษาหารือกันอย่างกว้างขวางก่อนที่จะนำนโยบายและวิธีปฏิบัติใหม่ ๆ มาใช้

องค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่นในอังกฤษและเวลส์ จะต้องจัดตั้ง pupil referral units สำหรับให้การศึกษากับเด็กที่ไม่สามารถเข้าเรียนในโรงเรียนสายหลักได้ อันเนื่องมาจากการไร้ความสามารถ การหนีโรงเรียน หรือการเจ็บป่วยเป็นระยะเวลานาน

ในระดับอุดมศึกษา ภาคต่าง ๆ ในชุมชนจะมีผู้แทนอยู่ในสภาจัดสรรงบประมาณอุดมศึกษาในอังกฤษ เวลส์ และสกอตแลนด์ สภาการอุดมศึกษาไอร์แลนด์เหนือ และคณะกรรมการบริหารของสถานศึกษา ธรรมนูญการอุดมศึกษา (The Charter for Higher Education) จะกล่าวถึงมาตรฐานบริการของสถาบันอุดมศึกษาในท้องถิ่นที่กลุ่มต่างๆ ในชุมชนจะได้รับ

สำหรับสภาจัดสรรงบประมาณอุดมศึกษาในอังกฤษ เวลส์ และสกอตแลนด์ และสภาการอุดมศึกษาไอร์แลนด์เหนือ นั้น จะประกอบด้วยกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งโดยรัฐมนตรีว่าการ กรรมการจากองค์กรธุรกิจ อุตสาหกรรม วิชาชีพ และองค์กรท้องถิ่น รวมทั้งกรรมการจากสาขาการอุดมศึกษา

3.2 การบริหารงบประมาณ

3.2.1 หน่วยงานสนับสนุนงบประมาณ

ในอังกฤษและเวลส์ งบประมาณสำหรับสถานศึกษาต่าง ๆ จะจัดสรรผ่านองค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่นและผ่านหน่วยงานระดับชาติ รวมทั้งสำนักงานจัดสรรงบประมาณสำหรับโรงเรียน (Funding Agency for Schools) สภาจัดสรรงบประมาณการศึกษาต่อเนื่องและอุดมศึกษา (Further and Higher Education Funding Councils) และสำนักงานฝึกอบรมครู (Teacher Training Agency) ในไอร์แลนด์เหนือ จะจัดสรรผ่านกรมการศึกษาในสำนักงานแห่งไอร์แลนด์เหนือ

โรงเรียนของรัฐในสกอตแลนด์ จะได้รับงบประมาณจากองค์การบริหารท้องถิ่นสกอตแลนด์ สถาบันการศึกษาต่อเนื่องจะได้รับงบประมาณผ่านทบวงการศึกษาศึกษาและอุตสาหกรรม ส่วนสถาบันอุดมศึกษานั้น จะได้รับงบประมาณสำหรับการสอน การวิจัย และกิจกรรมที่เกี่ยวข้องจากสภาจัดสรรงบประมาณอุดมศึกษาแห่งสกอตแลนด์ (ตาราง 2)

3.2.2 แหล่งงบประมาณที่สำคัญของรัฐบาลท้องถิ่น

ในอังกฤษและเวลส์ งบประมาณของรัฐบาลท้องถิ่นมาจากสองแหล่งหลัก ๆ คือ เงินอุดหนุนจากรัฐบาลกลางและเงินที่องค์กรท้องถิ่นจัดหาด้วยตัวเอง

จากภาษีท้องถิ่น (Council Tax) ซึ่งเก็บจากผู้อยู่อาศัยเป็นค่าใช้จ่ายบริการในท้องถิ่น กระทรวงสิ่งแวดล้อม การขนส่ง และภูมิภาค (Department of the Environment Transport and the Regions) จะกำหนดจำนวนรายได้ที่องค์กรท้องถิ่นควรจะได้รับจากภาษีท้องถิ่น (Council Tax) จากการลงทุน และจากค่าบริการ นอกจากนี้ ยังจะประมาณการจำนวนงบประมาณที่องค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่นแต่ละแห่งจะต้องใช้ในการจัดบริการการศึกษาที่ได้มาตรฐาน (Standard Spending Assessments) ซึ่งพิจารณาจากปัจจัยต่าง ๆ เช่น ข้อได้เปรียบทางสังคมและเศรษฐกิจ ซึ่งหมายความว่าองค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่นบางแห่งจำเป็นต้องใช้จ่ายมากกว่าบางแห่ง หลังจากนั้น กระทรวงสิ่งแวดล้อมฯ จึงจะกำหนดระดับเงินอุดหนุนรายได้ (Revenue Support Grant) ขององค์การ

พ.ร.บ. การวางแผนที่ดินและรัฐบาลท้องถิ่น พ.ศ. 2523 ได้นำระบบมาใช้ในการกำหนดการให้สิทธิเกี่ยวกับเงินอุดหนุน และได้นำบทลงโทษมาใช้สำหรับองค์กรท้องถิ่นซึ่งใช้จ่ายสูงกว่าระดับที่รัฐบาลกลางเสนอแนะ กระทรวงสิ่งแวดล้อมฯ และสำนักงานแห่งเวลส์ จะจ่ายเงินอุดหนุนรายได้ (Revenue Support Grant) สำหรับบริการขององค์กรท้องถิ่นทั้งหมด รวมทั้งการศึกษา

การจัดการศึกษาทางการเงินในเวลส์มีลักษณะคล้ายคลึงกัน แต่การสนับสนุนงบประมาณของรัฐบาลกลางทั้งหมดสำหรับการศึกษาในเวลส์ จะให้ผ่านสำนักงานแห่งเวลส์ ทั้งนี้ สำนักงานแห่งเวลส์จะกำหนดจำนวนที่จะใช้ในกิจกรรมต่าง ๆ รวมทั้งการศึกษา และกระจายทรัพยากรไปยังองค์กรท้องถิ่น สภาจัดสรรงบประมาณการศึกษาต่อเนื่องและอุดมศึกษา และโรงเรียนที่ได้รับเงินอุดหนุน

นอกจากนี้ องค์กรท้องถิ่นในอังกฤษและเวลส์ยังได้รับเงินอุดหนุนเฉพาะเรื่องสำหรับการศึกษาจากกระทรวงการศึกษาและการจ้างงาน และจากหน่วยงานรัฐบาลกลางอื่น ๆ ด้วย ดังต่อไปนี้

กองทุนมาตรฐาน (The Standards Fund/ GEST)

สำหรับองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นในอังกฤษ โครงการเงินอุดหนุนหลักของกระทรวงการศึกษาและการจ้างงานก็คือ กองทุนมาตรฐาน ซึ่งใช้แทน GEST (Grants for Education Support and Training) ตั้งแต่ปี พ.ศ.2541-2542 จุดเน้นหลักของเงินอุดหนุนที่ให้อยู่ในขณะนี้คือ การปรับปรุงตนเองของโรงเรียน โดยอาศัยเป้าหมายที่ตกลงไว้กับ

องค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่น และปรากฏอยู่ทั้งในแผนพัฒนาของโรงเรียนและขององค์การฯ

กระทรวงการศึกษาและการจ้างงานจัดสรรงบประมาณสำหรับเงินอุดหนุนดังกล่าวนี้ร้อยละ 50 โดยองค์การฯ จะต้องสนับสนุนส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 50

มีโครงการเงินอุดหนุนในลักษณะเดียวกันนี้บริหารโดยสำนักงานจัดสรรงบประมาณสำหรับโรงเรียน โดยให้เป็นเงินอุดหนุนวัตถุประสงค์พิเศษ (Special Purpose Grant) สำหรับโรงเรียนที่ได้รับเงินอุดหนุน

ในเวลส์ โครงการเงินอุดหนุนเพื่อสนับสนุนการศึกษาและฝึกอบรม (GEST) บริหารโดยสำนักงานแห่งเวลส์ จุดเน้นสำคัญสำหรับปี พ.ศ.2541-2542 คือ การปรับปรุงโรงเรียน แต่โครงการมีลักษณะแตกต่างจากของอังกฤษ ทั้งในด้านโครงสร้างและความครอบคลุม เงินอุดหนุนจะให้แก่งิจกรรมด้านต่าง ๆ 12 ด้าน รวมทั้งภาษาเวลส์ในหลักสูตรแห่งชาติ การยกระดับมาตรฐานทั้งหลักสูตร การบริหารโรงเรียนและความเป็นผู้นำ และการสนับสนุนการพัฒนาครู

กองทุนสนับสนุน (Challenge Fund)

องค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่นและโรงเรียนที่ได้รับเงินอุดหนุน อาจได้รับเงินอุดหนุนจาก Single Regeneration Budget Challenge Fund กองทุนนี้เป็นการรวมเงินทุนจากหน่วยงานรัฐบาล 5 หน่วยงาน และมีเจตนาที่จะกระตุ้นชุมชนท้องถิ่นให้จัดทำ regeneration packages เพื่อปรับปรุงคุณภาพชีวิตในพื้นที่ของตน

โครงการริเริ่มให้ภาคเอกชนร่วมดำเนินการ (Private Finance Initiative - PEI)

ในปี พ.ศ. 2535 ได้มีการริเริ่มโครงการ Private Initiative เพื่อเพิ่มการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการพัฒนาภาครัฐ ในสาขาการศึกษา โครงการนี้ส่วนใหญ่ดำเนินการในภาคการศึกษาต่อเนื่องและอุดมศึกษา โดยให้บริษัทภาคเอกชนร่วมในการออกแบบและก่อสร้างอาคารใหม่ การตกแต่งอาคารที่มีอยู่ใหม่ และในการดำเนินงานและจัดการในเรื่องอาคารสถานที่ทางการศึกษา

ส่วนในไอร์แลนด์เหนือ หน่วยงานต่าง ๆ ได้รับงบประมาณจากกองทุนรวมของไอร์แลนด์เหนือ (Northern Ireland Consolidated Fund) ซึ่งประกอบด้วยส่วนแบ่ง

ภาษีของสหราชอาณาจักรที่เป็นของไอร์แลนด์เหนือ และภาษีอากรและรายได้ที่หน่วยงานต่าง ๆ ได้มา

กรมการศึกษาไอร์แลนด์เหนือ มีบทบาทเป็นผู้ให้เงินอุดหนุน โดยสนับสนุนค่าใช้จ่ายของคณะกรรมการการศึกษาและห้องสมุด 5 แห่ง ซึ่งมีหน้าที่จัดบริการ ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องประกอบด้วย เงินเดือนครูในโรงเรียน วิทยาลัยการศึกษาต่อเนื่อง และการศึกษาระดับอุดมศึกษา รวมทั้งมหาวิทยาลัย และเงินอุดหนุนหน่วยงานทางการศึกษา วัฒนธรรม และนันทนาการอื่น ๆ

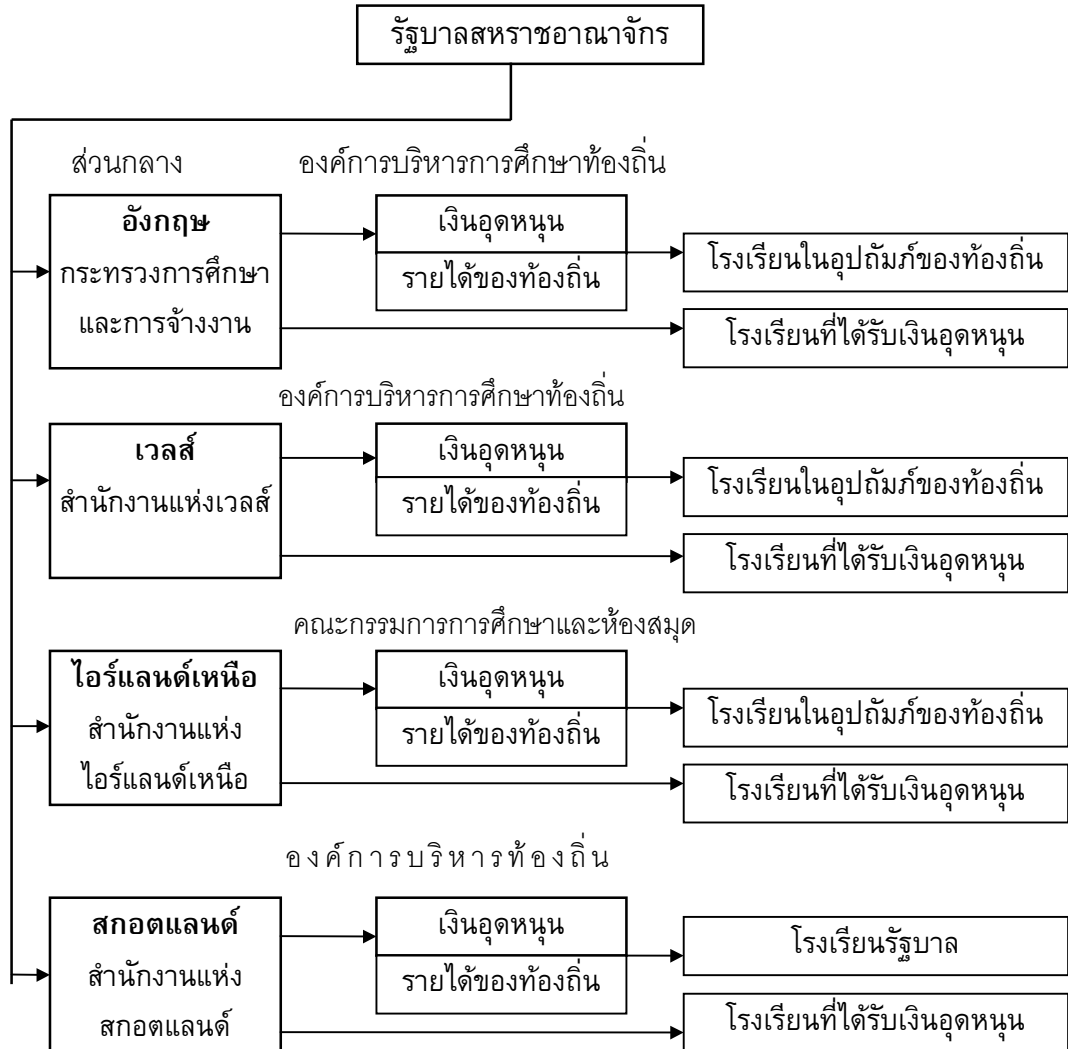
ในสกอตแลนด์ การศึกษาเป็นบริการที่ใช้งบประมาณมากที่สุดขององค์การบริหารท้องถิ่น โดยใช้งบประมาณมากกว่าหนึ่งในสามของค่าใช้จ่ายประจำปี ค่าใช้จ่ายดังกล่าวนี้ได้รับจากแหล่งต่าง ๆ ที่องค์การบริหารจัดหา เช่น ภาษีท้องถิ่น (Council Tax) และภาษีอากรที่ไม่ใช่ของท้องถิ่น (non-domestic rates) และจากเงินอุดหนุนประจำปี (the Revenue Support Grant) ที่ได้รับจากกระทรวงการคลังในระดับชาติ (สหราชอาณาจักร)

3.2.3 วิธีการจัดสรรงบประมาณ

1) การจัดสรรงบประมาณให้แก่โรงเรียน

ในอังกฤษและเวลส์ ค่าใช้จ่ายของนักเรียนที่เข้าเรียนในโรงเรียนที่อยู่ในอุปถัมภ์ขององค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่น อยู่ในความรับผิดชอบร่วมกันระหว่างรัฐบาลกลางและรัฐบาลท้องถิ่น องค์การบริหารท้องถิ่นมีอิสระที่จะพิจารณาว่าจะจัดสรรทรัพยากรให้แก่การศึกษาเท่าใด โรงเรียนที่ได้รับเงินอุดหนุนจะได้รับงบประมาณจากรัฐบาลกลางเท่านั้น

แผนภูมิ 6 การจัดสรรงบประมาณจากส่วนกลางและส่วนท้องถิ่นไปยังโรงเรียน

การจัดสรรงบประมาณให้แก่โรงเรียนในอุปถัมภ์ขององค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่น (LEA - maintained schools)

โรงเรียนในอุปถัมภ์ขององค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่นทั้งหมด ได้รับงบประมาณเป็นค่าใช้จ่ายสำหรับงบดำเนินการและงบลงทุน 100% โรงเรียนอาชีวศึกษาในความช่วยเหลือของรัฐและโรงเรียนข้อตกลงพิเศษได้รับงบดำเนินการ 100% และมีสิทธิได้รับงบลงทุน 85 % ส่วนที่เหลือเป็นความรับผิดชอบของหน่วยงานที่ก่อตั้งซึ่งโดยปกติเป็นองค์กรทางศาสนา

องค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่นจะต้องจัดสรรงบประมาณให้โรงเรียนตามสูตรที่กำหนดไว้ในแผนงานบริหารโรงเรียนท้องถิ่น (Local Management of Schools) ซึ่งต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรีว่าการ งบประมาณทั้งหมดที่องค์กรฯ จ่ายให้กับโรงเรียน เรียกว่า งบประมาณทั่วไปของโรงเรียน (General Schools Budget - GSB) จากงบประมาณดังกล่าวนี้ องค์กรฯ อาจกั้นงบประมาณส่วนหนึ่งไว้สำหรับเป็นค่ายานพาหนะของโรงเรียน อาหารโรงเรียน โครงการก่อสร้างอาคาร และจ่ายดอกเบี้ย งบประมาณส่วนที่เหลือเรียกว่า Potential Schools Budget (PSB) ในอังกฤษ ร้อยละ 15 ของ PSB (ร้อยละ 10 ในเวลส์) นั้น องค์กรฯ สามารถนำไปใช้ในบางรายการ เช่น ค่าใช้จ่ายในการบริหารส่วนกลางขององค์กรฯ ส่วนที่เหลือของ PSB ร้อยละ 85 (ร้อยละ 90 ในเวลส์) จะมอบไปให้โรงเรียน ซึ่งเรียกว่า Aggregated School Budget (ASB) ตามแผนการบริหารโรงเรียนท้องถิ่น ทั้งนี้ แผนการบริหารโรงเรียนท้องถิ่นจะต้องจัดให้มีการคำนวณสัดส่วนของ ASB ของแต่ละโรงเรียนบนฐานของจำนวนและอายุของนักเรียน อย่างไรก็ตาม แผนงานส่วนใหญ่จะนำปัจจัยอื่นมาพิจารณาด้วย เช่น จำนวนนักเรียนที่มีความต้องการทางการศึกษาพิเศษ ค่าใช้จ่ายพิเศษของโรงเรียนขนาดเล็ก ความต้องการเพิ่มเติมของโรงเรียนในพื้นที่เสียเปรียบทางสังคม และค่าใช้จ่ายในการบำรุงรักษาอาคารสถานที่ของโรงเรียน

ในอังกฤษ จำนวนเงินทั้งหมดที่องค์การบริหารท้องถิ่นอาจใช้เป็นงบลงทุน (อาคาร อุปกรณ์รายการใหญ่ ฯลฯ) ในด้านบริการทั้งหมดแต่ละปี จะกำหนดไว้โดยรัฐบาลกลางใน Annual Capital Guidelines โครงการทางการศึกษาทั้งหมดและการขออนุมัติ

งบลงทุนจะต้องได้รับความเห็นชอบเป็นรายปีจากกระทรวงการศึกษาและการจ้างงานในอังกฤษและสำนักงานแห่งเวลส์

การจัดสรรงบประมาณให้โรงเรียนที่ได้รับเงินอุดหนุน

(Grant - maintained schools)

สำนักงานจัดสรรงบประมาณสำหรับโรงเรียน (The Funding Agency for Schools - FAS) ได้รับการจัดตั้งขึ้นในพ.ศ. 2537 เพื่อประเมินและบริหารเงินอุดหนุนที่จ่ายให้แก่โรงเรียนที่ได้รับเงินอุดหนุนในอังกฤษ เมื่อร้อยละของนักเรียนไม่ว่าในระดับประถมศึกษาหรือมัธยมศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนที่ได้รับเงินอุดหนุนภายในเขตพื้นที่ขององค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่นเกินร้อยละ 10 สำนักงานจัดสรรงบประมาณสำหรับโรงเรียนจะรับผิดชอบร่วมกับองค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่นให้มีโรงเรียนเพียงพอ เมื่อร้อยละของนักเรียนในโรงเรียนที่ได้รับเงินอุดหนุนมีเกินร้อยละ 75 สำนักงานจัดสรรงบประมาณสำหรับโรงเรียนจะรับผิดชอบการจัดการศึกษาระดับนั้นทั้งหมด

ในอังกฤษ สำนักงานจัดสรรงบประมาณสำหรับโรงเรียนจะจัดสรรงบประมาณให้แก่โรงเรียนที่ได้รับเงินอุดหนุน และในเวลส์ สำนักงานแห่งเวลส์จะจัดสรรให้ตามแผนงานบริหารโรงเรียนท้องถิ่น (LMS) ขององค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่น โดยมีงบประมาณเพิ่มเติมเพื่อชดเชยหน้าที่รับผิดชอบพิเศษให้แก่โรงเรียนที่ได้รับเงินอุดหนุน อย่างไรก็ตาม ขณะนี้บางพื้นที่ในอังกฤษได้นำแผนงานจัดสรรงบประมาณแบบใหม่มาใช้ในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ได้รับเงินอุดหนุน เรียกว่า สูตรเงินอุดหนุนมาตรฐาน (Common Funding Formula - CFF) ซึ่งกระทรวงการศึกษาและการจ้างงานจัดทำขึ้นโดยปรึกษาหารือกับโรงเรียนที่ได้รับเงินอุดหนุน และองค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่น และมีจุดมุ่งหมายที่จะตัดการเชื่อมต่อระหว่างการจัดสรรงบประมาณให้โรงเรียนที่ได้รับเงินอุดหนุนและการตัดสินใจขององค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่นในเรื่องงบประมาณและแผนงานบริหารโรงเรียนท้องถิ่นตามสูตรการจัดสรรเงินอุดหนุนมาตรฐาน (CFF) นั้น จะจัดสรรงบประมาณให้แก่โรงเรียนที่ได้รับเงินอุดหนุนตามจำนวนและอายุของนักเรียน โดยให้มีส่วนที่เป็นต้นทุนคงที่ (fixed costs) ตามจำนวนนักเรียนที่ได้รับอาหารฟรีจากโรงเรียน ซึ่งเป็นเครื่องชี้ความด้อยโอกาสอย่างหนึ่ง) และตามความต้องการทางการศึกษาพิเศษของนักเรียน ตามกรอบดังกล่าวนี้ รายละเอียดของสูตรการจัดสรรเงินอุดหนุนมาตรฐาน (CFF) ใน

พื้นที่ต่าง ๆ จะแตกต่างกัน โครงการนำร่องที่จะจัดทำสูตรการจัดสรรเงินอุดหนุนมาตรฐาน เพื่อใช้ในโรงเรียนระดับประถมศึกษาจะดำเนินการใน พ.ศ. 2540-41

ในไอร์แลนด์เหนือ มีวิธีบริหารจัดการที่หลากหลาย แต่โรงเรียนที่ได้รับเงินอุดหนุนทุกแห่งได้รับงบดำเนินการทั้งหมดจากกรมการศึกษาแห่งไอร์แลนด์เหนือ โดยอาจได้รับโดยตรงจากกรมการศึกษาหรือผ่านคณะกรรมการการศึกษาและห้องสมุด นอกจากนี้ กรมการศึกษายังให้เงินอุดหนุน 100% สำหรับเป็นงบลงทุนของโรงเรียนในความควบคุมของคณะกรรมการการศึกษาและห้องสมุด และโรงเรียนแบบบูรณาการ ที่ได้รับเงินอุดหนุนซึ่งเป็นของเอกชน กรมการศึกษาให้งบลงทุน 100% สำหรับโรงเรียนในอุปถัมภ์ของรัฐและโรงเรียนอาสาสมัคร

ในสกอตแลนด์ โรงเรียนของรัฐ (state schools) ได้รับงบประมาณจากองค์การบริหารท้องถิ่นสกอตแลนด์ ตามนโยบายโอนอำนาจการบริหารโรงเรียน (Devolved School Management - DSM) องค์การบริหารท้องถิ่นมอบอำนาจควบคุมดูแลงบประมาณของโรงเรียนไปที่ระดับโรงเรียนทั้งหมด โดยให้งบประมาณเป็นก้อนตามจำนวนนักเรียนนักศึกษา ครูใหญ่จะเป็นผู้ตัดสินใจเกี่ยวกับการบริหารงานปกติในระดับโรงเรียน หลังจากปรึกษาหารือกับคณะกรรมการบริหารโรงเรียน ตามนโยบายโอนอำนาจการบริหารโรงเรียน การตัดสินใจเกี่ยวกับงบประมาณในระดับโรงเรียนอย่างน้อยร้อยละ 80 จะมอบอำนาจให้เป็นของครูใหญ่

โรงเรียนของรัฐในสกอตแลนด์ที่ได้รับงบประมาณสนับสนุน แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม

- โรงเรียนรัฐบาล ที่อยู่ในความอุปถัมภ์และความควบคุมขององค์การบริหารท้องถิ่น ซึ่งมีแผนงานการโอนการบริหารโรงเรียน (Devolved School Management)
- โรงเรียน 2 แห่งที่มีการปกครองตนเอง ซึ่งได้รับเงินอุดหนุน
- โรงเรียนที่ได้รับเงินอุดหนุน (grant-aided schools) จำนวนไม่มากนัก ซึ่งส่วนใหญ่อยู่ในภาคการศึกษาพิเศษ และดำเนินงานโดยคณะกรรมการผู้จัดการ (Boards of Managers) ซึ่งได้รับเงินอุดหนุนโดยตรงจากรัฐบาลกลาง

งบประมาณการศึกษาที่เป็นค่าใช้จ่ายประจำในแต่ละองค์การ จะมีการตกลงกันในระดับชาติ หลังจากนั้นจึงจะผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการการศึกษาท้องถิ่นและบริหารโดยหน่วยงานฝ่ายหนึ่งขององค์การ ค่าใช้จ่ายประจำประกอบด้วย เงินเดือน ค่าใช้จ่ายดำเนินการ และอุปกรณ์การสอน แต่การบริหารโรงเรียนโดยตรงที่กำลังดำเนินการอยู่ในขณะนี้ กำลังมอบโอนหน้าที่รับผิดชอบค่าใช้จ่ายดังกล่าวให้แก่โรงเรียนมากขึ้น

อย่างไรก็ตาม งบประมาณเกี่ยวกับอาคารใหม่ อุปกรณ์ หรือโครงการปรับปรุงให้ทันสมัยนั้น จะควบคุมโดยผ่านทบวงการศึกษาและอุตสาหกรรมในสำนักงานแห่งสกอตแลนด์ และงบประมาณดังกล่าวนี้ จะจัดสรรให้โดยพิจารณาจากการประเมินแผนงานที่จัดทำโดยองค์การท้องถิ่นทุก 5 ปี และมีการปรับปรุงแก้ไขทุกปี

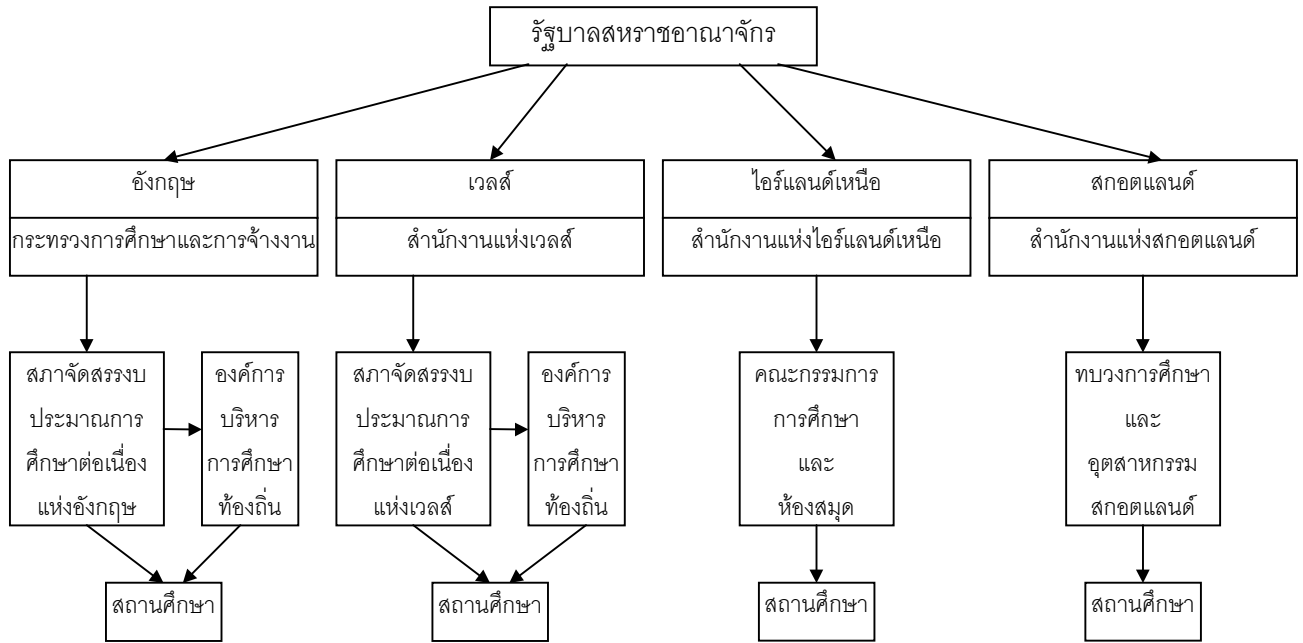
2) การจัดสรรงบประมาณให้แก่สถาบันการศึกษาต่อเนื่องและการศึกษาผู้ใหญ่

ในอังกฤษและเวลส์ การจัดสรรงบประมาณให้แก่สถานศึกษาในภาคของสภาจัดสรรงบประมาณการศึกษาต่อเนื่องและศูนย์การศึกษาผู้ใหญ่มีความแตกต่างกัน พ.ร.บ. การศึกษาต่อเนื่องและการศึกษาผู้ใหญ่ พ.ศ. 2535 ได้จัดตั้งสภาการศึกษาต่อเนื่องขึ้น 2 แห่งในอังกฤษและเวลส์ ศูนย์การศึกษาผู้ใหญ่ได้รับงบประมาณสนับสนุนจากองค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่น ขณะนี้รัฐบาลกำลังปรึกษากับสถาบันในภาคของสภาจัดสรรงบประมาณการศึกษาต่อเนื่อง สภาการฝึกอบรมและวิสาหกิจ และโรงเรียนมัธยมศึกษาเกี่ยวกับความเป็นไปได้ในการนำกรอบของหลักการจัดสรรงบประมาณร่วมกันมาใช้สำหรับผู้จัดการศึกษาและฝึกอบรมให้แก่ผู้ที่มีอายุ 16-19 ปี

(1) การจัดสรรงบประมาณให้แก่สถาบันในภาคของสภาจัดสรรงบประมาณการศึกษาต่อเนื่อง

สภาจัดสรรงบประมาณอาจให้ความสนับสนุนทางการเงินแก่สถาบันใดก็ได้ที่อยู่ในภาคการศึกษาต่อเนื่อง เพื่อจัดการศึกษาต่อเนื่องหรือการอุดมศึกษา นอกจากนี้ยังอาจจัดงบประมาณให้แก่สถาบันที่อยู่ในภาคอุดมศึกษาเพื่อจัดบริการการศึกษาต่อเนื่องเท่านั้น สภาจัดสรรงบประมาณอาจให้ความสนับสนุนด้านการเงินในรูปแบบของเงินอุดหนุนเงินกู้ หรือจ่ายในลักษณะอื่นให้แก่บุคคลใดก็ได้เพื่อให้บริการด้านการฝึกอบรมหรือการปรึกษา หรือดำเนินการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาต่อเนื่อง

แผนภูมิ 7 การจัดสรรงบประมาณให้แก่สถาบันในภาคการศึกษาต่อเนื่อง

สภาจัดสรรงบประมาณการศึกษาต่อเนื่องอาจให้ความสนับสนุนทางการเงินโดยตรงแก่องค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่น คณะกรรมการบริหารของโรงเรียนที่ได้รับเงินอุดหนุนหรือบุคคลที่ดูแลวิทยาลัยเทคโนโลยีในเมืองหรือวิทยาลัยเทคโนโลยีศิลปะในเมือง อย่างไรก็ตาม สภาจัดสรรงบประมาณอาจสนับสนุนงบประมาณการจัดบริการในสถาบันเหล่านี้หรือสถาบันอื่น ๆ โดยวิธีการให้ “ความอุปถัมภ์” สถาบันในภาคของสภาจัดสรรงบประมาณการศึกษาต่อเนื่อง สภาจัดสรรงบประมาณยังมีหน้าที่ให้คำปรึกษาแก่รัฐมนตรีว่าการในเรื่องที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษาต่อเนื่อง

สภาจัดสรรงบประมาณการศึกษาต่อเนื่องแห่งอังกฤษจัดสรรงบดำเนินการเป็นก้อนให้แก่สถาบันแต่ละแห่งทุกปี วิธีการจัดสรรงบประมาณรวมถึงการจัดสรรที่มีหลักประกันจำนวนหนึ่งเพื่อให้มีเสถียรภาพ และการจัดสรรโดยวิธีการให้สถาบันต่าง ๆ ประมูลเพื่อสนับสนุนการเจริญเติบโตหรือการพัฒนาใหม่ ๆ ทั้งนี้ จะมีการตกลงระหว่างสถาบัน

และสภาเกี่ยวกับระดับการให้บริการที่สถาบันมุ่งให้บรรลุผลตามงบประมาณที่จัดสรรให้ โดยจะมีการติดตามผลการดำเนินงานของสถาบันตามข้อตกลงในการจัดสรรงบประมาณ เมื่อการให้บริการอยู่ในระดับต่ำกว่าเป้าหมายของสถาบัน งบประมาณอาจถูกตัดลดลง ซึ่งในเวลส์ก็มีการดำเนินงานในลักษณะเดียวกัน

สถานศึกษาอาจจัดหารายได้เพิ่มเติมโดยวิธีการต่าง ๆ รวมทั้งจัดหลักสูตร สำหรับนายจ้าง สภาการฝึกอบรมและวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่น ๆ ให้คำปรึกษาและ ดำเนินงานวิจัยแก่นายจ้างในท้องถิ่นหรือองค์กรอื่น ๆ เก็บค่าเล่าเรียนเต็มจำนวนจากนัก ศึกษาต่างชาติ ขายสินค้าหรือบริการจากการจัดการศึกษาต่อเนื่องและให้ชุมชนท้องถิ่น เข้าอาคารสถานที่ของวิทยาลัย

ตามข้อกำหนดของสภาจัดสรรงบประมาณ จะต้องมีการตรวจสอบบัญชี โดยหน่วยงานที่สถาบันคัดเลือก

สภาการฝึกอบรมและวิสาหกิจเป็นบริษัทเอกชนที่จัดตั้งขึ้นในอังกฤษและ เวลส์เพื่อจัดการฝึกอบรมในท้องถิ่น กระทรวงการศึกษาและการจ้างงานจะเป็นผู้เจรจา และติดตามดูแลสัญญาที่ทำกับสภาการฝึกอบรมและวิสาหกิจ 74 แห่งในอังกฤษในการ จัดโครงการฝึกอบรมที่รัฐบาลสนับสนุนงบประมาณในเวลส์ สภาการฝึกอบรมและ วิสาหกิจ 7 แห่งทำสัญญากับรัฐมนตรีว่าการแห่งเวลส์ในการจัดบริการในลักษณะเดียวกัน

ในพ.ศ. 2537 รัฐบาลได้ใช้ “กองทุนความสามารถในการแข่งขัน” เพื่อช่วย ให้สถาบันการศึกษาต่อเนื่องตอบสนองความต้องการด้านทักษะของนายจ้างได้อย่างมี ประสิทธิภาพมากขึ้น กองทุนจะจัดงบประมาณอัดฉีดขั้นต้นเพื่อซื้ออุปกรณ์หรือเปลี่ยนแปลงอาคาร การสนับสนุนงบประมาณจะให้เป็นเวลา 3 ปี และจะต้องจัดหางบประมาณ สมทบจากแหล่งอื่น ๆ รวมทั้งภาคเอกชน

(2) การจัดสรรงบประมาณให้แก่ศูนย์การศึกษาผู้ใหญ่

ศูนย์การศึกษาผู้ใหญ่ได้รับงบประมาณส่วนใหญ่จากองค์การบริหาร การศึกษาท้องถิ่น แม้ว่าจะขอผ่านสถาบันในภาคของสภาจัดสรรงบประมาณการศึกษา ต่อเนื่องไปยังสภาจัดสรรงบประมาณเพื่อสนับสนุนการจัดหลักสูตรบางประเภท การ ศึกษาจะไม่จัดให้เปล่าแก่ผู้ใหญ่โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย แต่องค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่นอาจอุดหนุนหลักสูตรต่าง ๆ โดยทั่วไป ผู้ใหญ่ที่เกษียณอายุแล้วหรือได้รับสิทธิประโยชน์ ด้านการว่างงานหรืออื่น ๆ จากรัฐ อาจได้รับการยกเว้นค่าธรรมเนียมบางส่วนหรือทั้งหมด ถ้า

หากองค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่นใดจัดตั้งคณะกรรมการการบริหารศูนย์การศึกษา ผู้ใหญ่ขึ้น ก็อาจมอบอำนาจการบริหารงบประมาณและบุคลากรไปให้คณะกรรมการบริหาร

สำหรับในไอร์แลนด์เหนือ คณะกรรมการการศึกษาและห้องสมุดแต่ละแห่ง รับผิดชอบการจัดการสถาบันการศึกษาต่อเนื่องของตนโดยผ่านคณะกรรมการบริหารของสถาบัน ในแต่ละปี คณะกรรมการการศึกษาและห้องสมุดจะมอบอำนาจการบริหารงบประมาณของสถาบันไปยังคณะกรรมการบริหาร ซึ่งอาจจะหารายได้ทางอื่นด้วย งบประมาณจะจัดสรรตามจำนวนนักศึกษาและปัจจัยอื่น ๆ ที่มีผลต่อความต้องการของแต่ละสถาบัน

การศึกษาต่อเนื่องในสกอตแลนด์ได้รับงบประมาณโดยตรงจากรัฐมนตรีว่าการแห่งสกอตแลนด์ในรูปของเงินอุดหนุนที่วิทยาลัยต่าง ๆ ได้รับจากทบวงการศึกษาและอุตสาหกรรมในสำนักงานแห่งสกอตแลนด์

3) การจัดสรรงบประมาณให้แก่สถาบันอุดมศึกษา

สถาบันอุดมศึกษาเป็นหน่วยงานอิสระ แต่ได้รับงบประมาณส่วนใหญ่จากรัฐบาลกลางเพื่อการสอนและการวิจัย โดยผ่านสภาจัดสรรงบประมาณอุดมศึกษาแห่งอังกฤษ สภาจัดสรรงบประมาณอุดมศึกษาแห่งเวลส์ และสำนักงานฝึกอบรมครู สำหรับในไอร์แลนด์เหนือ สถาบันอุดมศึกษาได้รับงบประมาณผ่านกรมการศึกษาแห่งไอร์แลนด์เหนือ ตามคำปรึกษาของสภาการอุดมศึกษาแห่งไอร์แลนด์เหนือและสภาจัดสรรงบประมาณอุดมศึกษาแห่งอังกฤษ

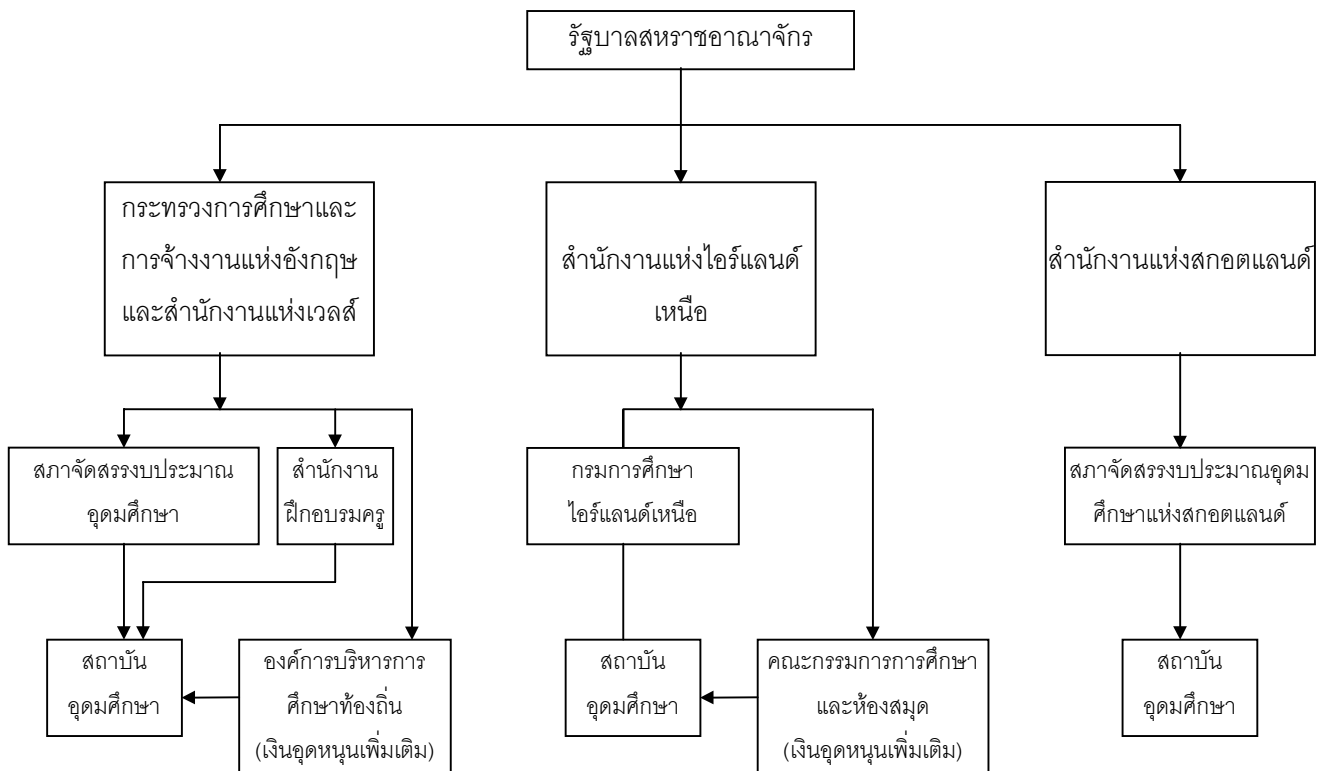
สถาบันอุดมศึกษาได้รับรายได้เพิ่มเติมจากค่าเล่าเรียน นักศึกษาในประเทศไม่รวมนักศึกษาต่างชาติที่เรียนหลักสูตรปริญญาตรีเต็มเวลา จะได้รับเงินอุดหนุนซึ่งเป็นค่าเล่าเรียนและอาจรวมถึงเงินค่าบำรุง เงินอุดหนุนดังกล่าวนี้บริหารโดยองค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่นในอังกฤษและเวลส์ และคณะกรรมการการศึกษาและห้องสมุดในไอร์แลนด์เหนือ กระทรวงการศึกษาและการจ้างงานและสำนักงานแห่งเวลส์จะจ่ายเงินคืนให้แก่องค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่นในภายหลัง

คณะกรรมการการศึกษาและห้องสมุดในไอร์แลนด์เหนือได้รับงบประมาณจากกรมการศึกษา สถาบันแต่ละแห่งจะกำหนดระดับค่าธรรมเนียมที่จะจัดเก็บ แต่กระทรวง

การศึกษาและการจ้างงาน สำนักงานแห่งเวลส์ และกรมการศึกษาแห่งไอร์แลนด์เหนือ จะเป็นผู้กำหนดจำนวนสูงสุดที่จะจ่ายคืนในแต่ละปีตามประเภทของหลักสูตร

สำหรับการอุดมศึกษาในสกอตแลนด์นั้น มีการเปลี่ยนแปลงหลายประการ ภายหลังจากประกาศใช้ พ.ร.บ. การศึกษาต่อเนื่องและอุดมศึกษา พ.ศ. 2535 รวมถึงการจัดการด้านงบประมาณโดยมีการจัดตั้งสภาจัดสรรงบประมาณการอุดมศึกษาในสกอตแลนด์ สถาบันอุดมศึกษาในสกอตแลนด์มี 23 แห่ง เป็นมหาวิทยาลัยซึ่งรวมมหาวิทยาลัยเปิดด้วย 14 แห่ง และวิทยาลัย 9 แห่ง สภาจัดสรรงบประมาณอุดมศึกษา สกอตแลนด์ซึ่งได้รับงบประมาณจากรัฐมนตรีว่าการ จะจัดสรรงบประมาณให้สถาบัน 21 แห่ง โดยยกเว้นวิทยาลัยเกษตรกรรมสกอตแลนด์และมหาวิทยาลัยเปิด

แผนภูมิ 8 การจัดสรรงบประมาณให้แก่สถาบันอุดมศึกษา

3.3 การบริหารวิชาการ

3.3.1 หลักสูตรและองค์กรด้านหลักสูตร

ในอังกฤษ เวลส์ และไอร์แลนด์เหนือ โรงเรียนของรัฐทุกแห่งจะต้องจัดการศึกษาตามหลักสูตรแห่งชาติ (National Curriculum) ตาม พ.ร.บ. ปฏิรูปการศึกษา พ.ศ. 2531 ซึ่งจะกำหนดรายวิชาที่นักเรียนควรเรียน สิ่งที่ควรสอนนักเรียน และมาตรฐานการศึกษาของนักเรียนไว้

ในเดือนมกราคม พ.ศ. 2538 ได้มีการประกาศใช้หลักสูตรแห่งชาติฉบับปรับปรุง เพื่อให้หลักสูตรมีข้อกำหนดน้อยลง ให้โรงเรียนมีอิสระที่จะใช้วิจารณญาณของตนมากขึ้น ให้มีความยืดหยุ่นและมีทางเลือกสำหรับผู้เรียนมากขึ้น และทำให้การประเมินผลและการบริหารสะดวกและคล่องตัวมากขึ้น

หลักสูตรในโรงเรียนของรัฐในสกอตแลนด์ไม่ได้กำหนดไว้เป็นหลักสูตรแห่งชาติ แต่รัฐมนตรีว่าการแห่งสกอตแลนด์ได้ให้คำแนะนำและแนวทางในระดับชาติแก่โรงเรียนและองค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่นของสกอตแลนด์

อังกฤษ เวลส์ ไอร์แลนด์เหนือ และสกอตแลนด์ ต่างก็มีองค์กรด้านหลักสูตรและการประเมินผลซึ่งเป็นองค์กรระดับชาติของตนเอง

ในอังกฤษ พระราชบัญญัติการศึกษา พ.ศ. 2540 ได้จัดตั้งองค์กรหลักสูตรและการประเมินผลขึ้นใหม่ เรียกว่า องค์กรการวุฒิการศึกษาและหลักสูตร (The Qualifications and Curriculum Authority - QCA) เมื่อเดือนตุลาคม พ.ศ. 2540 จากการรวมองค์กรหลักสูตรการศึกษาและการประเมินผล (School Curriculum and Assessment Authority - SCAA) เข้ากับสภาแห่งชาติเพื่อวุฒิการศึกษาสายอาชีพ (National Council for Vocational Qualifications - NCVQ) โดยมีหน้าที่ส่งเสริมคุณภาพและความเชื่อมโยงในการศึกษาและการฝึกอบรม จากระดับก่อนประถมถึงระดับอาชีวศึกษาชั้นสูง หน้าที่สำคัญของ QCA ก็คือ ให้คำปรึกษาแก่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการศึกษาและการจ้างงานในทุกเรื่องที่มีผลต่อหลักสูตรการศึกษา การวัดผลนักเรียน และวุฒิการศึกษาที่จัดให้ในโรงเรียน วิทยาลัย และสถานประกอบการ โดยได้รับงบประมาณสนับสนุนจากรัฐ

องค์กรหลักสูตรและการประเมินผลแห่งเวลส์นั้น หลังจากทีผนวกรวมกับองค์กรการวุฒิการศึกษาและหลักสูตรแห่งเวลส์แล้ว ได้ใช้ชื่อว่า ACCAC ย่อมาจากภาษา

เวลส์ หน่วยงานนี้ได้รับงบประมาณจากสำนักงานแห่งเวลส์ และขึ้นตรงต่อรัฐมนตรีว่าการแห่งเวลส์

ในไอร์แลนด์เหนือ สภาหลักสูตร การสอบ และการประเมินผล (Northern Ireland Council for the Curriculum, Examinations and Assessment - CCEA) ทำหน้าที่ให้คำปรึกษาแก่กรมการศึกษาไอร์แลนด์เหนือ (DENI) เกี่ยวกับหลักสูตร รวมทั้งการสอบและการประเมินผลทุกด้านที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตร การนำหลักสูตรไปใช้ และการสนับสนุนหลักสูตร สภาหลักสูตร การสอบ และการประเมินผล มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรในภาพรวมทั้งหมด ไม่ใช่เฉพาะวิชาบังคับ โดยจะประสานกับโรงเรียน คณะกรรมการการศึกษาและห้องสมุด สภาโรงเรียนในอุปถัมภ์ของแคธอลิก และสภาหลักสูตรและการประเมินผลในที่อื่น ๆ ในสหราชอาณาจักรและในยุโรป ทั้งนี้ สภาจะดูแลความเหมาะสมของหลักสูตรและการประเมินผลและดำเนินงานโครงการพัฒนาหลักสูตร ปรึกษากับครูเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรและการประเมินผล และผลิตเอกสารแนะแนวและข้อมูลต่าง ๆ นอกจากนี้ยังดำเนินการหรือจ้างดำเนินการวิจัยเกี่ยวกับหลักสูตรและการประเมินผล

ส่วนในสกอตแลนด์ องค์การวุฒิการศึกษาแห่งสกอตแลนด์ (The Scottish Qualifications Authority - SQA) รับผิดชอบเกี่ยวกับวุฒิการศึกษาส่วนใหญ่ในระบบการศึกษาและฝึกอบรมของสกอตแลนด์ ยกเว้นปริญญาและวุฒิการศึกษาวิชาชีพต่าง ๆ ทั้งนี้ SQA จะทำหน้าที่ทั้งรับรองวิทยฐานะและมอบวุฒิการศึกษาสายอาชีพของสกอตแลนด์

3.3.2 การวัดผล การประเมินผล และการตรวจสอบคุณภาพ

ก. ระดับสถานศึกษา

สถานศึกษาทุกระดับมีหน้าที่รับผิดชอบในการประเมินตนเอง โดยสถานศึกษาแต่ละแห่งและแต่ละระดับจะมีหน้าที่รับผิดชอบแตกต่างกัน ดังนี้

ก่อนการศึกษาระดับมัธยมศึกษา และมัธยมศึกษา

ในอังกฤษและเวลส์ ผู้จัดการศึกษาระดับอนุบาลจะต้อง ขึ้นทะเบียนกับรัฐมนตรีว่าการเพื่อที่จะรับเงินอุดหนุน โดยจะต้องดำเนินการประเมินตนเองเพื่อแสดงว่า ผู้จัดบริการสามารถปฏิบัติตามเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในด้าน ต่าง ๆ เช่น เป้าหมายการเรียนรู้ บุคลากร และข้อมูลที่ให้แก่ผู้ปกครอง

ในการประเมินตนเองของโรงเรียนในอุปถัมภ์ของรัฐนั้น หน้าที่หลักอยู่ที่คณะกรรมการบริหารโรงเรียนแต่ละแห่ง ทั้งนี้ กระทรวงการศึกษาและการจ้างงานในอังกฤษและสำนักงานแห่งเวลส์ได้เสนอแนะให้โรงเรียนจัดทำแผนพัฒนาโรงเรียน (school development plan) เพื่อให้การบริหารงานภายในโรงเรียนมีประสิทธิภาพ

ตาราง 3 การบริหารการศึกษาเชิงวิชาการในระดับสถานศึกษาและระดับท้องถิ่น

ระดับ	หน่วยงาน/บุคคลที่เกี่ยวข้อง	หน้าที่รับผิดชอบ
สถานศึกษา	<ul style="list-style-type: none"> ● คณะกรรมการบริหารสถานศึกษาทุกระดับ ● ผู้บริหารสถานศึกษาทุกระดับ 	<ul style="list-style-type: none"> - การดำเนินงานตามหลักสูตร - การประเมินตนเองของสถานศึกษา - จัดการเรียนรู้การสอนตามหลักสูตร - ประเมินคุณภาพและมาตรฐานการเรียนการสอนของสถานศึกษา
ท้องถิ่น	<ul style="list-style-type: none"> ● องค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่นในอังกฤษและเวลส์ ● คณะกรรมการการศึกษาและห้องสมุดในไอร์แลนด์เหนือ ● องค์การบริหารท้องถิ่นในสกอตแลนด์ 	<ul style="list-style-type: none"> - ให้คำปรึกษาเพื่อปรับปรุงคุณภาพการศึกษา และตรวจสอบคุณภาพการศึกษาในโรงเรียน - ให้บริการสนับสนุนและปรึกษาด้านหลักสูตรแก่โรงเรียน - การประกันคุณภาพ การติดตามผลการประเมินผล และการตรวจสอบ

ครูใหญ่มีหน้าที่รับผิดชอบในการประเมินการจัดองค์กรในโรงเรียนและมาตรฐานการเรียนการสอน โดยจะต้องรายงานผลการประเมินต่อคณะกรรมการบริหารโรงเรียน องค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่น และผู้ปกครอง รวมทั้งจัดเตรียมไว้ให้ผู้ตรวจการขึ้นทะเบียน ซึ่งรับผิดชอบในการตรวจสอบโรงเรียน

ในไอร์แลนด์เหนือก็เช่นเดียวกัน คณะกรรมการบริหารโรงเรียนมีหน้าที่รับผิดชอบการประเมินตนเองของโรงเรียน โดยสำนักงานผู้ตรวจการการศึกษาและฝึกอบรม (Education and Training Inspectorate) จะจัดทำแนวทางเพื่อช่วยคณะกรรมการบริหารโรงเรียนในการประเมินคุณภาพ

การศึกษาต่อเนื่อง

หน้าที่รับผิดชอบหลักในการควบคุมคุณภาพอยู่ที่สถานศึกษา ซึ่งรับผิดชอบในการดูแลการประเมินผลและการสอบ และการปฏิบัติตามมาตรฐานของหน่วยงานด้านหลักฐานและการสอบ

สภาจัดสรรงบประมาณการศึกษาต่อเนื่องแห่งอังกฤษเสนอแนะให้คณะกรรมการบริหารสถาบันการศึกษาต่อเนื่องกำหนดนโยบายการประกันคุณภาพในภาพรวม โดยคำนึงถึงข้อกำหนดของสภาจัดสรรงบประมาณและหน่วยงานด้านหลักฐานและการสอบ ในเดือนมีนาคม พ.ศ. 2540 สภาจัดสรรงบประมาณเห็นชอบกับวิธีการตรวจสอบคุณภาพสถาบันการศึกษาต่อเนื่องที่ปรับปรุงใหม่ ซึ่งเน้นหน้าที่รับผิดชอบของสถาบันในการติดตามและปรับปรุงคุณภาพของงาน กรอบการตรวจสอบใหม่ซึ่งมีผลใช้บังคับในเดือนกันยายน พ.ศ. 2540 ได้กำหนดให้สถานศึกษาจัดทำรายงานเกี่ยวกับจุดแข็งและจุดอ่อนของสถาบัน เพื่อเป็นจุดเริ่มต้นสำหรับการตรวจสอบจากภายนอก โดยสภาจัดสรรงบประมาณเป็นผู้ให้แนวทางเกี่ยวกับกระบวนการประเมินตนเองของสถานศึกษา

การอุดมศึกษา

สถาบันอุดมศึกษาจะต้องประเมินตนเองในแต่ละวิชาที่เปิดสอน เพื่อเป็นการเตรียมตัวรับการประเมินระดับชาติ การประเมินตัวเอง ควรรวมถึงการประเมินคุณภาพการเรียนรู้และผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษา

การประกันและการส่งเสริมคุณภาพในระดับผู้จัดบริการรายวิชา เป็นลักษณะหนึ่งของการจัดการศึกษาที่ประเมินในระดับชาติ การพัฒนาบุคลากรด้านการเรียนการสอน และการประเมินทักษะการสอน

นอกจากนี้สถาบันอุดมศึกษาที่ยื่นขอสภาพเป็นมหาวิทยาลัยจะต้องแสดงให้เห็นว่า สถาบันมีระบบการประกันคุณภาพที่ดีพอ

ข. ระดับท้องถิ่น

ก่อนการศึกษาภาคบังคับ ประถมศึกษา และมัธยมศึกษา

องค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่น อาจให้บริการคำปรึกษาเพื่อปรับปรุงคุณภาพการศึกษาในโรงเรียน โดยให้แนวทางแก่ครูเกี่ยวกับวิธีการสอนและเนื้อหา

อาจจัดหลักสูตรพัฒนาวิชาชีพสำหรับครูหรือช่วยโรงเรียนแก้ปัญหาข้อบกพร่องที่พบจากการตรวจสอบ

ในพ.ศ. 2541 รัฐบาลได้จัดพิมพ์ระเบียบข้อบังคับตามบทบัญญัติในพระราชบัญญัติการศึกษา พ.ศ. 2540 ซึ่งกำหนดบทบาทขององค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่นเกี่ยวกับการกำหนดเป้าหมายสำหรับแต่ละโรงเรียน ทั้งนี้ คาดว่าองค์กรฯ จะมีบทบาทในการสนับสนุนและชี้แนะแนวทางให้โรงเรียน

การศึกษาต่อเนื่อง

การประเมินสถาบันการศึกษาต่อเนื่องที่ได้รับงบประมาณสนับสนุนจากสภาจัดสรรงบประมาณการศึกษาต่อเนื่องในอังกฤษและเวลส์ ดำเนินการโดยสภาจัดสรรงบประมาณในระดับชาติเท่านั้น

องค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่นจัดการศึกษาผู้ใหญ่บางประเภทด้วย จึงต้องควบคุมคุณภาพของการศึกษาที่จัด มาตรฐานที่บรรลุ และการบริหารการเงินและทรัพยากรอื่น ๆ องค์กรฯ จึงมีอำนาจที่จะดำเนินการตรวจสอบ โดยอาจดำเนินการเองหรือทำสัญญาจ้างบุคคลที่เหมาะสม

การอุดมศึกษา

การประเมินการอุดมศึกษาจะดำเนินการในระดับสถานศึกษาและระดับชาติเท่านั้น

ค. ระดับชาติ

ก่อนการศึกษาระดับมัธยมศึกษา และมัธยมศึกษา

พระราชบัญญัติการศึกษา (โรงเรียน) พ.ศ. 2535 และ 2536 (ปัจจุบันผนวกรวมอยู่ในพระราชบัญญัติการตรวจสอบโรงเรียน พ.ศ. 2539) ได้นำระบบการตรวจสอบโรงเรียนอย่างละเอียดและครอบคลุมมาใช้ โดยโรงเรียนในอังกฤษและเวลส์ จะต้องได้รับการตรวจสอบเป็นประจำตามวาระ โดยคณะผู้ตรวจการอิสระที่ได้รับสัญญาจ้างจากสำนักงานมาตรฐานการศึกษา (Office for Standards in Education - OFSTED) ในอังกฤษ และสำนักงานผู้ตรวจการของสมเด็จพระราชินี (Office of Her Majesty's Chief Inspector) ในเวลส์ บทบัญญัตินี้ใช้บังคับกับทุกโรงเรียนที่อยู่ในอุปถัมภ์ขององค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่น (รวมทั้งโรงเรียนอนุบาล) โรงเรียนที่ได้รับเงินอุดหนุนวิทยาลัยเทคโนโลยีในเมือง วิทยาลัยเทคโนโลยีศิลปะในเมือง และโรงเรียนการศึกษา

พิเศษที่ไม่อยู่ในอุปถัมภ์ของรัฐ ระบบการตรวจสอบนี้ดำเนินการในโรงเรียนมัธยมศึกษา ตั้งแต่เดือนกันยายน พ.ศ. 2536 และในโรงเรียนประถมศึกษาและการศึกษาพิเศษ ตั้งแต่เดือนกันยายน พ.ศ. 2537 นับตั้งแต่สิ้นสุดวงจรการตรวจสอบรอบแรก ใน พ.ศ. 2539 โรงเรียนในอังกฤษจะต้องได้รับการตรวจสอบอย่างครบถ้วนอย่างน้อย 1 ครั้ง ภายในระยะ 6 ปี (5 ปีในเวลส์)

ในไอร์แลนด์เหนือ การตรวจสอบโรงเรียนอยู่ในความรับผิดชอบของกรมการศึกษา ในสำนักงานแห่งไอร์แลนด์เหนือ ส่วนในสกอตแลนด์ เป็นหน้าที่ของผู้ตรวจการโรงเรียนของสมเด็จพระราชินี (Her Majesty's Inspectors of Schools) ผู้ตรวจการของสมเด็จพระราชินีถือว่าเป็นอิสระโดยวิชาชีพ แต่ในเชิงบริหารเป็นส่วนหนึ่งของสำนักงานแห่งสกอตแลนด์

การศึกษาต่อเนื่อง

สภาจัดสรรงบประมาณการศึกษาต่อเนื่องในอังกฤษและเวลส์ ทำหน้าที่ตรวจสอบวิทยาลัยทุกแห่ง และจัดพิมพ์รายงานคุณภาพของสถาบันแต่ละแห่งทุก 4 ปี เพื่อรักษามาตรฐานและคุณภาพของการศึกษาต่อเนื่อง ในไอร์แลนด์เหนือนั้นการตรวจสอบดำเนินการโดยกรมการศึกษา ส่วนในสกอตแลนด์ดำเนินการโดยผู้ตรวจการโรงเรียนของสมเด็จพระราชินีซึ่งเป็นอิสระในเชิงวิชาชีพ แต่ในเชิงบริหารเป็นส่วนหนึ่งในสำนักงานแห่งสกอตแลนด์

นอกจากนี้ธรรมนูญการศึกษาต่อเนื่อง (Further Education Charter) ยังกำหนดเป้าหมายระดับชาติ ซึ่งวิทยาลัยทุกแห่งจะต้องดำเนินการให้บรรลุผล ธรรมนูญดังกล่าวบอกให้นายจ้างท้องถิ่นและสมาชิกในชุมชนท้องถิ่นทราบเกี่ยวกับบริการที่มีสิทธิได้รับจากวิทยาลัย และให้คำปรึกษาในการแก้ไขข้อบกพร่อง

การอุดมศึกษา

ใน พ.ศ. 2540 ได้มีการจัดตั้งสำนักงานประกันคุณภาพ (Quality Assurance Agency - QAA) ขึ้น โดยมีมุ่งหมายให้การประกันคุณภาพที่ดำเนินการอยู่ในอังกฤษ เวลส์ ไอร์แลนด์เหนือ และสกอตแลนด์เข้ามาอยู่ในกรอบเดียวกันทั่วสหราชอาณาจักร

ภารกิจของสำนักงานประกันคุณภาพก็เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนเกิดความเชื่อมั่นว่า คุณภาพและมาตรฐานการอุดมศึกษาได้รับการคุ้มครองและส่งเสริม โดยการ

- ดำเนินงานร่วมกับสถาบันอุดมศึกษาเพื่อพัฒนาและจัดการเกี่ยวกับกรอบโครงสร้างด้านคุณวุฒิ
- ให้ข้อมูลที่ชัดเจนและถูกต้องแก่นักศึกษา นายจ้าง และบุคคลอื่น ๆ เกี่ยวกับคุณภาพและมาตรฐานการจัดอุดมศึกษา
- ดำเนินงานร่วมกับสถาบันอุดมศึกษาเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการปรับปรุงคุณภาพและมาตรฐานการจัดการศึกษาที่ต่อเนื่อง
- ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับอำนาจในการประสาทปริญญาและการให้สถานะเป็นมหาวิทยาลัย
- อำนวยความสะดวกการพัฒนาข้อมูลการกำหนดตัวชี้วัด (benchmark) เพื่อใช้เป็นแนวทางของมาตรฐานรายวิชา
- ประกาศใช้แนวทางการปฏิบัติ (codes of practice) และตัวอย่างของการปฏิบัติที่ดี
- ดำเนินงานโครงการประเมินผลการปฏิบัติงานในระดับสถาบันและโครงการ

การฝึกอบรมครูเบื้องต้นในอังกฤษก็ได้รับการตรวจสอบโดยสำนักงานมาตรฐานการศึกษา (OFSTED) เช่นเดียวกัน สำนักงานฝึกอบรมครู (Teacher Training Agency - TTA) จะต้องนำผลการตรวจสอบไปพิจารณาในการจัดสรรงบประมาณ และจำนวนนักศึกษาให้แก่สถาบันที่จัดการฝึกอบรมเบื้องต้น ในเวลส์นั้น สำนักงานผู้ตรวจการของสมเด็จพระราชินี (OHMCI) จะทำหน้าที่รับผิดชอบในทำนองเดียวกัน

นอกจากนี้หน่วยงานจัดสรรงบประมาณอุดมศึกษายังมีการประเมินคุณภาพการวิจัยและนำผลการวิจัยไปใช้ในการจัดสรรงบประมาณสนับสนุนการวิจัยด้วย

ในไอร์แลนด์เหนือ หน่วยงานที่รับผิดชอบการประเมินคุณภาพการสอนและการวิจัยระดับอุดมศึกษาก็คือ กรมการศึกษาไอร์แลนด์เหนือ โดยมีสภาการอุดมศึกษาไอร์แลนด์เหนือ และสำนักงานประกันคุณภาพให้การปรึกษา สำนักงานผู้ตรวจการศึกษและฝึกอบรม (Education and Training Inspectorate) ของกรมการศึกษาไอร์แลนด์เหนือ ทำหน้าที่ตรวจสอบและรายงานเกี่ยวกับสถาบันฝึกอบรมครูเบื้องต้น

ในสกอตแลนด์ นอกจากสำนักงานประกันคุณภาพ (QAA) ที่ดำเนินการทั่วทั้งสหราชอาณาจักรแล้ว สภาจัดสรรงบประมาณอุดมศึกษาสกอตแลนด์ยังดำเนินงานประกันคุณภาพในสกอตแลนด์ เพื่อประเมินคุณภาพการจัดการอุดมศึกษาด้วย

นอกจากหน่วยงานต่างๆดังกล่าวแล้ว ในการจัดการศึกษาของสหราชอาณาจักร ผู้ปกครอง และชุมชน ได้รับการสนับสนุนส่งเสริมให้มีส่วนร่วมในการบริหารงานด้านวิชาการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ปกครองจะต้องได้รับข้อมูลข่าวสารต่างๆ อย่างกว้างขวาง ได้แก่

- รายงานเกี่ยวกับความก้าวหน้าของบุตรหลานอย่างน้อยปีละครั้ง ซึ่งรวมถึงผลการประเมินและการสอบตามหลักสูตรแห่งชาติ นอกจากนี้รายงานดังกล่าวจะต้องมีผลการสอบทั้งของโรงเรียนและระดับชาติโดยสรุปไว้ด้วย เพื่อให้ผู้ปกครองสามารถเปรียบเทียบความก้าวหน้าของบุตรหลานกับเด็กอื่น ๆ ในวัยเดียวกันได้

- รายงานการตรวจสอบโรงเรียนโดยสรุป

- ตารางผลการเรียน ซึ่งจัดพิมพ์โดยรัฐบาล ตารางดังกล่าวจะแสดงให้เห็นผลที่ได้จากการสอบของรัฐ และวุฒิการศึกษาสายอาชีพของโรงเรียนมัธยมศึกษาและวิทยาลัยในภาคการศึกษาต่อเนื่อง ตารางของโรงเรียนมัธยมศึกษาจะแสดงข้อมูลเกี่ยวกับการขาดเรียนของนักเรียนไว้ด้วย

- เอกสารแผนงานของโรงเรียนในอนาคต (สำหรับผู้ปกครองของนักเรียนที่จะเข้าใหม่) ในไอร์แลนด์เหนือ จะจัดให้มีข้อมูลที่ครบถ้วนสมบูรณ์เกี่ยวกับโรงเรียนทุกแห่งไว้ให้ในระดับท้องถิ่น

- รายงานประจำปีจากคณะกรรมการบริหารโรงเรียนที่ส่งไปถึงผู้ปกครองทุกคน

ครองทุกคน

ข้อมูลดังกล่าวมีเจตนาที่จะให้โรงเรียนแสดงความรับผิดชอบต่อชุมชนท้องถิ่นที่ตนให้บริการมากขึ้น และกระตุ้นให้ทั้งครูและนักเรียนปรับปรุงผลการดำเนินงานของตน สำหรับการศึกษาคือต่อเนื่องและการอุดมศึกษาก็มีการดำเนินงานตามหลักการนี้เช่นเดียวกัน

ตาราง 2 การบริหารการศึกษาเชิงวิชาการในระดับชาติ

เขตการปกครอง	หน่วยงาน	หน้าที่รับผิดชอบ
อังกฤษ	<ul style="list-style-type: none"> ● กระทรวงการศึกษาและการจ้างงาน ● องค์การวุฒิการศึกษาและหลักสูตร (QCA) ● สำนักงานมาตรฐานการศึกษา (OFSTED) ● สภาจัดสรรงบประมาณการศึกษาต่อเนื่อง (FEFC) ● สภาจัดสรรงบประมาณอุดมศึกษาแห่งอังกฤษ (HEFCE) 	<ul style="list-style-type: none"> - กำหนดนโยบายและวางแผนการศึกษา - ควบคุมดูแลการจัดบริการทางการศึกษาในภาพรวม - ส่งเสริมคุณภาพและความเชื่อมโยงในการศึกษาและฝึกอบรม - ให้คำปรึกษาแก่รัฐมนตรีในทุกเรื่องที่มีผลต่อหลักสูตรการศึกษา การวัดผล และวุฒิการศึกษา - ตรวจสอบคุณภาพการศึกษาในโรงเรียนอนุบาล ประถมศึกษา และมัธยมศึกษาทุกแห่งในอุปถัมภ์ขององค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่น โรงเรียนที่ได้รับเงินอุดหนุน วิทยาลัยเทคโนโลยีในเมือง วิทยาลัยเทคโนโลยีศิลปะในเมือง และโรงเรียนการศึกษาพิเศษ รวมทั้งการฝึกอบรมครูเบื้องต้น - ประเมินคุณภาพสถาบันการศึกษาต่อเนื่อง - ประเมินคุณภาพการวิจัย

เขตการปกครอง	หน่วยงาน	หน้าที่รับผิดชอบ
เวลส์	<ul style="list-style-type: none"> ● สำนักงานประกันคุณภาพ (QAA) ● สำนักงานแห่งเวลส์ - กรมการศึกษา ● องค์การหลักสูตรและการประเมินผลแห่งเวลส์ (ACCAC) 	<ul style="list-style-type: none"> - ประกันคุณภาพการอุดมศึกษาในสหราชอาณาจักร (อังกฤษ เวลส์ ไอร์แลนด์เหนือ และสกอตแลนด์) - พัฒนานโยบายและดูแลทุกเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาและฝึกอบรมในเวลส์ - เหมือนองค์การวุฒิการศึกษาและหลักสูตร (QCA) ของอังกฤษ

ตาราง 2 (ต่อ)

เขตการปกครอง	หน่วยงาน	หน้าที่รับผิดชอบ
ไอร์แลนด์เหนือ	<ul style="list-style-type: none"> ● สำนักงานผู้ตรวจการของสมเด็จพระราชินี (OHMCI) ● สภาจัดสรรงบประมาณการศึกษาต่อเนื่องแห่งเวลส์ ● สภาจัดสรรงบประมาณอุดมศึกษาแห่งเวลส์ ● สำนักงานแห่งไอร์แลนด์เหนือ - กรมการศึกษา ● สภาหลักสูตร การสอบ และการประเมินผล (CCEA) 	<ul style="list-style-type: none"> - เหมือนสำนักงานมาตรฐานการศึกษา (OFSTED) ในอังกฤษ - ประเมินคุณภาพสถาบันการศึกษาต่อเนื่อง - ประเมินคุณภาพการวิจัย - ส่งเสริมการศึกษาของประชาชน - กำหนดนโยบายการศึกษาระดับชาติ - รักษามาตรฐานระดับชาติ โดยการตรวจสอบคุณภาพการศึกษาในโรงเรียนและการศึกษาต่อเนื่อง - ให้คำปรึกษาแก่กรมการศึกษาไอร์แลนด์เหนือ เกี่ยวกับหลักสูตร การสอบ และการประเมินผล - รับผิดชอบหลักสูตรในภาพรวม โดยดูแลความเหมาะสม การประเมินผล และพัฒนา

เขตการปกครอง	หน่วยงาน	หน้าที่รับผิดชอบ
	<ul style="list-style-type: none"> ● สภาการอุดมศึกษาไอร์แลนด์เหนือ 	<p>หลักสูตร</p> <ul style="list-style-type: none"> - ปรึกษากับครูเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรและการประเมินผล - ผลิตเอกสารแนะแนว - วิจัยเกี่ยวกับหลักสูตรและการประเมินผล - ร่วมกับสำนักงานประกันคุณภาพ (QAA) ในการให้คำปรึกษาแก่กรมการศึกษาไอร์แลนด์เหนือ ซึ่งรับผิดชอบการประเมินคุณภาพการสอนและการวิจัยระดับอุดมศึกษา

ตาราง 2 (ต่อ)

เขตการปกครอง	หน่วยงาน	หน้าที่รับผิดชอบ
สกอตแลนด์	<ul style="list-style-type: none"> ● สำนักงานผู้ตรวจการศึกษาระดับ ฝึกอบรม ของกรมการศึกษาไอร์แลนด์ เหนือ ● สำนักงานแห่งสกอตแลนด์ - ทบวงการศึกษาและอุตสาหกรรม ● องค์การวุฒิการศึกษาแห่งสกอตแลนด์ (SQA) ● ผู้ตรวจการโรงเรียนของสมเด็จพระราชินี ● สภาจัดสรรงบประมาณอุดมศึกษา สกอตแลนด์ 	<ul style="list-style-type: none"> - ตรวจสอบคุณภาพสถาบันฝึกอบรมครูเบื้องต้น - นโยบายการศึกษาและฝึกอบรม - รับผิดชอบเกี่ยวกับวุฒิการศึกษาส่วนใหญ่ ยกเว้นปริญญาและวุฒิการศึกษาวิชาชีพ - ตรวจสอบคุณภาพการศึกษาในโรงเรียนและการศึกษาต่อเนื่อง - ประเมินคุณภาพอุดมศึกษา

3.4 สรุป

การบริหารการศึกษาในสหราชอาณาจักร มีลักษณะเป็นการกระจายอำนาจจากส่วนกลางไปยังท้องถิ่นและสถานศึกษา ทั้งในด้านการบริหารทั่วไป การบริหารงบประมาณ และการบริหารวิชาการ เขตปกครองต่าง ๆ ในสหราชอาณาจักรมีอิสระในการบริหารการศึกษาของตนเอง ในแต่ละเขตปกครอง ได้แก่ อังกฤษ เวลส์ ไอร์แลนด์เหนือ และสกอตแลนด์ มีรัฐมนตรีที่รับผิดชอบบริหารการศึกษา รัฐบาลกลางมีอำนาจและหน้าที่ในการกำหนดนโยบายระดับชาติ วางแผนและกำหนดทิศทางการจัดการศึกษาในภาพรวม จัดสรรงบประมาณในการจัดการศึกษา และควบคุมคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา

ในระดับท้องถิ่น องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นรับผิดชอบในการจัดสรรงบประมาณให้แก่โรงเรียน ดูแลการจัดการศึกษาตามนโยบาย รวมทั้งการประกันคุณภาพการจัดการศึกษาในส่วนที่รับผิดชอบ ทั้งนี้องค์กรท้องถิ่นได้มอบอำนาจให้สถานศึกษาทำหน้าที่บริหารงานของตนเองมากขึ้น ตามพระราชบัญญัติปฏิรูปการศึกษา พ.ศ. 2531 โดยเฉพาะการบริหารทั่วไป และการบริหารงบประมาณ โดยสถานศึกษาแต่ละแห่งมีคณะกรรมการบริหารและผู้บริหารสถานศึกษารับผิดชอบต่อการบริหารงาน

การบริหารการศึกษาในสหราชอาณาจักรเน้นการมีส่วนร่วมจากทุกส่วนในสังคม รวมทั้งชุมชนท้องถิ่นและผู้ปกครอง โดยจะเห็นได้จากการมีส่วนร่วมของผู้แทนชุมชนและผู้ปกครอง ในคณะกรรมการบริหารสถานศึกษาทุกระดับ รวมทั้งในคณะกรรมการการศึกษาขององค์กรท้องถิ่น